

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ

***«Η Βενετοκρατία στον Ελλαδικό χώρο και μεταγραφή
συμβολαιογραφικών πράξεων του Τζιοβάνι Κρούσο »***

ΜΠΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΟΣ

ΑΜ: Β2014053

ΕΠΟΠΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ : ΔΡΑΚΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ,
ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Κέρκυρα 2020

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

• Περίληψη.....	3
• Εισαγωγή.....	5
• Η Γαλλινοτάτη ενετική δημοκρατία.....	8
• Ο Δόγης.....	11
• Βενετική Γερουσία.....	13
• Η Βενετοκρατία στον Ελλαδικό χώρο.....	15
• Το Βασίλειο της Κρήτης.....	16
• Η Ενετοκρατία στα Επτάνησα.....	24
• Ο ρόλος του συμβολαιογράφου και τα παραγόμενα έγγραφα ως πηγές.....	33
• Μεταγραφές συμβολαιογραφικών πράξεων.....	39
• Ευρετήριο.....	70
• Βιβλιογραφία.....	77

Περίληψη

Η παρούσα μελέτη και εργασία έχει ως κεντρικό άξονα τα νοταριακά. Τα νοταριακά είναι δικαιοπρακτικά έγγραφα , αντίστοιχα με τα σημερινά συμβολαιογραφικά. Είναι τεκμήρια τα οποία σώζονται από την εποχή του Μεσαίωνα , και εκτός από το νομικό τους περιεχόμενο, μας δίνουν πληροφορίες και για την καθημερινή ζωή των ανθρώπων . Τα έγγραφα της εργασίας αφορούν πράξεις του συμβολαιογράφου Τζιοβάνι Κρούσο, νοταρίου στην Ενετοκρατούμενη Κρήτη. Οι συγκεκριμένες πράξεις χρονολογούνται από 1615μ.Χ. Πρωταρχικός στόχος της μελέτης είναι η μεταγραφή, δηλαδή η μεταφορά του συστήματος γραφής των πράξεων χωρίς όμως την αλλοίωση του περιεχόμενου και της ορθογραφίας ,έτσι το τεκμήριο παρουσιάζεται πιο ελκυστικό και ευανάγνωστο στον απλό χρήστη που δεν έχει εξοικειωθεί με τέτοιου είδους τεκμήρια . Επιπλέον θα ασχοληθούμε με την εγκαθίδρυση της Ενετοκρατίας στον Ελλαδικό χώρο και συγκεκριμένα την Κρήτη και τα Επτάνησα , γεγονός εξέχουσας ιστορικής αλλά και πολιτισμικής σημασίας που κάνει την παρουσία του ευαίσθητη έως και τις μέρες μας. Στην συνέχεια αντικείμενο μελέτης θα γίνει και η ιστορική σημασία και ανάλυση των νοταριακών ως ιστορικές πηγές και μονάδες πληροφορίας.

Summary

The present study and work focuses on notaries. Notaries are legal documents, corresponding to today's notaries. They are items that have survived from the Middle Ages, and in addition to their legal content, they also give us information about the daily life of people. The working documents concern the deeds of the notary Giovanni Cruzo, a notary in Venetian-occupied Crete. The specific acts date from 1615 AD. The primary goal of the study is the transcription, the transfer of the writing system of the acts without altering the content and the spelling, so the presumption is more attractive and legible to the ordinary user who is not familiar with such presumptions. In addition, we will deal with the establishment of Venetian rule in Greece and specifically Crete and the Ionian Islands, a fact of outstanding historical and cultural importance that makes its presence sensitive to this day. Subsequently, the historical significance and analysis of notaries as historical sources and units of information will be the subject of study.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι νοταριακές πράξεις, εκτός από τη συμβολή τους στην γνώση της κρητικής και επτανησιακής ιστορίας και κοινωνίας κατά την περίοδο της βενετοκρατίας είναι ιδιαίτερα σημαντικές για την ακριβέστερη γνώση της τοπικής διαλέκτου αφού μέσω αυτών μπορούμε τη δομή αλλά και την οργάνωση της γραφειοκρατικής γλώσσας. Ένα πάντρεμα της γλώσσας, των ιδιωμάτων αλλά και της παράδοσης. Ο νοτάριος την περίοδο της Ενετοκρατίας εκπροσωπεί το δίκαιο. Είναι υποχρέωση του η ενημέρωση των συμβαλλόμενων σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, τις κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης όσων έχουν συμφωνηθεί. Τα νοταριακά ως φορέας πληροφορίας σώζονται ως την εποχή μας χάρη στο σπουδαίο έργο των φορέων διατήρησης αρχειακού υλικού τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Βενετία. Έτσι μπορούμε στην σημερινή εποχή να κάνουμε μια αναδρομή στο παρελθόν μέσω αυτών των τεκμηρίων. Μας παρουσιάζονται στοιχεία για τον τρόπο ζωής των ανθρώπων εκείνης της εποχής. Είναι ένας πολυσήμαντος δίαυλος γνώσης αφού μας παρουσιάζει πληροφορίες για τον τρόπο διεξαγωγής του γάμου και της προίκας, τις καθημερινές αγοραπωλησίες, τον θάνατο αλλά και τον πολιτισμό του τόπου αφού φανερώνονται γλωσσικά ιδιώματα, τα ήθη και τα έθιμα αλλά και ο τρόπος ζωής των ανθρώπων. Οι πράξεις που θα μας απασχολήσουν αναφέρονται σε γάμους, κληρονομίες, αγορές αγροτεμαχίων, νομικών θεμάτων εκείνης της εποχής.

Το νοταριακό αρχείο είναι πλουσιότατο σε πληροφορίες, αλλά και σε βάθος χρόνου αφού καλύπτει το διάστημα από τον 14ο αιώνα μέχρι το τέλος του 17ου. Το νησί της Κέρκυρας διαθέτει ένα εκπληκτικό αρχείο, σε αντίθεση με την Ζάκυνθο και την Κεφαλονιά όπου τα αρχεία καταστράφηκαν στη σεισμοπυρκαγιά του '53. Οι Βενετοί όταν άφησαν τις περιοχές όπου κυριάρχησαν, φρόντισαν να πάρουν μαζί τους όλα τα αρχεία τους. Η οργάνωση και διαφύλαξη των αρχείων τους, τους έδωσε το προσωνύμιο των πιο φανατικών γραφειοκρατών της Ευρώπης. Κατέγραφαν τα πάντα και έτρεφαν ιδιαίτερο σεβασμό στα έγγραφα. Οι βένετοι όταν άφησαν τον Ελλαδικό

χώρο φρόντισαν να πάρουν πίσω τα αρχεία τους στην πατρίδα. Δυστυχώς δεν σώθηκε όλο το κρητικό αρχείο , διότι τα Χανιά έπεσαν στους Τούρκους νωρίτερα από τον Χάνδακα ,το σημερινό Ηράκλειο, αυτό είχε ως αποτέλεσμα ένα σημαντικό τμήμα των αρχείων της περιοχής των χανιών να καταστραφεί.

Ημερομηνία ορόσημο για την εδραίωση των βένετων στον ελλαδικό χώρο ήταν η Άλωση της Πόλης το 1204 και η διαίρεση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας από τους Σταυροφόρους. Ακολούθησε το γεγονός της κατάκτησης των περιοχών της Κρήτης το 1205 και την σταδιακή κατάκτηση την Ιονίων νήσων. Έτσι ο τρόπος λειτουργίας και οργάνωσης του Βενετικού κράτους εγκαθιδρύεται στις περιοχές αυτές. Αποτέλεσμα αυτής της διοίκησης ήταν και η παραγωγή αυτών των νοταριακών του Τζιοβάνι Κρούσο του που θα μελετήσουμε στην παρούσα περίπτωση και λειτούργησαν ως εναρκτήριο λάκτισμα της περιήγησής μας στην Βενετοκρατία στον Ελλαδικό χώρο.

Η Γαληνοτάτη Βενετική Δημοκρατία

Η σημαία

Το έμβλημα

Η Γαληνοτάτη Βενετική Δημοκρατία

Η Βενετιά το 1565

Η Γαληνοτάτη Βενετική Δημοκρατία (Βενετικά : (Serenissima) Repubblica Vèneta ή Repubblica de Venesia, Ιταλικά : Serenissima Repubblica di Venezia) με πρωτεύουσα την πόλη της Βενετίας, ήταν ανεξάρτητο κράτος, στην βορειοανατολική Ιταλία . Το κράτος αριθμεί διάρκεια ζωής πάνω από χίλια χρόνια, από τα τέλη του 7ου αιώνα ως το 1797 (697 – 1797). Χαρακτηρίζεται ως ένα από τα σημαντικότερα εμπορικά αλλά και οικονομικά κέντρα κατά τον ύστερο Μεσαίωνα αλλά και την Αναγέννηση, γεγονός αναμφισβήτητο αν αναλογιστούμε ότι στον σημερινό κόσμο τα σύνορα της θα εκτείνονταν στην Ιταλία , Ελλάδα , Κύπρο, Κροατία , Ουκρανία , Μαυροβούνιο, Τουρκία, Σλοβενία και Αλβανία. Νόμισμα της ήταν η Βενετική λίρα πληθυντικός (λιρέτες) , μέχρι το 1807 αλλά και το δουκάτο, το χρυσό νόμισμα με σταθερή αξία το βάρος του. Στη μια όψη του βρίσκεται ο Δόγης υποκινούμενος στον Άγιο Μάρκο ενώ στην άλλη πλευρά δεσπόζει η ο Ιησούς Χριστός. Νόμισμα εύκολο στην κοπή , μικρο σε μέγεθος και εξαιρετικά εύχρηστο.

Το ανάγλυφο της πόλης της Βενετίας την αγκάλιαζε ως ένα φυσικό φρούριο λόγω των μικρών λιμνοθαλασσών της περιοχής . Η κυριαρχία της Βενετίας και η οικονομική της ανάπτυξη στον χώρο της Μεσογείου εδραιώνεται τον 12ο αιώνα. Έναν αιώνα αργότερα η εμπορική της δύναμη είναι η μεγαλύτερη στην Μεσόγειο με γεγονός καταλύτη την Δ΄ Σταυροφορία. Ενορχηστρωτές ήταν οι μεγαλέμποροι και οι έχοντες εξουσία και χρήμα οι οποίοι ήλπιζαν να αναπτύξουν τις δράσεις τους και εκτός του Ιταλικού χώρου. Η Δ΄ Σταυροφορία μπορεί να παρέκλινε από τον στόχο της δηλαδή την κατάληψη της Ιερουσαλήμ αλλά πέτυχε την κατάλυση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και την ίδρυση της Λατινικής Αυτοκρατορίας. Οι σταυροφόροι επιτέθηκαν στην Κωνσταντινούπολη από στεριά και από θάλασσα. Στις 12 Απριλίου επιθέτονται στο τοίχος του Κεράτιου και αφού δένουν τις γαλέρες τους ανά δυο τις μεταφέρουν με ξύλινες κατασκευές και γεμάτες στρατό προς του πύργους τους οποίους και καταλαμβάνουν . Μέχρι να τελειώσει η μέρα οι Σταυροφόροι καταλαμβάνουν την περιοχή στον Κεράτιο κόλπο. Η πόλη εγκαταλείπεται από τον Αλέξιο Ε' Μουρτζούφλο και έτσι η Κωνσταντινούπολη έπεσε από την επίθεση των Βενετών .

Το πολίτευμα της Βενετικής Δημοκρατίας ήταν μια μορφή δημοκρατίας με περιορισμούς. Το σύστημα της διακυβέρνησης θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ολιγαρχικό και ιεραρχικό αφού η ύπαρξη του στηρίζονταν στην πυραμίδα του Δόγη,

των Δουκικών συμβουλίων , των Σαράντα, της Γερουσίας , του Μέγα Συμβουλίου (Maggior Consiglio) και της Γενικής ή Λαϊκής Συνέλευσης.

Οι πολίτες προσπαθούσαν να αποκτήσουν ενεργητικό ρόλο στα ζητήματα της πολιτικής καθημερινότητας με την δημιουργία της μεσαιωνικής κομμούνας ή κοινότητας. Δικαίωμα συμμετοχής σε αυτές τις αμεσοδημοκρατικές κοινότητες είχαν οι άρρενες ελεύθεροι πολίτες. Οι συναθροίσεις αυτές έμειναν γνωστές ως *αρένγκο* (arengo). Η δύναμη της *αρένγκο* ήταν ιδιαίτερα μεγάλη. Ως αποτέλεσμα της οριζόταν ένας ισόβιος Δόγης και δυο τριβούνιοι (δήμαρχοι) . Για να εξασφαλίσει την απολυτή εκτελεστική εξουσία ο Δόγης έπρεπε να υπάρχει αποδοχή από την συνέλευση. Μεθυσμένοι από την δύναμη της εξουσίας μερικοί δόγηδες προσπάθησαν να δημιουργήσουν δυναστείες. Τα όνειρα περί δυναστειών όμως δεν μπόρεσαν να πραγματοποιηθούν αφού μεταξύ του 804 και του 1032 , 6 δόγηδες δολοφονήθηκαν ή εκτελέστηκαν .

Ο Δόγης

Ο Δόγης ήταν ο εκλεγμένος αρχηγός του κράτους στις πόλεις που χαρακτηρίζονται ως *"Εστεμμένες Δημοκρατίες"* . Η λέξη έχει καταγωγή από την Νέα βενετική γλώσσα . Ο τίτλος του Δούκα είναι προϊόν του λατινικού *"Δουξ"* (Dux) , του ηγέτη, ιδιαίτερα στον στρατό . Την σύζυγο του Δόγη κοσμούσε ο τίτλος Δόγισσα και η διακυβέρνηση του ονομαζόταν *"Σθεναρχία"*.

Οι δυο σημαντικότερες *"Εστεμμένες Δημοκρατίες"* δηλαδή οι πόλεις που κυβερνήθηκαν από Δόγη ήταν η Δημοκρατία της Βενετίας και η δημοκρατία της Γένοβας . Ισχυρές σε ναυτική και εμπορική δύναμη , τα αντικρουόμενα συμφέροντα συχνά τις έφερναν σε πόλεμο μεταξύ τους .

Η εκλογή του Δόγη είχε ανατεθεί στην 40 μέλη επιτροπή , εκλεγμένοι τέσσερις άντρες του Μεγάλου Συμβουλίου της Βενετίας. Μετά την ατελέσφορη εκλογή Δόγη το 1229 ο αριθμός των εκλεκτόρων αυξήθηκε σε 41. Το εκλογικό σύστημα (1628) δέχτηκε νέες ρυθμίσεις οι οποίες και έμειναν σε ισχύ μέχρι και την πτώση της Δημοκρατίας της Βενετίας το 1797. Σκοπός ήταν η αποδυνάμωση των επιρροών των ισχυρών οικογενειών της Βενετίας με την δημιουργία ενός περίπλοκου συστήματος εκλογής. Ο αριθμός των 30 μελών του Μεγάλου Συμβουλίου , εκλεγμένα από κλήρο μειώθηκαν με κλήρο στα 9 . Τα 9 εξέλεξαν 40 και τα 40 μειώθηκαν με κλήρο στα 12 που τελικά εξέλεξαν 25. Τα 25 μειώθηκαν με κλήρο στα 9 και τα 9 εξέλεξαν τα 41. Τα 41 μειώθηκαν με κλήρο στα 11, τα 11 εξέλεξαν τότε οριστικά τα 41 μέλη που θα εξέλεγαν τον νέο Δόγη . Υπήρχε κατώτερο όριο για εκλογή στις 25 ψήφους από τους 41 ή 9 από τους 11 - 12 εκλέκτορες ή 7 από τους 9

εκλέκτορες . Ο λαός της Γένοβας επιλέχθηκε από τον λαό με λαϊκή ψηφοφορία , όμως το 1528 με μεταρρυθμίσεις οι πληβείοι έχασαν το δικαίωμα εκλογής νέου Δόγη και εκτελεστικό όργανο εκλογής ήταν το Μεγάλο Συμβούλιο.

Το αξίωμα του Δόγη ήταν ισόβιο , με εξαίρεση τους Δόγηδες της Γένοβας όπου και μετά τις μεταρρυθμίσεις του Αντρέα Ντόρια (1528) η θητεία τους τελείωνε στα δυο χρονιά. Αρχικά οι εξουσίες τους δεν είχαν κάποιο περιορισμό όμως από το 1268 οι εξουσίες αυτές περιορίστηκαν , με την συμμετοχή άλλων αξιωματούχων για σημαντικές αποφάσεις και την απαγόρευση κτήσεις περιούσιας σε ξένη γη . Μέτα τον θάνατο του Δόγη μπορούσε να επιβληθεί πρόστιμο στην οικογένεια του αν διαπιστωνόταν μη ορθή άσκηση των εξουσιών του στην κρατική διαχείριση.

Ο Δόγης ασχολούνταν και με εμπορικές συναλλαγές καθώς ο μισθός του έπρεπε να είναι μικρός .

Με την εκλογή του Δόγη , αυτός παρουσιαζόταν στον λαό με την φράση "Αυτός είναι ο δόγης σας αν σας ευχαριστεί" κάτι το οποίο άλλαξε προς τα τέλη του 1423 με την εκλογή του Φραντσέσκο Φόσκαρι (Ιταλικά *Franciscus Foscari* , 19 Ιουνίου 1373- 1 Νοεμβρίου 1457) , 65ου Δόγη της Βενετίας (1423 – 1457) στον οποίο η φράση άλλαξε σε "Ο Δόγης σας".

Σημαντική ήταν και η παρουσία του Δόγη στις εκκλησιαστικές τελετές του Αγίου Μάρκου. Ο ίδιος βρισκόταν στο κέντρο ενώ οι υπάλληλοι της Βενετίας σε σειρά ανάλογη της τάξεως και του βαθμού τους ακολουθούσαν.

Η Μεγάλη παρέλαση του Δόγη τον 16ο αιώνα.

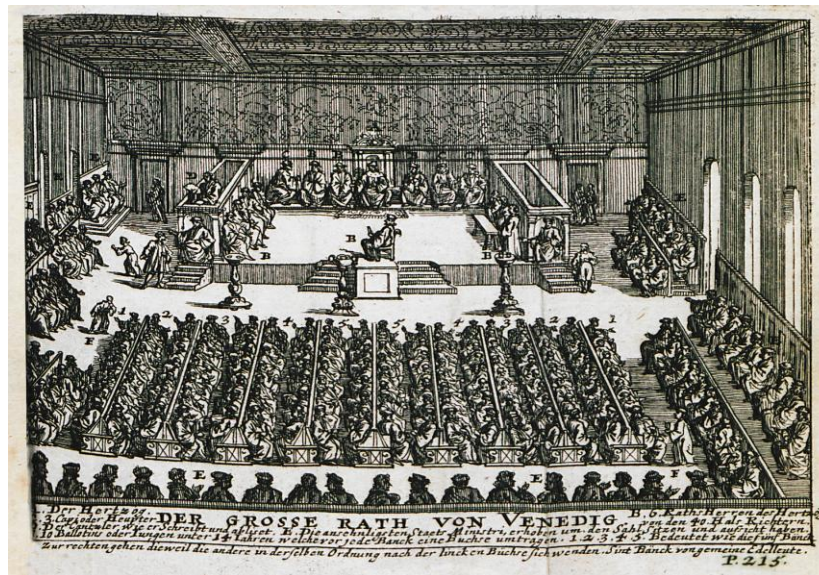
Βενετική Γερουσία

Το νομοθετικό και βουλευτικό έργο , την εποχή της Βενετικής Δημοκρατίας είχε ανατεθεί στην Βενετική Γερουσία την Consiglio dei Pregadi ("Συμβούλιο των Παρακλητών", λατινικά : Consilium Rogatorum). Ειδική επιτροπή με τον αριθμό των εξήντα μελών , διορισμένη από το Μέγα Συμβούλιο με σκοπό την έκδοση διαταγμάτων φορολογικού χαρακτήρα , ανάθεση στρατιωτικών δραστηριοτήτων και την εξωτερική πολιτική. Μέσα στις αρμοδιότητες τους ήταν και οι συνεδριάσεις , στις οποίες ο ελάχιστος αριθμός συμμετεχόντων έπρεπε να είναι 70 μέλη. Όταν η ετησία θητεία έφτανε στο τέλος της ο ίδιος Γερουσιαστής μπορούσε να επανεκλέγει φέροντας μαζί του την εμπειρία του στην διάθεση της Γερουσίας . Το έργο της προεδρίας των συνεδριάσεων είχε αναλάβει το «Pien Collegio » ("Ολομέλεια του Κολεγίου"), εκτελεστικό σώμα την εποχή της Βενετικής Δημοκρατίας με αρμοδιότητες οι οποίες περιελάμβαναν την επιμέλεια των ημερήσιων διατάξεων των προς συζήτηση θεμάτων στην Γερουσία δια των «Savil del Consiglio» ("Σοφοί του Συμβουλίου").

Η Βενετική Γερουσία με την συνεισφορά του καρδινάλιου Ισιδώρου, μητροπολίτη Κιέβου έδωσε την πρώτη άδεια ,το 1456 στους Έλληνες της Βενετίας να αγοράσουν ή να κτίσουν εκκλησίες για την θρησκευτική τους λατρεία, οι οποίοι μέχρι τότε εκκλησιάζονταν σε καθολικούς ναούς , όπως αυτός του Άγιου Βλασίου, πάντα όμως υπό την επιτήρηση του λατινικού κλήρου. Κάτι τέτοιο όμως δεν μπόρεσε να γίνει πράξη αφού το συμβούλιο των δέκα ανακάλεσε αυτήν την απόφαση .

Το 1610 η Βενετική Γερουσία έπειτα από αίτημα του πρώτου μητροπολίτη Φιλαδελφείας, δίνει ετησία χρηματοδότηση της τάξεως των 150 προς τη Αδελφότητα των Ελλήνων . Τα χρήματα αυτά θα στήριζαν τις προσπάθειες που έκανε ένα σχολείο ελληνικών και λατινικών γραμμάτων να προσφέρει μόρφωση στους Έλληνες των παροίκων , έργο στο οποίο βοήθησαν και οι λόγιοι της εποχής στην Βενετιά όπως ο Γεώργιος Τραπεζούντιος, ο Δημήτριος Μόσχος, ο Νικόλαος Σοφιανός, ο Αντώνιος Έπαρχος και ο Μάρκος Μουσούρος.

Η Βενετική Γερουσία / Der Grosse Rath von Venedig.

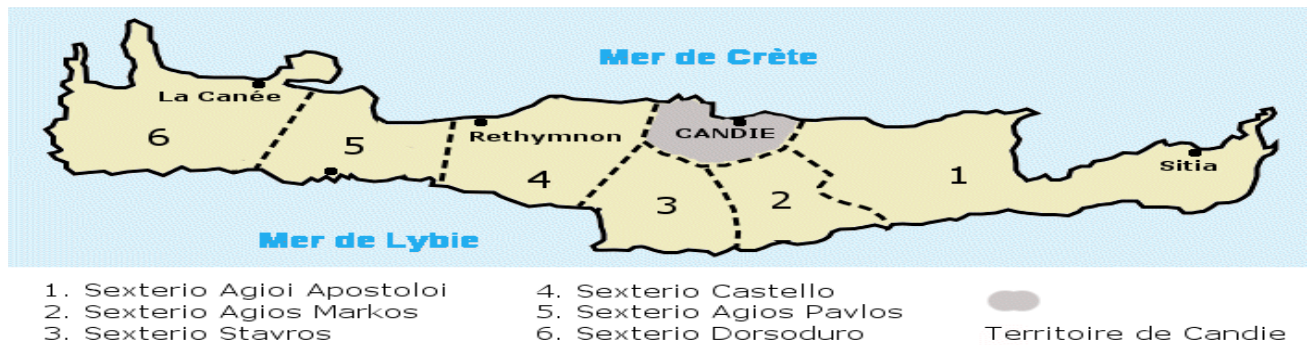
Η Βενετοκρατία στον Ελλαδικό χώρο

Το Βασίλειο της Κρήτης

Το έμβλημα

Η Ενετική Κρήτη

Η Κρήτη

Στο σύγγραμμα του Λίνου Πολίτη , «Ιστορία της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας» , Αθήνα 1980, στο Κεφάλαιο «Μετά την Άλωση (15ος – 17ος αιώνας)»,μας παραθέτει τα ακόλουθα :«Η Βενετία είναι σημαντικό κέντρο για τον ελληνισμό. Από τα τέλη κιάλας του 15ου αιώνα είχε δημιουργηθεί εκεί μια σημαντική ελληνική παροικία, με τη δική της συνοικία και την εκκλησία της, το “San Giorgio dei Greci”. Η κυριαρχία της Βενετίας στα περισσότερα ελληνικά νησιά και η γνωστή της ανεξιθρησκία βοήθησαν στην ανάπτυξη της κοινότητας αυτής και στην εμπορική και την πνευματική της ακμή».

Το νησί της Κρήτης διατέλεσε αποικία της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας της Βενετίας από την ενετική κατάκτηση του το 1205 μέχρι και την πτώση της Κρήτης στην Οθωμανική Αυτοκρατορία με τον Ε΄ Βενετοτουρκικό Πόλεμο. Το νησί με την τέταρτη Σταυροφορία περνάει στην διοίκηση των Βενετών αφού οι επαρχίες της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας διαιρούνται. Η διοίκηση του νησιού αρχικά είναι στα χέρια του Βονιφάτιου του Μομφερρατικού ο οποίος και την πουλάει στην Βενετιά για χίλια ασημένια νομίσματα . Ο στρατός των βένετων αποβιβάζεται στην Κρήτη το 1205 και έως το 1212 η εξουσία τους έχει εδραιωθεί . Οι Βενετοί προχωρούν στην διαίρεση του νησιού σε έξι περιφέρειες οι οποίες και λειτουργούν βάση του ενετικού μοντέλου διοίκησης . Τον 14ο αιώνα η περιφερειακή διοίκηση του νησιού

μορφοποιείται σε ένα πρότυπο τεσσάρων περιοχών το οποίο έχει αρκετές ομοιότητες με το σημερινό με τις παρακάτω περιοχές Χάνδακας, Ρέθυμνο, Χανιά και Σητεία. Η Κρήτη λειτούργησε ως λιμάνι επικοινωνίας ανάμεσα στους Βένετους προς την Ανατολή και την περιοχή της Αιγύπτου. Έτσι τονώθηκε το εμπόριο αλλά και η θαλάσσια εξουσία τους. Οι Βενετοί για να αφήσουν έντονο το στίγμα της κυριαρχίας τους έφεραν στο νησί αποίκους, ο αριθμός των οποίων μπορούσε να φτάσει τις 10.000. Πρώτοι έφτασαν από την Βενετία το 1212, 123 ευγενείς και ιππότες στους οποίους κατανεμήθηκε το νησί με ένα φεουδαρχικό σύστημα. Απόλυτος άρχοντας του νησιού ήταν ο Δούκας ο οποίος διέμενε στο Ηράκλειο και του οριζόταν διετής θητεία και μπορούσε να εκμεταλλευθεί πλήρως τα αγαθά το οποία το νησί προσέφερε. Τις πολιτικές και στρατιωτικές εξουσίες εκτός του διαχειριζόταν Βενετοί αξιωματούχοι. Στον Χάνδακα είχε οριστεί Γενικός στρατιωτικός διοικητής, ο Καπετάνιος.

Οι δικαστές, οι αστυνόμοι, και οι αγορανόμοι, ήταν θέσεις χαμηλές στην ιεραρχική κλίμακα. Όταν η άσκηση του επαγγέλματος τους έφτανε στο τέλος της, ετοίμαζαν και έστελναν μια έκθεση πίσω στην Δημοκρατία της Βενετία με τεκμήρια αλλά και προτροπές και σχόλια και τις θέσεις τις οποίες ασκούσαν. Στην κορυφή της κοινωνικής πυραμίδας βρισκόταν οι ευγενείς βένετοι και οι φεουδάρχες που ήρθαν από την Μητρόπολη αλλά και οι απόγονοι τους, καθώς ο τίτλος ευγενείας περνούσε από γενιά σε γενιά. Χριστιανοί Καθολικοί στο θρήσκευμα κατείχαν πλήρη πολιτικά δικαιώματα αλλά και τα μεγαλύτερα προνομία. Ο Δόγης μπορούσε με διαταγή του να προσδώσει τον τίτλο του Δόγη σε Κρητικούς ευγενείς και αυτοί με την σειρά τους του παρείχαν πολιτικοστρατιωτικές και χρηματικές προσφορές. Οι απλοί, καθημερινοί άνθρωποι του Βασιλείου που δεν είχαν κάποιο τίτλο ευγενείας αποτελούσαν τους πολίτες ή αστούς, ελεύθερους επαγγελματίες ή υπαλλήλους του δημοσίου. Τα ιδιωτικά ή δημοσιά κτήματα ήταν ασχολία των χωρικών. Οι χωρικοί εκτός από πηγή συγκομιδής φόρων ήταν και δεσμευμένοι και σε αγγαρείες, η δυσκολότερη αυτών βρισκόταν στις γαλέρες. Μια αγγαρεία που συχνά ωθούσε τον χωρικό στα βουνά, η στην πώληση της περιουσίας τους με σκοπό να την ξεφύγουν. Το νησί την εποχή της κατάκτησης των βένετων είχε συνολικό πληθυσμό των 200.000 κατοίκων.

Τους δυο πρώτους αιώνες σημειώθηκαν συγκρούσεις και αντιπαλότητες ανάμεσα στους ορθόδοξους Κρητικούς βοηθούμενοι από τη Αυτοκρατορία της Νίκαιας και τους καθολικούς Βένετους .Οι επιρροές που είχαν ασκήσει οι Βυζαντινοί που έφτασαν στο νησί με την άλωση της Πόλης το 1204 δεν άφησαν μεγάλο περιθώριο στους Κρητικούς να ενσωματώσουν τα στοιχεία που έφερναν οι Βενετοί , οι οποίοι ακολουθούσαν δογματικά τους κανόνες και την τάξη σε βαθμό που η διακυβέρνηση τους θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ασφυκτική. Οι ντόπιοι βρέθηκαν σε δυσμενή θέση λόγω της βαριάς φορολογίας και των κατασχέσεων των κεκτημένων τους .Από το 1207 μέχρι και το 1360 και την εσχάτη σπουδαία σύγκρουση της Δημοκρατίας του Αγίου Τίτου , καταγράφονται δεκατέσσερις συγκρούσεις . Η διαφορετική γλωσσά και θρησκεία λειτούργησε ως τροχοπέδη ανάμεσα στις σχέσεις Βενετών και Κρητικών . Συνολικά έγιναν 27 επαναστάσεις μεγάλου και μικρού μεγέθους από τους Άρχοντες της Κρήτης οι οποίοι στόχευαν στην διατήρηση των αξιωμάτων τους . Όμως ελλείπει συνεργασίας στην αντίσταση που προέβαλαν οι Κρητάρχοντες, οι Βενετοί μπόρεσαν και επικράτησαν . Αποτέλεσμα αυτού του αγώνα του λαού της Κρήτης ήταν η δημιουργία της Κρητικής συνείδησης . Με τις επαναστάσεις και τους αγώνες τους οι Κρητικοί κέρδισαν το να θεωρούνται ισάξιοι με τους Βένετους Άρχοντες .

Το 1252 η αρχαία πόλη της Κυδωνίας δίνει την θέση της στα Χανιά , με αποκλειστική διοίκηση από τους Βένετους σε όλες τις μορφές , από το 1500 όμως και μετά , θέσεις αξιωμάτων και εξουσίας δίνονται και σε Κρητικούς. Το 1527 πραγματοποιείται η τελευταία επανάσταση , του Γεωργίου Καντανολέων (Σκορδύλης) στα Κεραμειά Χανίων με 600 ενόπλους . Η επανάσταση αυτή όμως αιματοκυλίστηκε και οδήγησε στην απέλαση της οικογένειας των Κόντων . Οι Βενετοί με την πάροδο του χρόνου άρχισαν να γίνονται πιο ελαστικοί , σε σημείο που επιτρεπόταν ο γάμος ανάμεσα τους και σε ντόπιους, αλλά και η ελεύθερη εγκατάσταση στην Κρήτη , αποτέλεσμα αυτών ήταν η κοινωνική και οικονομική άνοδος των Κρητών. Αναμφισβήτητα ο πολιτισμός του νησιού υιοθετήθηκε από τους Βένετους αλλά και ο κοινός κίνδυνος των Τούρκων έφερε τους δυο πολιτισμούς ακόμα πιο κοντά . Η Κρήτη ήταν πια η νέα τους πατρίδα , αφού μιλούσαν την ελληνική γλωσσά αλλά και τιμούσαν τα ήθη και τα έθιμα του νησιού.

Αυτή ήταν η αρχή για την Κρητική Αναγέννηση , μια εποχή στην οποία αναπτύχθηκε ο πολιτισμός του νησιού τόσο στις τέχνες , άλλα και στα γράμματα . Οι Βυζαντινοί ήδη στον κίνδυνο της οθωμανικής απειλής κατέφυγαν στο νησί και την πόλη του Ηρακλείου . Έτσι η Σιναϊτικής μονής της Αγίας Αικατερίνης αποτέλεσε ένα δίαυλο μόρφωσης και πνεύματος με εξέχουσες προσωπικότητες όπως ο Μελέτιος Βάστος, ο Ιωάννης Μοπτζίνος και ο Κύριλλος Λούκαρις. Την εποχή της ενετοκρατίας μερικά από τα λαμπρά τεχνικά και αρχιτεκτονικά δημιουργήματα του νησιού είδαν το φως του κόσμου. Το μεγαλύτερο οχυρό των Βενετών στην περιοχή της Μεσογείου ήταν τα τείχη του Ηράκλειου . Την αμυντική λειτουργία της πόλης πλαισιώνει το Rocca a Mare (σήμερα Κούλες) .Η ανάγκη για προστασία από τους Οθωμανούς τον 16ου αιώνα βοήθησε στην ανοικοδόμηση ξανά των μεγάλων Κάστρων. Έτσι κτίστηκε το “Μεγάλο Κάστρο” στο Ηράκλειο. Οι υπόλοιπες μεγάλες πόλεις και λιμάνια εφοδιάστηκαν και αυτές με τέτοια κάστρα .Το νησί έχει και έναν εξαιρετικό αριθμό μοναστηριών και εκκλησιών όπως η Μονή Κέρας , η Μονή Επανωσήφη , η Μονή Παλιανής και η Μονή Οδηγήτριας .

Η Βενετιά γίνεται σπίτι για νέους του νησιού , αφού τους φιλοξενεί και τους δίνει τα κατάλληλα εφόδια στις σπουδές τους , γεγονός το οποίο βοήθησε στην υιοθέτηση της πρώιμης αναγέννησης στην πόλη του Ηράκλειου και την δημιουργία μια πολιτισμικής “βιομηχανίας” , με προϊόντα πνευματικά , τόσο στον λόγο όσο και στις τέχνες . Το 1453 με την άλωση της Κωνσταντινούπολης ξεκίνησε και μια περίοδος ήρεμης συμβίωσης ανάμεσα στους Βένετους και τους Κρητικούς. Η ειρήνη στο εσωτερικό του Κρητικού Βασιλείου δημιούργησε το κατάλληλο κλίμα για την πολιτιστική άνθιση , η οποία διακλαδώνεται σε δυο χρονικές περιόδους. Αρχικά τον 15ο και 16ο αιώνα , τότε που η βυζαντινή λογοτεχνία είχε ακόμα αντίκτυπο στην γλωσσά με τους αρχαϊσμούς και τα κρητικά ιδιώματα. Στα έμμετρα έργα ο στίχος τους αρχίζει να παραγκωνίζει τις "ατασθαλίες" και να γίνεται φιλικότερος στην χρήση. Η δεύτερη περίοδος είναι αυτή της σπουδαίας συγγραφής με έργα του Γεώργιου Χορτάτη, και του Βιτσέντζου Κορνάρου. Το σπουδαίο έργο της κρητικής λογοτεχνίας δια χειρός του Βιτσέντζου Κορνάρου , “Ο Ερωτόκριτος γράφτηκε το 1640-1660 με ξεκάθαρη αξία ,τόσο στην εκπαίδευση όσο και στον πολιτισμό . Είναι ένα ψυχογράφημα του ήρωα , με κυρία χαρακτηριστικά τις αξίες και της αρετές της Κρήτης . Μέσα από αυτό το ποίημα, που του έχει κερδίσει και

τον τίτλο της “Βίβλου” της Κρήτης μπορούμε να αντλήσουμε αξιόλογες πληροφορίες για την καθημερινή ζωή. Η έκδοση του πραγματοποιείται για πρώτη φορά στην Βενετία το 1713 . Η ζωγραφική είναι και αυτή μια τέχνη η οποία γνώρισε ιδιαίτερη άνθηση εκείνη την εποχή. Η Κρητική σχολή ζωγραφικής γίνεται γρήγορα ξακουστή , και το γεγονός ότι κοσμούν μεγάλα μοναστήρια σε ολόκληρο τον Ορθόδοξο κόσμο είναι αξιοθαύμαστο γεγονός .Ο Κρητικός πολύτιμος σμιλεύτηκε από την κληρονομιά του Βυζαντίου με τις επιρροές της Βενετίας και αποτέλεσμα αυτών ήταν ο ξεχωριστός Κρητικός πολιτισμός άμεσα συνυφασμένος με τα έργα εκείνης της εποχής . Με την εισβολή όμως στην Κρήτη από τους Οθωμανούς αυτή η πνευματική και καλλιτεχνική ανάπτυξη και πρόοδος σταματάει.

Στο βιβλίο «Ζητήματα της λογοτεχνίας μας», Αθήνα 1964, του Μάρκου Αυγέρη στην σελίδα 84, μας γνωστοποιεί ότι : «Μα τη μεγαλύτερη ακμή γνώρισε ο έντεχνος λόγος στην Κρήτη, ιδιαίτερα τον 17ο αιώνα, τον τελευταία της Βενετοκρατίας. Η Κρητική λογοτεχνία, γραμμένη στη γλώσσα του λαού, σημειώνει την πρώτη αξιόλογη συστηματική προσπάθεια του ελληνικού λαού, ύστερα από πολλούς αιώνες αρχαϊκής μίμησης, να δημιουργήσει έντεχνη λογοτεχνία στην προφορική γλώσσα. Επίσης το Κρητικό Θέατρο είναι το πρώτο ζωντανό θέατρο, που δημιουργεί ο ελληνικός λαός ύστερα από πολλούς αιώνες σιωπής».

Προς τα τέλη του 15ου αιώνα οι πειρατικές επιθέσεις από την πλευρά των Τούρκων έκαναν φανερό το γεγονός ότι η αμυντική λειτουργία του νησιού έπρεπε να ενδυναμωθεί. Οι Κρητικοί και οι Βενετοί ενωμένοι έπρεπε να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο από την Ανατολή .Με την οθωμανική κατάληψη της Κύπρου το 1571 η αποκλειστική βενετική κτήση στην θάλασσα γίνεται η Κρήτη. Η Οθωμανική Αυτοκρατορία είχε βλέψεις για το βασίλειο της Κρήτης λόγω της εξέχουσας γεωπολιτικής της θέσης στην ανατολική πλευρά της Μεσογείου . Στον τρομερό Μεγάλο Κρητικό Πόλεμο , με αρχή την 23η Ιουνίου 1645 οι δυο δυνάμεις αυτές πολέμησαν για τα εδάφη του νησιού. Οι Οθωμανοί περικυκλώνουν το νησί αλλά η ναυτική δύναμη των Βενετών τους αποτρέπει από το να καταλάβουν την Κάντια μέχρι και το 1669 χρονιά κατά την οποία η πρωτεύουσα του νησιού έπεσε στον οθωμανικό ζυγό με εξαίρεση τα φρούρια της Σούδας , της Γραμβούσας και της

Σπιναλόγκα τα οποία και παραμένουν στην κυριαρχία των Βενετών. Μέχρι το τέλος του πρώτου έτους, οι μεγάλες πόλεις και τα οχυρά τους είχαν καταληφθεί από τους Οθωμανούς. Με τον Χάνδακα να κρατείται ακόμα υπό Βενετική κυριαρχία, ο πόλεμος παίρνει μια άλλη μορφή, αυτήν της προσπάθειας αποκοπής του ανεφοδιασμού του αντιπάλου. Μια μορφή πόλεμου η οποία ασκείται και από τις δυο πλευρές. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα ο πόλεμος να μην μείνει μόνο στο νησί αφού θα εξαπλωθεί σε ολόκληρο το Κρητικό Πέλαγος αλλά και προς το Αιγαίο. Το βενετικό κράτος από τον 17ο αιώνα κρατούσε μια μετριοπαθή στάση έναντι των Οθωμανικών προκλήσεων. Άλλωστε η γεωγραφική θέση του νησιού το τοποθετούσε σε μια περίμετρο από ισλαμικές κτήσεις, με μονή δικλίδα ασφαλείας τα χωρικά της ύδατα. Η βενετική αυτοκρατορία με την ανακάλυψη νέων διεθνών μονοπατιών του εμπορίου προς τον Νέο Κόσμο, την Αμερικής, αλλά και ο τριακονταετής πόλεμος της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, αποδυναμώθηκε οικονομικά, γεγονός το οποίο συνέβαλε στην αποτυχημένη προσπάθεια να διακόψει την εφοδιαστική γραμμή του Ελλήσποντου. Ο οθωμανικός στόλος και στρατός υποβοηθούμενος από τους Βρετανούς μεταφέρεται στο νησί την εποχή που αν και η Βενετιά δεν βρισκόταν στην ακμή της, ήταν ένας υπολογίσιμος θαλάσσιος αντίπαλος. Το 1644 αρχίζει ο Μεγάλος Πόλεμος με αφορμή την επίθεση σε μουσουλμάνους προσκυνητές και μελή της οθωμανικής διοίκησης στο ταξίδι τους με προορισμό την Μέκκα από τους Ιππότες της Μάλτας. Οι επιτιθέμενοι κατέφυγαν με τα λάφυρα προς το λιμάνι στο νότιο μέρος της Κρήτης. Οι Οθωμανοί στο άκουσμα αυτού του γεγονότος, γρήγορα στρέφονται κατά της Βενετίας παρά την επανειλημμένη άρνηση εμπλοκής της Γαληνοτάτης. Το γεγονός ότι ανάμεσα στα θύματα της επίθεσης βρισκόταν και γυναικόπαιδα, εξόργισε τους Οθωμανούς οι οποίοι σε κανένα προηγούμενο συμβάν δεν είχαν δείξει τόσο ζήλο. Τον Απρίλιο του 1645, μια δύναμη 416 πλοίων και 50.000 στρατιωτικού προσωπικού πλέουν από τα Δαρδανέλια προς την Πελοπόννησο και συγκεκριμένα το Ναβαρίνο, γεγονός που ερμηνευτικέ διπλωματικά ως πορεία προς την Μάλτα.

Η αποβίβαση των Οθωμανικών δυνάμεων στο νησί της Κρήτης πραγματοποιείται στις 23 Ιουνίου του 1645 και βρίσκει το Βασίλειο της Κρήτης σε μια κατάσταση αμυντικής αστάθειας αφού τα οικονομικά της προβλήματα άλλα και όλα τα χρονιά μακριά από τον πόλεμο συντήρησαν μια νωχελική κατάσταση στην πολεμική

ετοιμότητα της . Η Μητρόπολη έστειλε βοήθεια 2.500 στρατιωτών και προτρέπει στον Πάπα και την Τοσκάνη για ενίσχυση όταν αυτό γίνει απαραίτητο .

Οι Οθωμανοί εξολοθρεύουν το 40% του υπαίθριου πληθυσμού μέχρι το 1648 , ενώ ο συνολικός πληθυσμός του νησιού μειώνεται από 260.000 σε 80.000 έως το 1677. Τον χειμώνα εκείνου του έτους γίνεται αποβίβαση οθωμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στο νησί , και η τελευταία πράξη του πόλεμου αρχίζει. Το 1668 υπάρχει η ελπίδα για ενίσχυση από τις Δυνάμεις της Δύσης και η Γαληνοτάτη στοχεύει στο τέλος του πολέμου με συμφωνία ειρήνης . Το σχέδιο για ειρήνη όμως ναυαγεί αφού οι Βενετοί δεν δέχτηκαν το σχέδιο των Οθωμανών για διχοτόμηση της Κρήτης αφού η σύγχυση που επικρατούσε στο εσωτερικό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και η υπόσχεση της Γαλλίας για βοήθεια αναπτέρωσαν το ηθικό των αμυνόμενων. Η πρώτη βοήθεια των Γάλλων καταφτάνει στον Χάνδακα τον Ιούνιο του 1668 με 31 πλοία και μέσα σε αυτά 6.000 στρατιώτες και βρίσκει τα οθωμανικά οχυρώματα κοντά στα τείχη αλλά και σε κακή κατάσταση από όλα τα χρόνια του πολέμου . Στις 21 του μηνά πραγματοποιείται η πρώτη επίθεση των Γάλλων στα τείχη , ένα πολύνεκρο γεγονός το σύνολο των θυμάτων έφτασε τους 800 ανάμεσα τους και του Δούκα του Μπωφόρ . Η δεύτερη Γαλλική βοήθεια αρχίζει στις 25 Ιουλίου με μια οργανωμένη θαλάσσια και χερσαία επίθεση. Ο στόλος έριξε 15.000 κανονιοβολισμούς οι οποίοι όμως δεν έκαναν την ζημιά η που αναμενόταν και η ανατίναξη ενός συμμαχικού γαλλικού πλοίου από ένα λάθος στην μέση της αρμάδας έπληξε τον Βενετογαλλικό στόλο . Οι λάθος χειρισμοί των Γάλλων όξυναν τις σχέσεις τους με τους Ενετούς και προκάλεσαν προστριβές στο συμμαχικό κλίμα. Αυτό οδήγησε τους Γάλλους στο να επιθυμούν την επιστροφή στην πατρίδα και το οποίο και έκαναν στις 20 Αυγούστου. Έτσι στις 5 Σεπτεμβρίου ο διοικητής Μοροζίνι ανήμπορος πια να υπερασπιστεί τον Χάνδακα συνθηκολογεί και τον παραδίδει στους Οθωμανούς , χωρίς πρώτα να έρθει σε επικοινωνία με τους ανώτερους του στην Μητρόπολη. Έτσι η Οθωμανική Αυτοκρατορία , αφού καταλαμβάνει το νησί , μεγαλώνει την έκταση της , σε έναν βαθμό μάλιστα τον οποίο δεν είχε φτάσει ποτέ ξανά. Δεν μπορεί όμως να συντηρήσει αυτό το μέγεθος για καιρό. Το οικονομικό κόστος του πολέμου και οι απώλειες σε ανθρωπινό δυναμικό βοήθησαν σε αυτό. Ορισμένοι ιστορικοί μάλιστα ισχυρίζονται ότι η αυτοκρατορία των Οθωμανών παρήκμασε και λόγω του Κρητικού πολέμου , αφού δεν μπόρεσε να ανάκαμψη

ποτέ. Δεν μπόρεσαν ποτέ να εκμεταλλευτούν στο μέγιστο τα αγαθά και τα οφέλη του νησιού τόσο λόγω της νοοτροπίας τους και την μη σωστή εκμετάλλευση των θαλάσσιων διόδων , αλλά και η Κρητική ύπαιθρος ως ένα πεδίο συνεχών ταραχών δεν μπόρεσε να τους ωφελήσει όσο θα ήθελαν . Το 1692 η Βενετοί φτάνουν ως τα τείχη του Χάνδακα σε μια τελευταία προσπάθεια επανάκτησης της Κρήτης , η οποία όμως δεν στέφεται με επιτυχία. Αυτός ο πόλεμος δεν ήταν πλέον σε θέση να στηριχθεί οικονομικά. Ένα παράδειγμα είναι ότι μόνο η αμυντική λειτουργία των τειχών στοίχισε

4.253.000 δουκάτα , ένα πόσο το οποίο δεν ξαναμπήκε στα ταμιά τους τότε. Το 1715 τα τελευταία Ενετικά φρούρια της Σπιναλόγκα και της Γραμβούσας καταλαμβάνονται από τους Οθωμανούς, και η Βενετιά χάνει της θέση της στην Λεκάνη της Μεσογείου . Η περίοδος της Κρητικής Αναγέννησης έτσι, φτάνει στο τέλος της .

Με τον Έκτο Βενετοτουρκικό Πόλεμο οι προσπάθειες επανακυριαρχίας των βένετων ναυαγούν.

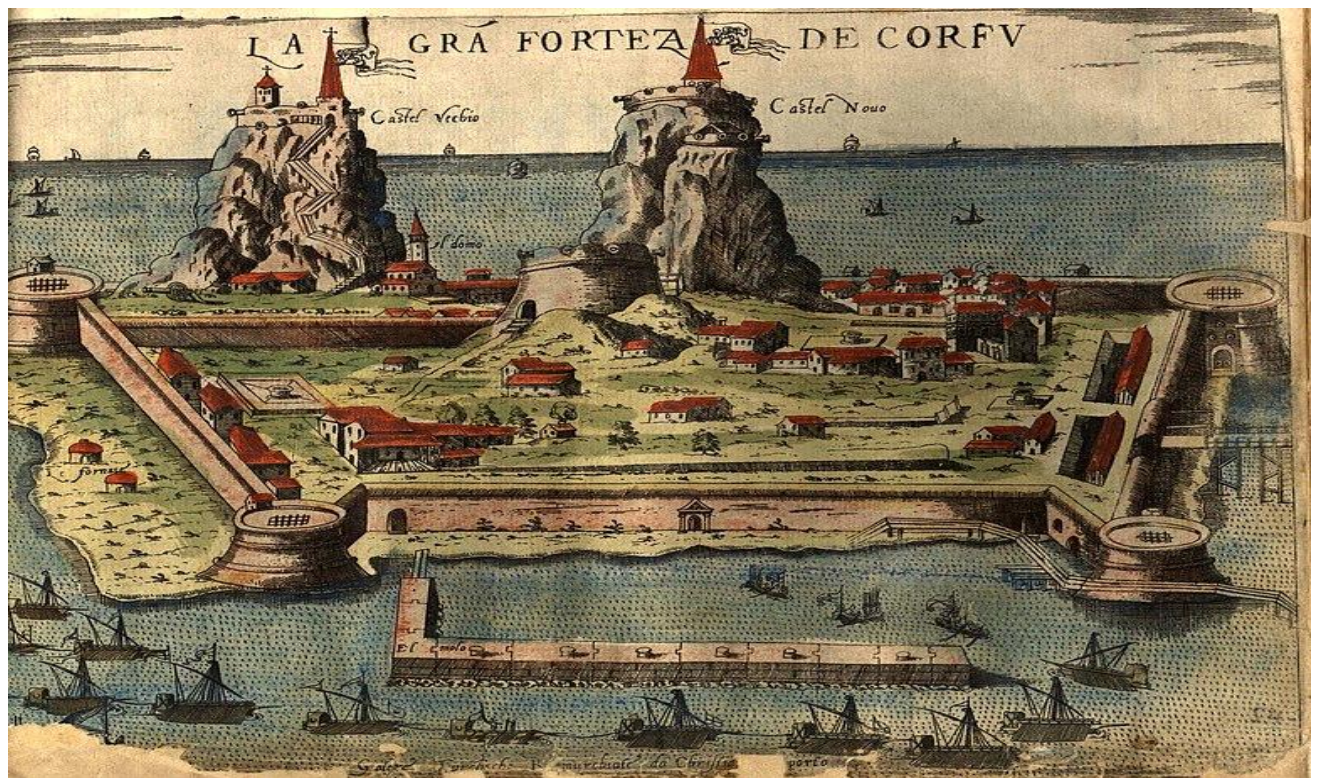
Οι Βενετοί θέλησαν να εκμεταλλευτούν την εξέγερση στην Ήπειρο και συγκεκριμένα στην Χιμάρα , και χαράζουν πορεία προς την Αυλώνα (Βαλόνα) την οποία και καταλαμβάνουν μέχρι το 1691 όπου και επιστέφει στην κυριαρχία των Οθωμανών. Έναν χρόνο αργότερα πολιορκούν το νησί της Κρήτης εκμεταλλευόμενοι την χριστιανική εξέγερση του λάου και παίρνουν στον έλεγχο τους την Γραμβούσα. Με τον Έβδομο Βενετοτουρκικό Πόλεμο(1714-1718) οι τελευταίες Βενετικές κτήσεις κατακτώνται από τους Οθωμανούς, αφού χάνεται και η Πελοπόννησος . Ο πόλεμος τελείωσε με την βοήθεια των Αυστριακών , αφού οι ενέργειες και νίκες τους έσωσαν την Βενετιά με την Συνθήκη του Πασάροβιτς (1718) .

Ενετικά και Ολλανδικά πλοία εναντίον των Οθωμανών . Η μάχη της Φώκαιας . 12 Μαΐου 1649 . (Άμπραχαμ Μπέερστρατενμ, 1656.)

Ενετοκρατία στα Επτάνησα

Κέρκυρα 1573. Το παλαιό Φρούριο.

Η οχύρωση της Κέρκυρας

Οι Νορμανδοί είχαν το νησί της Κέρκυρας υπό την κυριαρχία τους, το 1081-1085 και το 1174- 1149. Οι Ενετοί κάνουν μια προσπάθεια για την κατάκτηση του νησιού το 1122–1123 η οποία δεν στέφεται με επιτυχία . Την ανεπιτυχή προσπάθεια κτήσης της Κεφαλονιάς του 1085 , διαδέχεται η επιτυχημένη προσπάθεια και λεηλασία του 1126 από της δυνάμεις των Βενετών . Οι Βυζαντινοί το 1191 θα κυριαρχούσουν στο νησί το 1191 αλλά χωρίς να καταφέρουν κάτι στα υπόλοιπα νησιά, αφού δημιουργείται η Παλατινή Κομητεία Της Κεφαλληνίας και της Ζακύνθου , από τον ναύαρχο Μαργαριτώνη. Η Τετάρτη Σταυροφορία φέρει και την υπογραφή της *Partitio Terrarum imperii Romaniae* (Διανομή Εδαφών της Αυτοκρατορίας της Ρωμανίας) και οι Βενετοί θα εγκατασταθούν στη Κέρκυρα . Ο Δόγης όμως Πιέτρο Τζιάνι το 1207 δίνει το νησί σε 10 Ενετούς αριστοκράτες , με τον όρο όμως της ένδειξης αφοσίωσης και την καταβολή δασμών στην Γαληνότητα. Το 1257 η Κέρκυρα δίδεται ως προικοδώρο στον Μανφρέδο της Σικελίας. Η ήττα του όμως στην μάχη του Μπενεβέντο και η υπογραφή της Συνθήκης του Βιτέρμπο το 1267 έχουν ως αποτέλεσμα η Κέρκυρα συμπεριλαμβάνεται στις κτήσεις του

Ανδεγαυικού Βασιλείου της Νάπολης . Τα άλλα νησιά εκτός της Κέρκυρας παρέμειναν στην Παλατινή Κομητεία , της οποίας η διοίκηση ήταν έργο τριών οικογενειών . Της οικογένειας Ορσίνι , του Οίκου των Ανδεγαυών και της οικογένειας των Τόκκων. Οι τελευταίοι μάλιστα κατάφεραν να έχουν την Κεφαλονιά , την Ζάκυνθο και τη Ιθάκη υπό την εξουσία τους για 122 χρονιά , μέχρι και την Οθωμανική εισβολή του 1479 . Το 1386 στις 13 Φεβρουάριου οι Βενετοί παίρνουν υπό τον έλεγχο τους την Κέρκυρα , έλεγχος ο οποίος θα διαρκέσει και μέχρι της τελευταίες μέρες της Δημοκρατίας. Ο ίδιος ο Κερκυραϊκός λαός επιθυμούσε αυτήν την ένωση. Διορίστηκαν πέντε πρεσβευτές για να λογοδοτούν στην Ενετική Γερουσία. Με τον κίνδυνο των Οθωμανών να βρίσκεται κοντά και την πρώτη απόπειρα εισβολής από την τουρκική πλευρά το 1537, οι Βενετοί καλούνται να δημιουργήσουν μια συμμαχία με τον Πάπα και τον Κάρολο Κουίντο με έμεινε στην ιστορία ως Ιερός Συνασπισμός .

Το 1204 με την αναδιανομή των περιοχών της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας , οι Βενετοί κυριαρχούν στα Κύθηρα ενώ το 1207 η Μητρόπολη θα στείλει εκεί τον Μάρκο Βενιέρι. Στο Βενετικό *Stato da Mar* περιλαμβάνονται τα Κύθηρα και τα Αντικύθηρα (1363) με μια διακοπή τριών χρόνων από το 1715 μέχρι το 1718. Τα νησιά των Κυθήρων και των Αντικυθήρων αποτέλεσαν Βενετική κτήση , με την Συνθήκη του Πασάροβιτς μέχρι και τις τελευταίες μέρες της Δημοκρατίας το 1797 .

Τα νησιά της Ιθάκης , Ζακύνθου και Κεφαλονιάς υπέμειναν τον Τουρκικό ζυγό από το 1479. Ο Αντόνιο Τόκκο μπόρεσε το 1481 να ανακτήσει τα νησιά της Κεφαλονιάς και της Ζακύνθου . Το 1485 η Ζάκυνθος εισάγεται στο *Stato da Mar* και την ακολουθεί η Κεφαλονιά , αποτινάζοντας τους Τούρκους και την δεκαεξάχρονη παρουσία τους στο νησί, από το 1484 μέχρι το 1500. Έτσι στις 24 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους με το γεγονός της Πολιορκίας του Αγίου Γεωργίου το *Stato da Mar* , καλωσορίζει το νησί. Τρία χρονιά αργότερα , το 1503 και η Ιθάκη θα αποτελέσει μέρος του θαλάσσιου κράτους .

Το 1479 οι Οθωμανοί καταλαμβάνουν την Λευκάδα , η οποία μέχρι τότε αποτέλεσε κτήση του Δεσποτάτου της Ηπείρου(1205) και της Παλατινής Κομητείας της Κεφαλονιάς (1362). Το 1502 το νησί περνάει στα χέρια των Βενετών για έναν χρόνο ,

αφού μετά το ξανακυριεύουν οι Οθωμανοί. Η κατοχή τους θα κρατήσει πάνω από 200 χρόνια (1479-1684) όταν θα συμβεί ο Πόλεμος του Μωρέα και ο Φραντζέσκο Μοροζίνι καταλαμβάνει το νησί. Η επίσημη Βενετική κυριαρχία θα συμβεί με την συνθήκη του Πασάροβιτς το 1718.

Οι ιόνιοι νήσοι αποτέλεσαν κτήσεις της Γαληνοτάτης από τον 14ο έως των 18ο αιώνα. Η εξάπλωση προς νησιώτικο σύμπλεγμα των Επτανήσων ξεκίνησε με την κατάκτηση των Κυθήρων και των Αντικυθήρων. Το 1386 το η Κέρκυρα εντάχθηκε στην Βενετική κυριαρχία οικειοθελώς. Το συμβούλιο της Κέρκυρας και οι ευγενείς του νησιού μπροστά στον κίνδυνο των Οθωμανών, και βλέποντας την πτώση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας στράφηκε στην Γαληνοτάτη για προστασία (1386). Ο πολιτισμός των Βενετών ενώθηκε με τον Ιονιοπελαγίτικο, χαρακτηριστικό παράδειγμα η υιοθέτηση της Ιταλικής γλώσσας ως επίσημη και η χρήση της από τις ανώτερα κοινωνικές τάξεις.

Ακολούθησαν η κατάκτηση της Ζακύνθου το 1485, της Κεφαλονιάς το 1500 και της Ιθάκης το 1503. Η επέκταση της Δημοκρατίας στον Ιόνιο χώρο τελείωσε με την Λευκάδα το 1718. Το 1500 η οργάνωση και η αμυντική προστασία των νησιών θα γινόταν από την Κέρκυρα από τον διορισμένο αξιωματούχο ως "Γενικός Προβλεπτής των Τριών Νήσων" (*Provveditore Generale delle Tre Isole*). Οι τρεις αυτοί μεγαλύτεροι νήσοι είναι η Κέρκυρα, η Κεφαλονιά και η Ζάκυνθος.

Ο όρος Ιόνια νησιά μεταφέρεται στα Βενετικά ως *Ixote Jonie* ενώ στην Ιταλική γλωσσά *Isole Ionie*.

Ενώ τα Ιταλικά ονόματα των Επτανήσων είναι Corfu για την Κέρκυρα, Passo για τους Παξούς, Santa Maura ή Lèucade η Λευκάδα, η Κεφαλονιά Cefalonia, η Ιθάκη Itaca, Val di Compare ή Piccola Cefalonia δηλαδή "η μικρή Κεφαλονιά", Η Ζάκυνθος Zante η Zacinto και τα Κύθηρα Cerigo. Ο συνολικός αριθμός των φρουρίων στα νησιά ανέρχεται στα δέκα. Όποιο νησί λειτουργούσε ως πρωτεύουσα προστατευόταν και από ένα. Την πόλη της Κέρκυρας κοσμούν το Παλαιό Φρούριο (*Fortezza Vecchia*) και το Νέο Φρούριο (*Fortezza Nuova*). Στο νησί επίσης υπάρχει το Βυζαντινό Φρούριο του Αγγελοκαστρου. Στην Κεφαλονιά την ασφάλεια του νησιού υπερασπιζόταν το Κάστρο του Αγίου Γεωργίου και το Φρούριο της Άσσου.

Ο Γενικός Προβλεπτής της Θάλασσας (*Provveditore Generale Da Mar*) με έδρα την Κέρκυρα ήταν ο τίτλος του διοικητή των Επτανήσων με πολιτικές και στρατιωτικές εξουσίες που έφταναν από την διοίκηση του στόλου έως την άμυνα από εχθρικές επιθέσεις . Αρχικά ο ρόλος αυτός προοριζόταν για εμπόλεμες καταστάσεις ενώ στις ήρεμες περιόδους διοριζόταν ως *Provveditore generale delle tre Isole* ή "Γενικός Προβλεπτής των Τριών Νήσων" .Ο Προβλεπτής, *Provveditore*, του *reggimento* ήταν ο υφιστάμενος αρμόδιος του κάθε νησιού , ήταν ευγενής στην καταγωγή , με αποστολή την συλλογή φόρων , τα θρησκευτικά και πολιτικά θέματα, και την άμυνα σε εχθροπραξίες. Στην περιοχή της Κέρκυρας αυτός ο τίτλος λεγόταν Bailo. Υπήρχε και τοπική διάκριση των αρχών των νήσων στις ντόπιες αρχές και τις Βενετικές . Οι διάκριση των εξουσιών γινόταν σε δυο κατηγορίες . Των Ενετών στον όνομα της Μητρόπολης με εξουσίες πάνω στην πολιτική και τον στρατό , και στις τοπικές ,αποτέλεσμα του Κοινοτικού Συμβουλίου (*Consiglio della Comunità*). Το Μεγάλο Συμβούλιο της Βενετίας ήταν αρμόδιο για τον διορισμό των Βενετών . Το *reggimento* δηλαδή η διοίκηση του κάθε νησιού αποτελούνταν από τρεις αξιωματούχους. Οι σύμβουλοι *consiglieri* , διοριζόταν δυο σε κάθε νησί και το έργο τους αποτελούνταν κυρίως από δικαστικές και διοικητικές αρμοδιότητες μαζί με τον *Provveditore* . Στο νησί της Κέρκυρας το έργο της διοίκησης είχαν αναλάβει ένας Bailo , μαζί με έναν *Provveditore* , έναν *Capitano* , έναν *Capitano della cittadella* και έναν *Castellano della fortezza*. Ακόμα υπήρχαν δυο *Consiglieri*. Ένας *Provveditore* και δυο *Consiglieri* υπήρχαν στην Ζάκυνθο και στην Κεφαλλονιά ενώ το Φρούριο της Άσσου (*Fortezza d'Asso*) στην τελευταία ,έναν *Provveditore*. Στην Λευκάδα ένας *Provveditore ordinario* μαζί με έναν *Provveditore straordinario* . Τα Κύθηρα διοικούσαν από έναν *Provveditore* μαζί με έναν *castellano*. Οι αριστοκράτες συγκροτούσαν σε κάθε νησί το *Consiglio Maggiore* (Μεγάλο Συμβούλιο) και το *Consiglio Minore* (Μικρό Συμβούλιο).

Κινητήριος δύναμη της οικονομίας ήταν η καλλιέργεια, παράγωγή και εξαγωγή όπως ελαιολάδου , σταφίδας , κρασιού και οι συναλλαγές γινόταν με το νόμισμα της Βενετικής λίρας. Το νησί της Κέρκυρας παρέχει μια κεραία θέση για ενασχόληση με τα θαλάσσια οφέλη. Στο ιόνιο ευδοκίμει ένα καρποφόρο έδαφος με είδη χλωρίδας που δεν υπήρχαν στην μητρόπολη.

Οι ελαιώνες βρισκόντουσαν σε όλα τα νησιά , καθώς ήταν από τα βασικά γρανάζια για την οικονομία της Μητρόπολης . Η Γαληνότητα δεν επιτρέπει την εξαγωγή του πουθενά αλλού παρά μόνο στην περιοχή της Βενετίας. Η άξια της σταφίδας ως εξαγωγίμο προϊόν ήταν μεγάλη . Βασικοί προμηθευτές σταφίδας μέχρι και τον 18ο αιώνα αποτέλεσαν η Ζάκυνθος και η Κεφαλονιά. Τον ρόλο του ανταγωνιστή στο εμπόριο σταφίδας έπαιξαν οι Βρετανοί . Οι Βενετοί στα πλαίσια αυτού του εμπορικού “πόλεμου” εισάγει το μετρό *nuona imposta*, έναν μεγάλο φόρο για τα ξένα εμπορικά πλοία άλλα και την διακοπή της ελεύθερης διακίνησης σταφίδας από τα νησιά .

Στα νησιά του Ιονίου κυκλοφορούσε και μια ειδική κοπή της Βενετικής λίρας. Την μια πλευρά κοσμούσε η επιγραφή CORFU/CEFALONIA/ZANTE σε τρεις γραμμές ενώ στην αντίθετη πλευρά υπάρχει ο φτερωτός λέοντας του Αγίου Μάρκου με την Αγία Γραφή .

Τα Επτάνησα πριν τον ερχομό των Βενετών δεν είχαν ιδιαίτερα μεγάλο αριθμό πληθυσμού , για παράδειγμα το νησί της Ιθάκης δεν είχε κανέναν μόνιμο κάτοικο. Έτσι καταφτάνουν προς τα νησιά Ρωμαιοκαθολικοί από τις Ιταλικές κτήσεις και Ορθόδοξοι Έλληνες από τις υπερπόντιες κτήσεις . Μέχρι το 1765-1766 , 111.439 άνθρωποι κατοικούσαν τα νησιά ενώ το 1780 ο αριθμός έφτασε τις 150.908. Επίσημη γλωσσά ήταν αυτή της Μητρόπολης δηλαδή η Βενετική . Τα έγγραφα της διοίκησης συντασσόταν σε αυτήν. Ομιλούταν από της ανώτερες κοινωνικά τάξεις και ειδικά στις πόλεις . Τα ελληνικά ήταν η γλωσσά των χωρικών . Η κοινωνική πυραμίδα ήταν τρίπτυχη .αποτελούνταν από τους απλούς ανθρώπους τους *popolari* , την τάξη των αστών *Citadini* , και στη κορυφή οι *ginobili* δηλαδή οι αριστοκράτες . Η μόρφωση εκείνη την εποχή ήταν ιδιωτική υπόθεση , στην οποία μάλιστα δεν εμπλεκόταν το κράτος. Τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα είχαν ευκολότερη πρόσβαση στην εκπαίδευση και τις σπουδές όπως στο Πανεπιστήμιο της Πάδοβας . Στην Κέρκυρα το 1656 η λογοτεχνική ακαδημία , η *Accademia degli Assicurati* αρχίζει την λειτουργία της , βάση του μοντέλου των αντιστοίχων της Βενετίας . Έμβλημα της η επιγραφή “*His Semper* “ μαζί με δυο βράχους κάτω από έναν φτερωτό λέοντα .

Όπως γνωρίζουμε , οι Βενετοί ήταν Καθολικοί. Υπήρχαν και Ρωμαιοκαθολικοί λίγοι σε αριθμό στην Κέρκυρα και την Κεφαλονιά . Οι Έλληνες Ορθόδοξοι μονάχοι

Πατέρες της εκκλησιάς αναγκαζόταν με νόμο να αναγνωρίζουν τους Καθολικούς ανώτερους τους . Επιπροσθέτως επιτρεπόταν η πραγμάτωση μεικτών γάμων ανάμεσα σε καθολικούς και ορθόδοξους . Από τον 12ο αιώνα υπάρχει και το Εβραϊκό στοιχείο στο Ιόνιο. Το 1797 το πλήθος τους στο νησί της Κέρκυρας έφτανε τους 2.000. Στο κάστρο του Αγίου Γεωργίου της Κεφαλονιάς υπήρχαν Εβραίοι οι οποίοι μεταφέρθηκαν στο Αργοστόλι , μαζί με την μεταφορά της Πρωτεύουσας του νησιού .

Τα Ιόνια νησιά άλλα και η Ενετική κυριαρχία λειτούργησαν ως έναν δίπολο πομπού, δεκτή με αμφίδρομη κίνηση σε πολιτισμικό επίπεδο. Άλλωστε ο τρόπος ζωής , τα ήθη και τα έθιμα των δυο αυτών λαών έχουν αρκετές ομοιότητες μεταξύ τους. Αποτέλεσμα αυτής της συνύπαρξης ήταν και το Libro d' oro δηλαδή χρυσή βίβλος, αρχοντολόγιο , με όλα τα ονόματα των ευγενών , μεγάλων γαιοκτημόνων , μεγάλη οικονομική δύναμη .Το 1800 είναι το έτος ίδρυσης της Επτανήσου Πολιτείας. Οι επιρροές των Βενετών είναι εμφανείς , αφού πηγή έμπνευσης για την σημαία της ήταν αυτή της Βενετίας . Η Επτάνησος Πολιτεία και το Ηνωμένο κράτος των Ιονίων Νήσων αργότερα (1815-1864) μοιραζόταν την επίσημη γλώσσά ανάμεσα στα Ιταλικά και τα Ελληνικά . Η διδασκαλία της ελληνικής γινόταν μαζί με αυτή των Ιταλικών και των Αγγλικών. Το 1907 με την διεξαγωγή της απογραφής του πληθυσμού 4.675 (1,8%)Επτανήσιοι δήλωναν Καθολικοί . 2.541 (1%) των κατοίκων των Ιονίων νήσων είχαν ως μητρική γλώσσα τα Ιταλικά .

Τα Επτάνησα αποτέλεσαν κομμάτι του λεγόμενου Ενετικού Κράτους Της Θάλασσας (Stato da Mar) μέχρι και τη νίκη του Ναπολέοντα Α΄ Βοναπάρτη το 1797. Ο πόλεμος ανάμεσα στην Γαληνοτάτη και τον Ναπολέοντα ξεκίνησε στις 3 Μαΐου 1797. Το τέλος της Δημοκρατίας έφτασε στις 17 Οκτωβρίου 1797 με την υπογραφή της Συνθήκης του Καμποφόρμιο . Σύμφωνα με την Συνθήκη η άλλοτε κτήσεις τις Βενετίας θα περνούσαν στην εξουσία της Γαλλίας και της Αυστρίας. Η Αυστρία θα είχε την διοίκηση των εδαφών της ενδοχώρας , έως τον ποταμό Αδίγη και τις βαλκανικές περιοχές της Ιστρίας και της Δαλματίας. Η διοίκηση των Επτανήσων παραχωρήθηκε στην Γαλλία . Ο Ναπολέοντας διαίρεσε τα νησιά σε τρία μέρη. Το *Corcyre* δηλαδή την Κέρκυρα και τους Παξούς . Το *Ithaque* αποτελούμενο από την

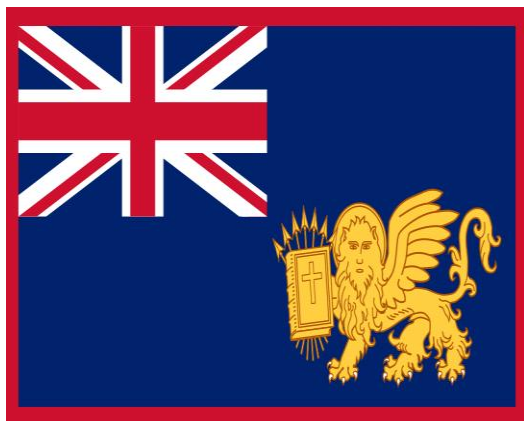
Κεφαλονιά, την Ιθάκη και την Λευκάδα . Και το *Mer-Égée* δηλαδή την Ζάκυνθο και τα Κύθηρα. Τον Σεπτέμβριο του 1798 δημιουργήθηκε μια συμμαχία ανάμεσα στην Ρωσική Αυτοκρατορία και την Οθωμανική . Έτσι έναν χρόνο αργότερα ξεκινάει μια ναυτική σύγκρουση με απώτερο σκοπό τον έλεγχο των Ιονίων Νήσων , κάτι το οποίο επιτεύχθηκε . Στις 21 Μαρτίου 1800 υπογράφεται συνθήκη ανάμεσα στην Ρωσική Αυτοκρατορία και την Υψηλή Πύλη και δημιουργείται η Επτάνησος Πολιτεία , μια ανεξάρτητη δημοκρατία υπό την αιγίδα των δυο Αυτοκρατοριών. Το 1807 η Ρωσία θα υπογράψει την Συνθήκη του Τιλσίτ και τα νησιά και η διοίκηση τους θα ξαναπεράσει στα Γαλλικά χέρια . Δυο χρόνια αργότερα το 1809 έχει υπό την κατοχή της όλα τα νησιά , πλην του νησιού της Κέρκυρας , η οποία πέντε χρόνια αργότερα το 1814 θα χάσει τον Γαλλικό έλεγχο και το 1815 το σύμπλεγμα των Επτανήσων θα γίνει αποικία των Βρετανών (Ηνωμένον Κράτος Των Ιονίων Νήσων).

Island	1470	1500	1528	1532	1568	1583	1675	1684	1760	1766
Κέρκυρα				14.246		19.221	20.000			44.333
Παξοί									4.150	
Λευκάδα								9.000	12.000	11.760
Ιθάκη					300				2.500	
Κεφαλλονιά		14.000				25.543				21.659
Ζάκυνθος			17.255			14.054	25.000			25.325
Κύθηρα	500								6.000	6.183

Το Έμβλημα της Επτανήσου Πολιτείας

Ηνωμένον Κράτος Των Ιονίων Νήσων

Ο ρόλος του Συμβολαιογράφου και τα παραγόμενα έγγραφα ως ιστορικές πηγές

Νοτάριος επί τω έργω

Ο Νοτάριος

Το έργο του συμβολαιογράφου/νοταρίου είναι η παράγωγή των νοταριακών εγγράφων , δηλαδή δικαιοπραξιών ανάμεσα στους ενδιαφερόμενους, είναι ένας ειδικευόμενος επαγγελματίας με τομέα απασχόλησης την σύνταξη και επικύρωση δικαιοπρακτικών εγγράφων . Την περίοδο της Βενετοκρατίας είχε ειδίκευση σε θέματα δίκαιου , είναι καθήκον του να κοινοποιεί τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των ενδιαφερόμενων συμβαλλόμενων και να καταγράφει την αλήθεια τους και την θέλησή τους .

Οι νοταριακές πράξεις της Βενετοκρατούμενης εποχής είναι εξαιρετικές πηγές του τρόπου λειτουργίας του Βενετικού Κράτους , των συμβολαίων ανάμεσά στους ενδιαφερόμενους ανθρώπους και του τρόπου ζωής εκείνης της εποχής . Τα συμβολαιογραφικά κατάστιχα αποτελούν την πηγή για τις δικαιοπραξίες των

κατοίκων της Βενετικής Δημοκρατίας .Μας δίνουν ακόμα την δυνατότητα να μελετήσουμε την γλώσσα , την διάλεκτο και τα ιδιώματα . Είναι ένα πάντρεμα της λαϊκής γλώσσας με την επίσημη , αλλά και της προφορικής μορφής με την γραπτή . Τα νοταριακά αρχεία και τεκμήρια διαφέρουν από τα λογοτεχνικά εκείνης της περιόδου . Το έργο της ανάγνωσης τους αναλαμβάνει η επιστήμη της Παλαιογραφίας . Χαρακτηρίζονται από αφηγηματικό λόγο και μέσω αυτών παίρνουμε στοιχεία για την κοινωνία της εποχής , τον τρόπο ζωής και τον πολιτισμό . Τα κείμενα αυτά διακατέχονται από τον προφορικό λόγο αφού ο νοτάριος καταγράφει την εντολή και επιθυμία του πελάτη του με την χρήση του πλάγιου λόγου . Σε ορισμένες περιπτώσεις το επίπεδο μόρφωσης του νοταρίου φαίνεται στο ύφος και στον περιορισμό της λόγιας γλώσσας. Μέσω αυτών των Νοταριακων μας φανερώνεται παραπάνω από ότι σε πεζά κείμενα η τοπική διάλεκτος και η χρήση της γλώσσας καθιστώντας μας δυνατή την μελέτη στις διαφορές της διαλέκτου και της γλώσσας την περίοδο της πρώιμης ελληνικής γλώσσας. Είναι σημαντικές πηγές της δημόδους γλώσσας σε ένα συγκεκριμένο γεωγραφικό όριο. Μας πληροφορούν για όλες τις εκφάνσεις της καθημερινής ζωής . Μας γνωστοποιούν το νομικό και θεσμικό πλαίσιο μέσα στο οποίο συντάχτηκαν, τον τρόπο διεξαγωγής των αγοραπωλησιών καθώς και τις νοοτροπίες της κοινωνίας αυτής .

Από τα Βυζαντινά χρονιά ήδη μας δίνονται αρκετοί οροί για τον συμβολαιογράφο όπως ταβελλίων, ταβουλάριος , νομικός , συναλλαγματογράφος και νοτάριος . Το νοτάριος έχει λατινική προέλευση από το nota δηλαδή το σημείο . Οι πρώτες αναφορές στον όρο γίνονται από τον 1ο αιώνα μ. Χ. . Αρχικά ο νοτάριος ήταν σκλάβος , ενώ σταδιακά ο ρόλος αυτός θα ανατεθεί σε ελεύθερους ανθρώπους . Δουλειά τους ήταν η γρήγορη καταγραφή εγγράφων και τεκμηρίων ενώ δεν διέθεταν πάντα νομικές γνώσεις . Με την πάροδο των χρόνων στις αρμοδιότητες τους θα προστεθούν και πολιτικά και νομικά αξιώματα . Στα ελληνικά ο όρος μεταφέρεται ως σημειογράφος , ταχυγράφος, οξυγράφος ή υπογραφεύς. Στην Δυτική Ευρώπη ο νοτάριος έγινε το αρμόδιο όργανο για την σύνταξη των ιδιωτικών πράξεων . Από τον 13ο αιώνα και μετά ο όρος έχει την σημασία του συμβολαιογράφου . Τον 11ο και 12ο αιώνα η Βόρειος Ιταλία θα γίνει το κέντρο του νοταρίου ως επαγγέλματος . Η Μπολόνια θα φροντίσει για την σωστή εκπαίδευση

των νοταριων και την μελέτη και χρήση του Ρωμαϊκού δίκαιου. Ο δυτικοί συμβολαιογράφοι χρησιμοποιούσαν το πίσω μέρος της σύνταξης , το περιθώριο, ή ξεχωριστά φύλλα για την καταγραφή σημειώσεων. Η χρήση αυτών των πρακτικών (scheda, imbreviatura, protocollum) υιοθετήθηκε με το πέρασμα του χρόνου από όλους τους συμβολαιογράφους ενώ γίνεται και καταχώρηση τους στο μητρώο (protocollum, notularium, cartularium). Το 1283 στο νησί της Κέρκυρας διορίζεται έλληνας νοτάριος από τον Κάρολο Α΄ τον Ανδηγαυό και στα επόμενα χρόνια αρχίζουν να υπάρχουν και Λατίνοι . Την εποχή της Βενετικής Δημοκρατίας (1386) μας παρουσιάζονται διοικητικά τεκμήρια κατασταλτικής και προνοητικής φύσης για θέματα διορισμών νοταριων (di crear) και αρμόδιοι μηχανισμοί για την σωστή τέλεση του επαγγέλματος. Οι Βενετοί είχαν δώσει την πρέπουσα αξία στον επάγγελμα του συμβολαιογράφου , κάτι το οποίο φαίνεται από τις προσπάθειες που έκαναν για την επίλυση προβλημάτων σε αυτόν τον εργασιακό χώρο.

Ο συμβολαιογράφος θα έπρεπε να γνωρίζει ανάγνωση και γραφή καθώς και να είναι ικανός να συντάξει συμβολαιογραφικές πράξεις. Η γνώση παραπάνω γλωσσών από την μητρική του ήταν ένα επιπλέον προσόν. Ο ανερχόμενος συμβολαιογράφος θα μάθαινε τις τεχνικές δίπλα σε έναν έμπειρο επαγγελματία νοτάριο. Μέρος της εκπαίδευσης τους ήταν η απομνημόνευση συμβολαιογραφικών πράξεων . Ιδιαίτερη έμφαση δινόταν και στην ιδιωτική ζωή του , αφού θα έπρεπε να κάνει μια ηθική ζωή . Η ζωή αυτή γινόταν εμφανής μέσω της *cittadinanza* δηλαδή την απόδειξη ότι είναι νόμιμος απόγονος , ότι οι πρόγονοι του δεν έκαναν κάποιο χειρωνακτικό επάγγελμα (*ars mecanica*), αλλά και είχαν λευκό ποινικό μητρώο. Τέτοιες αποδείξεις (*prova*) βρίσκουμε για την εισαγωγή στο Συμβούλιο της κοινότητας , παραδείγματος χάριν το 1634 όταν και διορίστηκε ο Μανώλης Padovan τεκμηριώνεται ότι είναι μέλος του Συμβουλίου της Κερκυραϊκής κοινότητας .

Ο διορισμός γινόταν αφού γινόταν αξιολόγηση των γνώσεων και του επίπεδου του νοταρίου

άλλα και με την διασταύρωση πληροφοριών για την ηθική και σωστή ζωή του . Έτσι θα του δινόταν άδειας άσκησης του επαγγέλματος της συμβολαιογραφίας. Έπειτα η τοπική διοίκηση αφού εξέταζε τα στοιχεία του υποψηφίου , παρήγαγε το έγγραφο πιστοποιητικό για την άσκηση του επαγγέλματος . Ο νοτάριος έκανε άσκηση του επαγγέλματος του και των αρμοδιοτήτων του συνήθως στο γραφείο του , γνωστό

στην περιοχή της Κέρκυρας ως κάγκελο (cancello). Συχνά η φύση της δουλειάς ανάγκαζε τον συμβολαιογράφο, για την άσκηση των καθηκόντων του να επισκεφτεί την οικία των συμβαλλόμενων ή των μαρτύρων. Η διοίκηση των Βενετών είχε την συνήθεια να ελέγχει τις άδειες και τα κατάστιχα τους. Η απαραίτητη μορφοποίηση των πράξεων τους ήταν η αναγραφή της ημερομηνίας και ο τρόπος σύνταξης όπως και τα ονόματα των συμβαλλόμενων. Απαγορευόταν να γραφτεί μια πράξη σε κάποιο άλλο χαρτί ή βιβλίο παρά μόνο σε αυτό το οποίο θα επικυρώνονταν με την γνήσια υπογραφή των εξεταστών. Η σύνταξη πράξεων σε χωριστά φύλλα (squadra fogli) δεν επιτρεπόταν. Αν κάποιος συμβολαιογράφος αθετούσε την τήρηση της επαγγελματικής δεοντολογίας θα μπορούσε να του επιβληθεί η ποινή μέχρι και της πενταετής εργασίας στις γαλέρες στην θέση του κωπηλάτη αλλά και η απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος για την υπόλοιπη ζωή του. Στην σύνταξη διαθηκών απαραίτητη προϋπόθεση ήταν ο έλεγχος και η καταγραφή ότι ο ενδιαφερόμενος ήταν ψυχικά υγιής.

Στην περίπτωση των μαρτύρων, ελάχιστος ο αριθμός των δυο ατόμων, αυτοί θα έπρεπε να είναι παρόντες από την αρχή, και να είναι ικανοί να γράψουν. Κάθε χρόνο οι νοταριοί έπρεπε να δίδουν για να ελεγχθούν τα πρωτόκολλα τα οποία συνέταξαν αλλιώς θα υπήρχαν σωματικές και χρηματικές κυρώσεις. Απαραίτητη ήταν και η σύνταξη του αλφαβητικού ευρετηρίου αλλά και να αρχειοθετούν τα βιβλία τους. Στις 24 Απριλίου 1708 την περίοδο της θητείας των εξεταστών Zuanne Damillo και Σπυρίδωνος Μουστοξίδη, ο Zuanne Foscarini συντάσσει έγγραφο το οποίο καθιστά υποχρεωτικό τον έλεγχο των συντασσόμενων κατάστιχων, με διορία 15 ημερών των νοταριων της πόλης και την προθεσμία ενός μήνα συμβολαιογράφους του υπολοίπου νησιού της Κέρκυρας. Ακολούθως οι συμβολαιογράφοι θα διατηρούν τα βιβλία τους ενώ άμα κατέχουν βιβλία αποθανόντων πατέρων και αδελφών που ασκούσαν το ίδιο επάγγελμα θα πρέπει να συντάξουν καταλογογραφημένο σημείωμα στο βιβλίο της Γραμματείας.

Τα νοταριακά ως ιστορικές πηγές

Οι νοταριοί στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους παράγουν τις νοταριακές πράξεις

Οι πράξεις αυτές, χαρακτηρίζονται από προφορικότητα και μας γνωστοποιούν την ιστορία του τόπου που συντάχθηκαν, την κοινωνία της εποχής, αλλά και την χρήση και εξέλιξη της γραφειοκρατικής και κοινής γλωσσάς και της γραφής. Τα τεκμήρια αυτά είναι αδιαμφισβήτητα ένα σημαντικό μέγεθος πεζών κειμένων τα οποία είναι γραμμένα σε δημώδη γλώσσα. Μπορούν να αναφέρονται σε αγοραπωλησίες, διαθήκες, συμφωνίες γάμου και προίκας κ.α.

Ο νοτάριος μπορούσε να είναι μύστης του Βυζαντινού τρόπου σύνταξης συμβολαιογραφικών πράξεων, επηρεασμένοι από τις δυτικές κτήσεις της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και την Κάτω Ιταλία την περίοδο του 14ου αιώνα. Στα τεκμήρια αυτά βρίσκονται και επιρροές του λατινικού προτύπου. Στα έγγραφα αυτά βρίσκουμε αρκετές φορές την επίκληση στην χάρη και ευλογία του θεού. Άρα το θρησκευτικό, κοινωνικό και γλωσσικό περιεχόμενο τους τις καθιστά ιστορικές πηγές και τεκμήρια εφόσον μας αναπαριστούν πτυχές του παρελθόντος διαμέσου των περιεχόμενων τους.

Με γνώμονα ότι η ανάγνωση και παρατήρηση του παρελθόντος, σε ένα παροντικό χρόνο αποτελεί μια πραγματικότητα που αφορά ευρύ κοινό, αντιλαμβανόμαστε ότι η ιστορία δεν μπορεί να περιοριστεί αποκλειστικά σε μια σκόπιμη διανοητική δραστηριότητα, στην ιστορία των ιστορικών. Πέραν από την ανάγνωση ιστορικών συγγραμμάτων, η ιστορία έχει εντρυφήσει στην ζωή μας και από άλλες πηγές. Ιστορική πηγή μπορούν να αποτελέσουν και παρελθοντικά αρχεία. Χειρόγραφες μαρτυρίες, διαθήκες, συμβολαιογραφικές πράξεις, πρακτικά δικαστηρίων, μεταφέρουν στις επόμενες γενιές τόσο τα γεγονότα, όσο και το ύφος γραφής, την γραμματοσειρά, αλλά και τους ιδιωτισμούς στην γλώσσα που χρησιμοποιούσαν. Η επιστήμη της ιστορίας, μελετά τα γεγονότα με γνώμονα χειροπιαστές καταγραφές μελετητών και απτά δεδομένα που προέρχονται από αρχειακούς φακέλους. Είναι δυνατό, να χαρακτηριστεί ως μια ορθολογική επιστήμη που εμπιστεύεται αυτά που έχουν κατοχυρωθεί εγγράφως και έχουν την δυνατότητα να αποδειχθούν. Μελετώντας τις διάφορες κοινωνίες που μπορεί να

διαφέρουν από την δική μας, μπορούμε να αντλήσουμε πληροφορίες για τον εαυτό μας, γνωστοποιώντας μας ότι πολλά από τα πράγματα που θεωρούμε φυσικά ή έμφυτα, στην πραγματικότητα προέρχονται από κοινωνικά διαμορφωμένες αντιλήψεις. Με τις συμβολαιογραφικές πράξεις μπορούμε να εξετάσουμε τη γλώσσα της εποχής στην οποία αναφέρονται, με τα γλωσσικά ιδιώματα και το λεξιλόγιο που δεν χρησιμοποιείται στις μέρες μας. Παράλληλα, μπορούμε μέσα από αυτές τις πράξεις μπορούμε να μεταφερθούμε στα γεγονότα εκείνων των χρόνων, διαβάζοντας τα ως μικροϊστορία, δηλαδή γεγονότα που εξιστορούνται και καταγράφονται για μία εποχή από απλούς καθημερινούς ανθρώπους και αναφέρονται σε απλούς καθημερινούς ανθρώπους. Μέσα από την μεταγραφή και μεταφορά των συμβολαιογραφικών πράξεων του 17^{ου} αιώνα συμπεραίνω ότι τα έγγραφα αυτά μπορούν να ερευνηθούν και να εξετασθούν ως ιστορικές πηγές, με την αυθεντικότητα και την μοναδικότητα που τις διέπει. Παρακάτω ακολουθούν τα πρωτότυπα κείμενα των συμβολαιογραφικών πράξεων του Τζιοβάνι Κρούσο και μετέπειτα οι μεταγραφές τους.

[illegible]

πρῶτο μέρτιο τοῦ παύου ἐλάει ξεν οἰκίαν.

- [illegible]

πο(ταί) Μανόλι πουλιτής κ(αί) ἀποῦ τὸν πα(πὰ) κῦρ Γεώρ(γη) Φράγκο πο(ταί) κῦρ Ἀντώνι ἀγοραστής. Κ(αί) ἐκ(ρά)ξασί με καὶ οἱ δύο, κ(αί) ἐπήγα κ(αί) ἴδα κ(αί) ἐστημάρησα ἕναν κομά(τι) περιβόλλι πρώτης καλητὰς μέ τό νερόν του τό συνηθικό εἰς τὸ χωρίω Κάτω Πρινέα, ντεστρέτο του Μπονιφατζίου. Κ(αί) ἴδα το κ(αί) ἔναι τριῶν πινακιῶ, κ(αί) ἔχει καὶ ἔξι ρίζες συκὲς καὶ μία ξυλοκερατιά κ(αί) μία βερικοκιά, καὶ δύο ρίζες ἐλιές κ(αί) ἕνα ἀγρούλιδο μεγάλο. Καὶ ἐστημάρησά το κ(αί) ξάζει ἀπάνω εἰς τὴ ψυχὴν μου δουκάτα πενηνταῖξι ἀποῦ ὑ(πὲρ) ὀκτὼ σολ(δία) ιβ' τὸ δουκάτο. Καὶ ἔτζη τὸ ἐστημάρησα: --- --

† Ἐγὼ Φραγγιάς Σακελάρης στημαδόρος: --- --

† Εἰς τὰς δ'(4) τοῦ Μαρτίου ,αχιε'(1615): -

Ἐγὼ Κωσταντὶς Κορώκις ἐλέτος στημαδῶρος ἀποῦ τὰ κατωγεγραμ(μένα) μέρη, ἤγου ἀποῦ τὸ(ν) Ἰω(άννη) Ἀμαργιανὸ υἱὸς πο(ταί) Μανόλι πουλιτής κ(αί) ἀποῦ τὸν παπὰ κῦρ Γεώρ(γη) Φράγκο πο(ταί) κῦρ Ἀντώνι, κατοικοῦμενοι καὶ τὰ δύο μέρη εἰς τὸ χωρίω Πρινέα, ἐπήγα κ(αί) ἴδα κ(αί) ἐστημάρησα ἕναν κομάτι περιβόλλι πρώτης κ(αί) δεύτερης καλητὰς μέ τὸ νερόν του πάρτε βαλμένο εἰς τὸ ἄνο(θε) χωρίω Πρινέα ντεστρέτο τοῦ Μπονοφατζίου. Κ(αί) ἴδα κ(αί) εἶναι τριῶν πινακιῶ ἀπάνω κάτω. Κ(αί) ἔχει ἔξι ρίζες συκιές, μία ξυλοκερατιά κ(αί) μία βερικοκιά, κ(αί) δύο ρίζες ἐλιές καὶ ἕνα ἀγρούλιδο. Καὶ ἐστημάρησά το καὶ ξάζει ἀπάνω εἰς τὴ ψυχὴ μου καθὼς εὕρισκε(ται), δουκάτα πενηντατέσσερα ἀπὸ ὑ(πὲρ) ὀκτὼ σολ(δία) ιβ' τὸ δου(κά)το, ἤγου --- -- δουκά(τα) 54 ----

† Ἐγὼ Φραγγιάς Σίδερος γράφω, γιὰ ὄνομ(αν) τοῦ ἀπανωγεγραμμένου Κωσταντὶ Κορώκι ἐλέτος στημαδῶρος ἀποῦ τὰ ἀπάνω λ(όγου) μέρη. Ἐτζη παρακαλεμένος ἀπὸ ἐκήνο, γιὰτὶ δὲν κατέχει νὰ γράψῃ: --- --

† Εἰς τὰς στ'(6) τοῦ Μαρτίου ,αχιε'(1615): -

Ἐγὼ Μιχελὶς Σίδερος τοῦ πο(ταί) τοῦ παπὰ κῦρ Γεώρ(γη) ἀποῦ τὸ χω(ρίω) Πύργο, ντεστρέτο τοῦ Καστελιοῦ Μπονιφατζίου, κρασμένος ὀγιά στημαδόρος ἀποῦ τὸ(ν) Ἰω(άννη) Ἀμαργιανὸ υἱὸς πο(ταί) Μανόλι, ἀποῦ τὸ χω(ρίω) Πρινέα Καστελιοῦ Μπονιφατζίου πουλιτής, κ(αί) κρασμένος ἀποῦ τὸν παπὰ κῦρ Γεώρ(γη) Φράγκο ἀγοραστής ἀποῦ τὸ χω(ρίω) Πρινέα ντεστρέτο τοῦ Μπονιφατζίου. Καὶ ἐπήγα καὶ ἐστημάρησα ἕναν κομά(τι) περιβόλλι εἰς τὸ χωρίω Πρινέα πρώτης καλητὰς μέ τὸ

νερόν του τὸ συνηθικόν, κ(αὶ) εἶναι τριῶν πινακιῶν χοράφι με̐ ἕξι ῥίζες συκές, κ(αὶ) μία
ξυλοκερατιά, κ(αὶ) μία βερικοκιά, κ(αὶ) δύο ῥίζες ἐλιές καὶ ἕναν ἀγρούλιδο κ(αὶ)
ἕναν κέντρι ἐλιά. Καὶ ἐστημάρησά το καὶ ν' ἀξήζει ἀπάνω εἰς τὴ ψυχὴν μου δουκάτα
πενήντα ἀπὸ ὑ(πὲρ) ὀκτὼ σολ(δία) ἰβ' τὸ δουκάτο. Καὶ ἔτζη τὸ ἐστημάρησα,
εὐγάνοντας τοῦ καβαλάρη τὸ λιβέλλο: -- -- -- -- --

† Ἐγὼ Μιχαὴλ Σίδερος στημαδῶρος γράφω: -- -- -- -- --

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἔστοντας κ(αὶ) νὰ ἴθελε λάχει ἡ ἀμπολέτα τοῦ Μιχαὴλ Λίβα πο(ταὶ) Πέρω ἀπὸ τὸ
χωρίω ἀπὸ εἶναι νὰ πάγη νὰ σερβίρει στὸ κάτεργο τοῦ Ἁγίου Μάρκου κ(αὶ) θέλοντας
με̐ πάσα καλὴ ὄρεξι καὶ προθυμνιά νὰ πάγη νὰ ὀμπεντίρη τῆς ἐκλαμπροτάτης μας
αὐθεντί(ας), μὰ (δέ)ν κατέχοντας ἂν ἐθέλει ἀφέντης ὁ Θε(ο)ς νὰ γιαγύρη ζωντανὸς
εἰς τὸ σπήτιν του. Διὰ τοῦτο ἐθέλησε νὰ κάμη τ(ὴν) παροῦσα ξεκαθαροσύνη γιὰ τὴ
γυναῖκα τοῦ τῇ Μαρία Φωτινοπούλα πο(ταὶ) Κωσταντί κ(αὶ) γιὰ τὸ πράμαν τοῦ.
Κ(αὶ) πρῶτον μὲν θέλει καὶ ἀφήνει γιὰ συμησατόρον του στο χοράφι ὅποῦ ἔχει στο
λιβάδι τριῶν πινακιῶν ἀπάνω κάτω τ(ὸν) Ἰω(άννη) Μοδηνὸ πο(ταὶ) Κωσταντί ἀποῦ τὸ
ἄνο(θε) χω(ρίω) ὁ ὁποῖος νὰ ντεφεντέρει τὸ ἄνο(θε) χοράφι ὥς πέντε χρόνους
κ(ατὰ) τὸ σασμὸ ὅποῦ ἔχουσι, καθὼς λέει, κ(αὶ) πρωτίτερα μοιλημένα, ἥγου νὰ
βάνη ὁ ἄνο(θε) Ἰω(άννης) ὅλες τζή σπέτζες εἰς τὸ λ(όγος) χοράφι, σάλαγγες κ(αὶ) εἰς
κάθα ἄλλο, κ(αὶ) ὅλλον τὸ σπόρο

νὰ τὸ

νὰ τὸ σπέρνει κ(αὶ) εἰς τ' ἁλώνια νὰ πέρνει ὁ αὐτὸς Μοδηνὸς τὰ δύο μερτικά, καὶ ἡ
ἄνο(θε) Μαρία τὸ ἕνα, δίχως κοντράτο. Μετὰ τοῦτο νὰ πλερώνει ἡ ἄνο(θε) Μαρία
τὸ πάκτος τοῦ λ(όγου) χοραφιοῦ μοναχὴ της. Κ(αὶ) ἔτζη νὰ γροικάτ(αι) ἐτοῦτος ὁ
σασμὸς ἀπόδα ὡς πέντε χρόν(ους) πρῶ(τους) ἐρχόμενους, ἔρθει (δέ)ν ἔρθει ὁ
ἄνο(θε) κατεργάρης. Νὰ γροικάτ(αι) ἡ πρώτη χρονιά ὀφέτος ὅποῦ τό ἔχουνε
σπαρμένο ὀμάδι. Κ(αὶ) κομπλήροντας οἱ λ(όγοι) χρόνοι ε'(5) κ(αὶ) ὁ ἄνο(θε)
κατεργάρης δὲν ἤθελεν ἦσται ἐρχόμενος ἀποῦ τὸ βιάντζον του, μὰ ἤθελ(εν) τότε
πάρη ὁ Θε(ο)ς συμὰ του, ἐτότ(ες) θέλει κομπλήροντας ἡ συμησατορία ὡς ἄνο(θε),
νὰ ἀπομένει στ(ὴν) ἐξά τζη ἄνο(θε) Μαρί(ας) τζή γυναῖκας του, νὰ τὸ κάνει ὅτι τζή
ἴθελε φένεσθαι, νὰ γροικάτ(αι) ἀπὸ κεῖ κ(αὶ) ὀμπρὸς ὀδιά προικιόν της, διὰ τ(ὸν)
Θε(ο)ν καὶ ὀδιά τ(ὴν) ψυχὴν του, (δέ)ν μπορῶντας πο(ταὶ) καν(εἰς) ἀπὸ τὸ μέρος του
νὰ τὴν διασῇσει. Κ(αὶ) ἔτζη εἶναι κον(τέντοι). Ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος κ(αὶ) ὁ ἄνο(θε)

Μοδηνός, εἶναι πρεζέντες καὶ κον(τέντος) εἰς ὅλα τὰ ἄνο(θε), κ(αὶ) ὀμπλιγάρη τὸ κωρμὶν κ(αὶ) τὰ καλὰ του στάμπελε κ(αὶ) μόμπελε, νὰ πλερώνει τ(ήν) ἄνο(θε) Μαρία, ντὲ γιούρε εἰς τὸ τρίτο ὅπου τζή ἤθελε τοκάρη κάθα χρόνο ἀποῦ τὸ λ(όγο) χοράφι σὲ κάθα λογίς σπορά, ὡς τζη ἄνο(θε) χρόν(ους) εἴ. Κ(αὶ) στέργουν κ(αὶ) παρ(ακαλ)οῦν μ(άρτυρες) παρ(όντοι) Γεώρ(γη) Μαργούνις πο(ταὶ) Νικολὸ κ(αὶ) Δημήτρι Κοπανὰς πο(ταὶ) (Μα)νόλι, ἀποῦ τὸ χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι καὶ οἱ δυό τοις: --

† Εἰς τὰς ιε'(15) τοῦ Ἀπρι(λλίου) ,αχιε'(1615).

Φανερόν κάμνουσι τὰ κατωγεγραμμένα μέρη, ὁ κῦρ Σταμά(της) Δραμητινὸς πο(ταὶ) Γεώρ(γη) ἀποῦ τὸ χωρίω Βελούλι, ἀπὸ τὸ ἔν μέρος, κ(αὶ) ὁ κῦρ Μανιὸς Πελεκὰς πο(ταὶ) Μάρκω ἀπὸ τὸ χω(ρίω) Δοράκι ἀπὸ τὸ ἄλλον, εὐρισκόμενοι τὴν σήμερον εἰς τὸ μετόχι τῶν Κασαντρινῶ παρτην(έν)τζια τοῦ ἄνο(θε) χωρίου Βελούλι, ὅτι τ(ήν) σήμερον ἦλθασι εἰς τοῦτον τὸ συνηκέσιον κ(αὶ) πολυχρόνιον παντριάν. Κ(αὶ) πρῶτας κράζουσι τὸ ὑπὲρ ἔν(δοξον) ὄνομα τοῦ Κ(υρίου) ἡμῶν Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ) (καὶ) τῆς παναχράντου αὐτοῦ μ(ητρός), ὅπου ἀπὸ τ(ήν) χάριν τ(ῶν) ὁποί(ων) κινά(ται) κάθα καλ(όν) ἔργον. Ἐπειτα ὁ ἄνο(θε) κῦρ Σταμάτης προμετέρει κ(αὶ) μὲ ἔργον καλὸν νὰ ὀπεράρη κ(αὶ) ἡ θυγατέρα του ὀνόμα(τι) Μαρία, καμωμένο μὲ τὴν πο(ταὶ) Ἔργυνα Τζενοπούλα πο(ταὶ) Φανούργιο πρώτην τοῦ γυναῖκα νὰ θελήσει νὰ πάρη κ(αὶ) νὰ εὐλογηθῇ τ(ὸν) ἄνο(θε) Μανιὸ διὰ ἄνδραν τῆς εὐ(λογητόν), καθὼς ὀρίζει ἡ Ἁγία τοῦ Θεο(ῦ) κ(αὶ) ἀποστολικὴ Ἐκκ(λησία). Κ(αὶ) ὁδιὰ προικίον αὐτῆς τάσει κ(αὶ) δίδει τοῦ λ(όγου) τοῦ γαμπροῦ, ὁ ἄνοθέ του πεθερός, ἕναν κομάτι χοράφι φραγκάτο, τριῶν πινακιῶ ἀπάνω κάτω, βαλμ(ένο) εἰς τὸ χωρίω ἀπὸ εἶνι, εἰς τὸ μετόχι τῷ Δραμητινιάκω, τὸ ὁποῖον πλερώνει τοῦ εὐρισκομένου καβαλάρη τὸν κάθα χρόνο ὑ(πὲρ) ἕνα, ὅχι ἄλλον, ἔχον(τας) τὸ ποσέσον ὁ αὐτὸς γαμπρὸς κομπλήροντας ἡ φετινὴ ἰντράδα. Ἀκομὶ δίδει του ὁδιὰ προικίον τῆς λ(όγος) του θυγατρὸς κ(αὶ) ἕναν ἀμπέλλι λογάδο φορτομένο ἐντρετάρικο ἀργατῶν ιβ'(12) ἀπάνω κάτω, κείμενον εἰς τ(ήν) καβαλαρίαν τοῦ χω(ρίω) Πρετόργια εἰς τὸ μερτικὸ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀφέν(τη) Μαρκαντώνιο Βενέρι, νὰ πλερώνει τὸ τρίτον κρασί καὶ ρεγάλια κ(αὶ) ὅτι ἄλλον κ(ατὰ) τὸ συνήθεν τῆς λ(όγος) καβαλαρί(ας), τὸ ὁποῖο στάμπελε νὰ εἶναι κ(αὶ) νὰ γροικάτ(αι) φόντι ντοτάλ τζή λ(όγος) νύμφης. Ἀκομὶ ἐκονσενιάρησέν του κ(αὶ) τὰ κατωγεγραμ(μένα) ρούχα λινικά, στημαρισμένα ἀποῦ τ(ὸν) εὐλαβὴ παπὰ κῦρ Μανόλι Χορτάτζη, νὰ γροικοῦν(ται) κ(αὶ) ἐκεῖνα ὁδιὰ προικίον τῆς λ(όγος) νύμφης, τὰ ὁποῖα ὅλα τζη ἤδωκεν ὁ ἄνοθέ τζη κύρις, ὁδιὰ π(ατερ)ικὴν καὶ μ(ητ)ρικὴν

οὐσί(αν), μὲ τ(ήν) εὐχὴν του. Κ(αὶ) ὁδὶα χαρίσματα τοῦ αὐτοῦ γαμπροῦ τάσει κ(αὶ) δίδη του ὁ ἄνο(θε) τοῦ πεθερὸς ἀπὸ τὴν σήμερον κ(αὶ) ὁμπρ(ὸς) μί(αν) κατοικιὰ σπήτια, νούμερο δύο, μὲ τ(ὸν) ὀξόστην τος κ(αὶ) μὲ τ(ήν) αὐλήν τος, κείμενα εἰς τὸ χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι εἰς τὸ μετόχι τῷ Δραμητινιάκω, τὰ ὁποῖα τοῦ δίδει ὄν πολλὰ ξάζουσι ὄν ἐλίγα ἀστημάρηστα μ(ετὰ) βάρητά τος, ἥγου νὰ πλερώνει τοῦ εὐρισκομ(ένου) καβαλάρι ὄρνιθες τρίς κ(αὶ) μίαν καλὴ χέρα. Κ(αὶ) ἔτζη εἶναι κον(τέντος). Ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος κ(αὶ) ὁ ἄνο(θε) γαμπρὸς εἶν(αι)

πρεζέν(τες) κ(αὶ) κον(τέντος) νὰ λάβη τ(ήν) ἄνο(θε) Μαρί(αν) διὰ γυναικὶν του εὐλογητικ(ήν), ὡς ἄνο(θε) εἴρηται. Ὅμοίως κ(αὶ) ἡ ἄνο(θε) νύμφη εἶναι πρεζέντε καὶ κοντέντα εἰς ὅλα τὰ ἄνο(θε). Κ(αὶ) στέργουν κ(αὶ) παρ(ακαλοῦν) κ(αὶ) ἡ εὐλόγησις θέλοντος Θεοῦ νὰ γενῇ τ(ήν) σήμερον. Κ(αὶ) τὰ ρούχα ὁποῦ ὡς ἄνο(θε) τοῦ ἔκονσενιάρησε σεγονητάρουν ἔτζη. Πρῶτον μ(έν) δραπόντα μία --- 200 –

Προσκεφαλάδια δύο, τὸ ἓνα ἐτοψίδι λαβοράδο --- 60 –

Σεντόνια δύο σκλέτα. --- 60 –

Φιστάνια δύο σκλέτα --- 136 –

Ποκάμησα δύο σκλέτα --- 80 –

Ἐμπόλιες μονότρες τρίς. --- 18 –

Σουμάρου ὅλα ὑ(πὲρ) τετρακόσα πενηντατέσσερα, ἥγου --- 454

τὰ ὁποῖα στά(δε)ν κ(αὶ) νὰ τὰ παραλάβη ὁ ἄνο(θε) γαμπρ(ὸς) εἰς τὸ μόνον τ(ὸν) ἄνο(θε), διὰ τοῦτο στρέφει τ(ὸν) ἄνο(θε) του πεθερὸ σιγούρον κ(αὶ) ἀναπαημένο εἰς π(αν)τοτινὰ μ(ετὰ) μέρη κ(αὶ) διαδόχους του, ὁμπλιγάροντ(ας) κ(αὶ) ἱμποτεκάροντας εἰς τὸ ἄνο(θε) προικίον ὁποῦ ἤλαβε, ὅλα του τὰ καλὰ στάμπελε κ(αὶ) μόμπελε παρόντα κ(αὶ) μέλλοντα διὰ σιγουρατζιόν του. Κ(αὶ) στέργει κ(αὶ) παρ(ακαλεῖ) μ(άρτυρες) παρ(όντοι) Ἰω(άννης) Φλούδακας πο(ταὶ) Μιχελί ἐν χω(ρίω) Δοράκι κ(αὶ) πα(πὰς) κῦρ Μανό(λις) Χορτάτζης ἐν χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι, πο(ταὶ) Ἀντώνι: --

† Εἰς τὰς κζ'(27) τοῦ Μαΐου, ,αχιε'(1615).

Κομεσιὸν κάμνουν οἱ κατωγεγραμ(μένοι), ὅλοι ἀπὸ τὸ χω(ρίω) Πρετόργια, τοῦ Μιχελί Ψωμά(κη) πο(ταὶ) Μανιὸ ἀπὸ τὸ ἴδιο χω(ρίω), πρεζέντες καὶ ἀτζετάρη. Τοῦ ὁποῖου δίδουν ἐξουσί(αν) νὰ μπωρῇ ὡς ἂν τὰ ἴδιά τος κορμινά, νὰ κοντραδήρει εἰς τ(ήν) ἰντιματζιὸν κ(αὶ) προκλάμο ὁποῦ τος ἤκαμε ὁ Ἀντώνι Χορτάτζης, γιὰ τὸ νερόν τῷ λιβαδοχόραφών τος, νὰ τυχαίνει νὰ μῆν τοῦ τὸ ἀπαντοῦσι γιὰ νὰ τὸ πιάνη στὸ μύλον του. Κ(αὶ) ἀπού ἔθελ(εν) ἔχει κόντρα νὰ δείξη, νὰ δείχνη ὡς ὀκτὼ μέραις

τέρμενο. Ἀλέως νὰ μ(ήν) μπωροῦνε νὰ τοῦ τὸ ἀπαντοῦσι πλέα κ(αὶ) τὰ ἐξής. Κ(αὶ) ἐτούτοι στάν(ες) κ(αὶ) νὰ ἔχουνε νὰ ποῦνε τὸ κοντράριον, κάνουν τ(ὸν) ἄνο(θε) κομέσο, ὁ ὁποῖος νὰ κοντραδῆρει ὡς ἄνο(θε) ἴδια ὡς ἂν νὰ ἔθελαν ἦσται καὶ ἀπατοί τος πρεζέντοι. Κ(αὶ) ταύτην τὴν κομεσιὸν στέργουν καὶ παρ(ακαλοῦν) μ(άρτυρες) π(ρὸς) Κωσταντ(ὶ) Σφακιότης π(οταὶ) Γεώρ(γη)· κ(αὶ) Μιχελὶ Λουροτόμος πο(ταὶ) Μανιό. Κ(αὶ) οἱ δυὸ ἐν χωρίῳ Πρετόργια: -- -- --

† Σεγνητάρουν οἱ ἄνο(θε) κονστιτουέντοι

Μιχελί, Μάρκω, Μανόλι, Βεντζάδες, υ(ἰοὶ) πο(ταὶ) Γεώρ(γη). Νικολὸ Βεντζὰς πο(ταὶ) Γεώρ(γη).

Νικολὸ Λεζενιάς τοῦ Ντζώρντζι. Γεώρ(γη) Καραβὰς πο(ταὶ) Μιχελί.

Γεώρ(γη) Νταρνάνης τοῦ Ἀντώνε. Γεώρ(γη) Σ(ταυ)ρίχος πο(ταὶ) Μιχελί.

Γεώρ(γη) Λίβας πο(ταὶ) Πέρω. Μάρκω Κούρβελις πο(ταὶ) Γεώρ(γη).

Μανούσω Κορφιότης πο(ταὶ) Ἰω(άννη): -- -- --

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μὲ δύναμιν τοῦ παρόντος φανεροῦ ἰνστρουμέντου, ὁ κῦρ Λέω μὲ πο(ταὶ) Μάρκω, ἀποῦ τὸ χω(ρίω) Πρετόργια μὲ τ(οὺς) διαδόχους του, δίδει κ(αὶ) κοντζεδέρει εἰς γονικὸν αἰώνιον, τοῦ Λέω μπο τοῦ ἀνυψοῦ του υ(ἰὸς) τοῦ Γιάννη ἀπὸ τὸ αὐτὸ χω(ρίω), ἓνα σπήτι μὲ τὴν αὐλήν του, μάρκος ὀργὲς τέσσερης. Καὶ πλάτος, δύο παρὰ τρίτο. Εὐρισκόμενον εἰς τὸ ἄνο(θε) χω(ρίω) Πρετόργια, τὸ ὁποῖο τοῦ ἦλθεν ἀπὸ τ(ὸν) πο(ταὶ) Γεώρ(γη) Γαργοίλι, καθὼς φένε(ται) μὲ ἰνστρουμέντον τος καμωμῆνε διὰ χειρὸς τοῦ κῦρ Μανόλι Κυριάκη νο(ταρίου) ,αφ4στ'(1566)5 Ἰουλλίω, κβ'(22). Συνορεύει ἀνατολικά αὐλὴ τοῦ σπητιοῦ τοῦ ἄνο(θε) κῦρ Λέω· δησικὰ σπίτια τοῦ Μιχελὶ Βέντζα· βορηνὰ σπήτι τοῦ αὐτοῦ κῦρ Λέω· νοτικὰ σπήτια τοῦ Γεώρ(γη) Κόκηνου. Τοῦ ὁποίου τὸ ποσέσο νὰ ἔχει ὁ λ(όγος) Λέων, ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ὀμπρὸς χωρὶς κανένα αὐτο γιουντιτζιάριο· νὰ κρατῇ κ(αὶ) νὰ τὸ ποσεντέρη εἰς παντοτινὰ μὲ τ(οὺς) διαδόχους του. Ἐχοντας κάθα λογὶς ἐξὰ

εἰς τὸ

εἰς τὸ λ(όγο) σπή(τι) ὅτι θέλη νὰ τὸ κάμη· νὰ δίδῃ· νὰ πουλῇ· νὰ χαρίζῃ· νὰ προικίζῃ· νὰ ἀλάσσει· ψυχικόν νὰ τ' ἀφήνῃ, κ(αὶ) ὅτι ἄλλον του ἤθελε φανεῖ καὶ ἀρέσει αὐτηνοῦ κ(αὶ) τ(ῶν) κληρονόμ(ων) κ(αὶ) διαδόχων του νὰ μπωρῇ νὰ τὸ κάμνῃ. Κ(αὶ) νὰ κάνῃ εἰς ἐκὴνο κ(αὶ) εἰς τὴν αὐλήν του ὅτι ἀγομέντο ἤθελε θέλει (δὲ)ν μπορῶντας πο(ταὶ) νὰ τοῦ εἶπῃ τινὰς τὸ ἐνάντιον. Π(άν)τα ἀληθινὰ μὲ τὸ βάρος του· ἥγου νὰ εἶναι κρατημένος ὁ ἄνο(θε) γονικάρης νὰ δίδει κ(αὶ) νὰ πληρώνει τὸν κάθα χρόνον

τοῦ εὐρισκομένου) καβαλάρι εἰς κάθα Σεπτέμβριον μήν(αν) σολδία δεκάξι· καὶ τοῦ ἄνο(θε) Λέω τοῦ μπάρμπα του κ(αὶ) τ(ῶν) διαδόχων του, ὑ(πέρ) ἕναν ὕμισι κ(αὶ) μί(αν) ὄρνιθα· κ(αὶ) ὄχι ἄλλον βάρος· πρώτη πάγα τ(ὸν) ἐρχόμενο Σεπτέμβρι, ,αχιε'(1615) κ(αὶ) ἀπὸ κεῖ καὶ ὁμπρὸς εἰς παντοτινὰ. (Δέ)ν ἀτεντέροντας περ βία τῆς δικαιοσύνης. Κ(αὶ) ἔτῃ καὶ τὰ δύο μέρη εἶναι πρεζέντε κ(αὶ) κον(τέντοι), στέργουν κ(αὶ) παρ(ακαλοῦν) μ(άρτυρες) παρ(όντοι)· Ἰω(άννη) Βλάχ(ος) Μαργέλης πο(ταὶ) Μανό(λι)· κ(αὶ) Γεώρ(γη) Σ(ταυ)ρίχος πο(ταὶ) Μιχελί· κ(αὶ) οἱ δύο ἐν χωρίω Πρετόργια: -- --

† Εἰς τὰς ιδ'(14) τοῦ Ἰουνίου, ,αχιε' (1615)

Φανερόν κάμνουσι κ(αὶ) ὁμολογοῦσι τὰ κατωγεγραμμένα μέρη, ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ὁ κύρ Κωσταντὶς Δραμητινὸς πο(ταὶ) Γεώρ(γη), ἀποῦ τὸ χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι· κ(αὶ) ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος ἡ κερ' Ἀργύνα Ξεροκαληκοπούλα πο(ταὶ) Μανό(λι), κ(αὶ) γυνή εἰς δεύτερην παντριὰν τοῦ κύρ Μιχελὶ Βεντζά, κ(α)τοικούμενη εἰς τὸ χωρίω Πρετόργια· ὅτι τ(ήν) σήμερον ἦλθασιν εἰς τοῦτον τὸ συνηκέσιον κ(αὶ) πολυχρόνιον παντριάν· κ(αὶ) πρῶτας κράζουσι τὸ ὑ(πέρ) εὐλογημ(ένον) ὄνομα τοῦ Κ(υρίου) κ(αὶ) Θ(εο)ῦ κ(αὶ) Σ(ωτή)ρ(ος) ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ κ(αὶ) τῆς παναχράντου Αὐτοῦ μ(ητρό)ς. Ἐπειτα ὁ ἄνο(θε) κύρ Κωσταντὶς προμετάρη νὰ κάμη τῇ θυγατέρα(ν) τοῦ τῇ Μαρία, νὰ πάρη κ(αὶ) νὰ εὐλογηθῇ τὸν υἱὸν τῆς ἄνο(θε) κερ' Ἀργύνας τὸν κύρ Ἰω(άννη) διὰ ἄνδρ(αν) τῆς εὐλογητικόν, καθὼς ὀρίζει ἡ ἀγία τοῦ Θ(εο)ῦ ἀποστολικὴ Ἐκκλ(η)σία. Κ(αὶ) ὁδία προικίον αὐτῆς προμετάρη ὁ ἄνοθές τῇ κύρις νὰ δώσῃ τοῦ λεγομένου του γαμπροῦ, ἕως ὅλον τὸ μήνα τὸν Σεπτέμβρι πρῶτον ἐρχόμενο, τόση στῆμα λινή, κρεβατοστρώσι κ(αὶ) φορεσές τῇ νύμφης στημάροντάς τα ὅτι εὐγούσι· κ(αὶ) τὴν εὐχὴν του. Κ(αὶ) ὁδία χαρίσματά του, τοῦ δίδει ἀπὸ τὴν σήμερον κ(αὶ) ὁμπρὸς ἕναν κομάτι λιβαδοχόραφο κ(αὶ) δύο ὕμῃσι ἀπάνω κάτω, μὲ τὸ βάρος ὅποῦ πλερώνει τοῦ καβαλάρι ὑ(πέρ) δύο ὕμῃσι τὸ χρόνο. Τὸ ὅποῖο συνορεύει ἀνατολικά μὲ χοράφι τοῦ πο(ταὶ) Μιχελὶ Παῦλο· κ(αὶ) δυσικὰ τοῦ ἄνοθε κύρ Κωσταντί. Βορινὰ τοῦ Ἰω(άννη) Κοζύρι, κ(αὶ) νοτικὰ τοῦ Μάρκω Δραμητινοῦ. Προμετέροντάς του μὲ ὅλα του τὰ καλὰ στάμπελε κ(αὶ) μόμπελε παρόντα κ(αὶ) μέλλοντα νὰ τὸν ἐμαντενήρῃ ἰντέμνε κ(αὶ) ἰνλέζω εἰς τὸ πατζίφικον ποσέσω τοῦ λ(όγου) χοραφιοῦ. Ἀκομὶ προμετέρεται τοῦ κ(αὶ) μετρίτῃ ὑ(πέρ) ἑκατὸ ὁδία χαρίσματά του, τὰ ὅποια νὰ τοῦ δώσῃ ἕως ὅλον τὸν Σεπτέμβριον μήναν, ,αχιστ'(1616). Κ(αὶ) οὕτως εἶναι κον(τέντος). Ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος κ(αὶ) ἡ ἄνο(θε) κερ' Ἀργύνα εἶναι πρεζέντε κ(αὶ) κοντέντα, κ(αὶ) τάσει κ(αὶ) ἐκὴν τοῦ

ἄνοθέ τζη υἱοῦ, ἐν πρώτοις μὲν τὴν εὐχὴν της, ἔπειτα τοῦ δίδει ἀπὸ τὴν σήμερον κ(αὶ) ὁμπρὸς ἓνα ζευγάρι σπήτια στὸ χω(ρίω) Πρετόργια μὲ τὸ βάρος τος τὰ ὁποῖα ἐγόρασεν ἀποῦ τὴν Μαρία Χαρλαμποπούλα, καθὼς λ(όγος) κ(αὶ) φένεται μὲ ἰνστρουμέντον τὸς στὰ χέργια τοῦ κῦρ Ἰω(άννη) Τρουλινοῦ νο(ταρίου) ὡς ἂν εἰς ἐκήνο· μ(ετὰ) τοῦτο νὰ μὴ γυρέψει ἀδερφομύρι ἀποῦ τοῦ πο(ταί) Μανόλει Λαμπάρδο τοῦ κυροῦ του. Ὅδιὰ νὰ γροικοῦνται ἐκήνα τοῦ ἀδερφοῦ τοῦ τοῦ Κωσταντί. Ἀκομὶ προμετέρει του κ(αὶ) ὡσὰ γοβερναδόρησά του, ἀποῦ τὸ πράμα τοῦ ἄνο(θε) ποταί του κυροῦ πρώτου τζη ἀνδρὸς ὅλα τὰ κατωγεγραμμένα· ἤγου ἓνα ζευγάρι βούγια ἀσυρνικὰ ὅπια θέλει ἐκήνη, κ(αὶ) μί(αν) ἀγγελιὰ γαλανὴ μὲ τὸ συρτόν τζη· κ(αὶ) μία γαηδάρρα μὲ ὄμπλιγο, νὰ δίδει τοῦ ἄνοθέ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κωσταντί τὸ πρῶτον πουλάρι ὁποῦ ἤθελεν κάμη. Κ(αὶ) τὴν ἐμισὴ μασσαρία μέσα μέσα, ὁποῦ ἤθελε εὐρεθῇ εἰς τὰ σπήτια τοῦ ἄνο(θε) ποταί τοῦ κυροῦ. Κ(αὶ) ἀπ' ὅτι χοράφια κ(αὶ) ἀμπέλλια ὁποῦ εὐρίσκον(ται) ἀπὸ λογαργιασμὸν τοῦ κυροῦ του ὅλον τὸ τρίτο, μ(ετὰ) βάρητά τος. Τὸ ὁποῖον τρίτο νὰ πέρνει ἀπ' ὅπια μερὰ τοῦ στάμπελε ἤθελε θέλιν ὁ αὐτὸς γαμπρός. Ὅξω ἀληθινὰ ἀποῦ τὸ σόχωρο τῷ δύ(ν)α κ(αὶ) ὁποῦ εὐρίσκει(ται) στ(ὴν) ἀνατολικὴ μερὰ τοῦ χωρίου Πρετόργια ὁποῦ (δὲ)ν τοῦ τάσει τὸ τρίτο, μὰ τάσει του τὸ κάρτο ἤγου τὴ μί(αν) πινακιά· κ(αὶ) ἀποθάνοντάς τζη νὰ τὸ μυράζουνε μέσα μέσα μὲ τ(ὸν) ἄνο(θέ) τοῦ ἀδελφό(ν). Μ(ετὰ) τοῦτο νὰ μὴν μπωρῇ νὰ γνωρίσει τὴν παρτέν του ἀποῦ τὸ ἄνο(θε) στάμπελε, ὡς τὸν ἐρχόμενο Ὁκτώβρι, ,αχιε'(1615). Ὅδιὰ νὰ πλερωθοῦσιν τὰ χρέη τος. Κ(αὶ) ἂν ἐθέλασιν ἀπομήνει νὰ μὴν πλερωθοῦσι ἀποῦ τ(ὴν) ἰντράδα τὴ φετινὴ, νὰ 'ναι κι αὐτὸς ὁμπλιγάδος νὰ πλερώνει τὸ τρίτο. Ἀκομὶ τάσει του πλερόνοντας τζη ἐντριτιὲς κ(αὶ) ἄλλα χρέη ὁποῦ χροστοῦσι, ἀπ' ὅτι καρπὸς θέλει ἀπομήνει κάθα λογίς, μὲ πᾶσα ἄλλην ἐσοδιά(ν) των ἀποῦ δώση ἄλλον τε μισό. Κ(αὶ) οὕτως εἶναι κον(τέντα)· ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος κ(αὶ) ὁ ἄνο(θε) γαμπρὸς κ(αὶ)

νύμφη

εἶναι πρεζέντε καὶ κον(τέντοι) νὰ πάρη ἓνας τὸν ἄλλον τος ὡς ἄνο(θε). Κ(αὶ) στέργουν κ(αὶ) παρ(ακαλοῦν): μ(άρτυρες) π(ρὸς) Νικολὸ Κληδὰς πο(ταί) Μανούσω ἐν χω(ρίω) Πρετόργια· κ(αὶ) Ἰω(άννη) Καλομάτ(ης) πο(ταί) Μάρκω, ἐν χωρίω ἀπὸ εἶνι: --

† Εἰς τὰς ιθ'(19) τοῦ Ἰουνίου, ,αχιε'(1615).

Τὴν σήμερον ἡμέραν ἴδασι λογαργιασμὸν ὁ ὀσιότατος π(ατέ)ρας κῦρ Μητροφάν(ης) Καλέργης ἀποῦ τὸν Ἅγιον Γεώρ(γη) τὸ στασύ, μὲ τὸν κῦρ Γεώρ(γη) Κόκινο πο(ταῖ) Ἰω(άννη) ἀποῦ τὸ χωρίω Ῥοτάση, ὡσὰ γοβερναδόρος τοῦ ἀνυψοῦ τοῦ τοῦ Γεώρ(γη) εἰς ὅτι εἴχασιν νὰ κάμουνσι ἕναν κ(αὶ) ἕνα ξεκαθαριστά, ἀπὸ λογαργιασμὸν τῇ συμψατορίας ὅπου ἔχεν καμωμένα ὁ αὐτὸς π(ατέ)ρας μὲ τ(ήν) πο(ταῖ) Μαρί(αν) Βλαδημεροπούλα χήρα τοῦ πο(ταῖ) Μανιὸ Κόκινου, ἀδελφοῦ τοῦ ἄνο(θε) κῦρ Γεώρ(γη), μὲ ἰνστρουμέντον τος στὰ χέργια τοῦ κῦρ Μιχελὶ Ἀρχάβλη νο(ταρίου) ὡσὰν εἰς ἐκήνο· κ(αὶ) εἰς σε ντέμπητα ὅπου ἔχεν ὁ αὐτὸς π(ατέ)ρας πλερωμένα τὸν καιρὸ ὅπου ἐποσεντέριζεν τ(ήν) ἄνο(θε) σημψατορί(αν) κ(αὶ) ντοπὸ ὅπου ἐκράτιεν ἐκήνον τὸ χοράφι τῇ σημψατορί(ας) ἄλλους δύο χρόνους κ(αὶ) ἐποσεντέριζεν το, κ(αὶ) ἀπάνω στοῦτο ἀπομένη ντεμπιτόρος ὁ ἄνο(θε) Κόκινος τοῦ λ(όγου) π(ατέ)ρα, ὑ(πέρ) εὐδομηνητατρία· τὰ ὅποια προμετέρη νὰ τοῦ τὰ πληρώσει ἕως ὅλλον τ(ὸν) Σεπτέμβριον μῆνα πρῶτον ἐρχόμενον), ,αχιε'(1615) ἀλέως νὰ τὰ σκοδέρνη ἀπὸ λόγου του μὲ ὅποια στράτα δικ(αι)οσύνης τοῦ ἤθελε φανεῖ. Κ(αὶ) ἔτζη εἶναι κοτέντοι, προμετάροντας ὁ πιχρέος ἤθελε φανῇ ἀποδὰ κ(αὶ) ὀμπρὸς νὰ χρωστῇ ἕνας τ' ἄλλοῦ, νὰ ἔναι κομήνο κ(αὶ) ἀνουλάδο, διότις ἴδασι σήμερο τέλειον κ(αὶ) καθάργιο λογαργιασμὸ εἰς ὅτι εἴχα(σι) νὰ κάμουνσι ἔτζη εἰς τ(ήν) ἄνο(θε) συμψατορία, ὡσὰν κ(αὶ) εἰς τὸ ψυχικ(ὸν) ὅπου ἤχεν ἀφητὸ ἡ ἄνο(θε) πο(ταῖ) Κοκίνησα στὸ ἄνο(θε) μοναστήρι, κ(αὶ) (δὲ)ν τοῦ χρωστῇ ἄλλο παρὰ τὰ ἄνο(θε) ὑ(πέρ) 13. Τὰ ὅποια νὰ τοῦ πλερώσει ὡς ἄνο(θε)· κ(αὶ) στέργουν κ(αὶ) παρακαλοῦν μ(άρτυρες) π(ρός): Γεωργιλὰ Ἀρχάβλη πο(ταῖ) Μιχελὶ καὶ Μιχελὶ Χορτάτζης τοῦ πα(πά) Μανό(λι). Κ(αὶ) οἱ δύο ἐν χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι: -- -- -- --

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα

Ὁμολογᾷ ὁ Βιτόρε Γιωργίτζης λ(όγος) Κουτελάρης πο(ταῖ) Ἰω(άννη), ἀποῦ τὸ μετόχι τ(ῶν) Καλοματιανῶ παρτηνέντζια τοῦ χωρίου ἀπὸ εἰνιοῦ πῶς ἐπαράλαβε ἀποῦ τὸν Μιχελὶ Φλούδακα λεγόμενον Κρασί πο(ταῖ) Ἰω(άννη), μίαν ἀγγελιὰ μάβρη μὲ τὸ συρτὸ καλὴ κ(αὶ) ἀρεσκούμενὴ του χρονῶ ἐνιά, πρεζιάδη ὑ(πέρ) διακόσα πενήντα· τὰ ὅποια προμετέρει νὰ δώσῃ κ(αὶ) νὰ τοῦ τὰ πληρώσει εἰς τέρμενο ὅλον τὸν Πρωτοοὔλιον μῆνα, ,αχιστ'(1616). Ἀλέως κ(αὶ) δὲν τοῦ τὰ ἔθελεν ἔχει πλερωμένα εἰς τὸ λ(όγον) τέρμενο, νὰ μπατάρου τὰ λ(όγου) τορνέσα ἀπάνω στὰ τρία κ(αὶ) τὸ στάρι τὸ κουμουλάρι ὅπου πλερώνει ὁ ἄνο(θε) Κρασίς τοῦ λ(όγου) Βιτόρε, καθὼς λέσιν κ(αὶ) φένε(ται) μὲ ἰνστρουμέντον τος καμωμένο διὰ χειρὸς τοῦ κῦρ Μιχελὶ Ἀρχάβλη

νο(ταρίου) κ(αί) ὡσὰν εἰς ἐκήνο. Ἦγου νὰ μπατάρουν τὰ ἄνο(θε) ὑ(πὲρ) 250 / εἰς τὰ δύο ὕμῃσι κ(αί) τὸ στᾶρι τὸ ἄνοθε πρὸς ὑ(πὲρ) ἑκατὸ τὸ μουζούρι· νὰ ἀπομένει μόνο τὸ ἓνα πινάκι τοῦ λ(όγου) Κρασί, νὰ τὸ πλερώνει παντοτινὰ τοῦ εὕρισκομένου καβαλάρη· κ(ατὰ) τὴ φόρμα τοῦ λ(όγου) τος ἰνστρουμέντου. Κάνοντας ἓνας τ' ἄλλοῦ καουτζιὸν σ' ὅλον τὸ ὕστερο εἰς ὅτι ἐθέλασιν τελειώσει· κ(αί) ὁποῖος ἤθελεν ἀλληλογίσει εἰς ὅλα τὰ ἄνο(θε), νὰ χάνη εἰς τὴν φάμπρικα τῆς ἐκλαμπροτάτης μας αὐθεντίας δουκάτα, 50 / κ(αί) τὸ παρὸν (εἰς) τὴν δύναμίν του. Κ(αί) ἔτζη εἶναι κοντέντοι: --

Μ(άρτυρες) π(ρὸς) Γεώργη Φωτινὰ πο(ταί) Κωσταντὶ ἐν χωρίῳ ἀπὸ εἶνι· κ(αί) Μανόλι Δημηνήτος πο(ταί) Ντζώρντζι ἐν χωρίῳ Φαραγκιανὰ: -- -- -- -- --

† Εἰς τὰς γ'(3) τοῦ Ἰουλλίου, ,αχιε'(1615).

Γεμάτην κ(αί) ἀνέκοπτην σιγουριτὰν καὶ παντοτινὴν ἀνάπαυσιν κάμνη ὁ εὐλαβῆ πα(πάς) κῦρ Νικόλαος Μουλὸς πο(ταί) κῦρ Κωσταντὶ ἀπὸ τὸ χω(ρίῳ) Ἀσίμου, τοῦ κῦρ Μιχελὶ Καλαύτη, τοῦ Κωσταντὶ ἀπὸ τὸ χω(ρίῳ) ἀπὸ εἶνι, εἰς ὑ(πὲρ) διακόσα εὐδομηνταπέντε. Τὰ ὁποῖα ἐπαράλαβεν ἀπὸ λόγου του εἰς τὰς ιβ'(12) τοῦ Ἀπρι(λλίου), ,αχιβ'(1612), καθὼς φένε(ται) μὲ ἓναν του σκρίτο γραμμένο μὲ τὸ ἴδιον του χέρι, τὰ ὁποῖα γράμματα ἴδεν κ(αί) μολογᾷ πῶς εἶναι ἐδικά του. Καθὼς ἐδῶ ἀπὸ κατωθιὸ θέλει ῥεγιστραριστῇ τὸ λ(όγο) σκρίτο διὰ βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας· τὰ ὁποῖα τορνέσα εἶναι ῥέστος σαλντοῦ κ(αί) τέλειας ἀποπλερωμῆς τοῦ προικιοῦ τζῆ πο(ταί) Ἀνεζύνας Βυζαροπούλας πρώτης γυναικὸς τοῦ ἄνο(θε) κῦρ Μιχελὶ ὁποῦ τὸ ἐνιάγυρε τζῆ Μαρί(ας) Βυζαροπούλας πο(ταί) Μανιά, νύμφης τοῦ ἄνο(θε) παπᾶ, ὡσὰν ἀνυψᾷς τζῆ ἄνο(θε) πο(ταί) Ἀνεζύνας. Κ(αί) ὁδιατὶ κράζεται τέλεια πλερωμ(ένος) καὶ σατησφάδος διὰ τὸ ἄνο(θε) ῥέστος. Διὰ τοῦτο στρέφει τ(ὸν) ἄνο(θε) κῦρ Μιχελὶ σιγούρον κ(αί) ἀναπαημένο εἰς π(αν)τοτινὰ μ(έν) μέρη κ(αί) διαδόχους του. Εἰς ὀμπλιγατζιὸν τῶν καλῶν του, στάμπελε κ(αί) μόμ-

κ(αί) μόμπελε παρόντ(ων) κ(αί) μελλόντ(ων). Κ(αί) στέργει κ(αί) παρακαλεῖ: μ(άρτυρες) π(ρὸς) Μάρκω Βεντζᾶς πο(ταί) Γεώργη ἐν χω(ρίῳ) Πρετόργια· κ(αί) Μιχελὶ Φωτινὰς πο(ταί) Γεώργη ἐν χωρίῳ Ἀσύμου: -- -- --

† Σεγουητάρει τὸ λ(όγο) σκρίτο εἰς τὰς β'(2) τοῦ Ἀπρι(λλίου) ,αχιβ'(1612).

Ὅμολογῶ ἐγὼ πα(πάς) Νικολὸ Μουλὸς ἀποῦ τὸ χω(ρίῳ) Ἀσύμου, πῶς ἐπαράλαβα ἀπὸ σένα τὸν κῦρ Μιχελὶ Καλαύτη, ὑ(πὲρ) σοε'· ἡγου διακόσα εὐδομηνταπέντε· τὰ

ὅποῖα εἶναι σάλντος κ(αὶ) τέλεια ἀποπλερωμὴ τοῦ προικιοῦ τῇ πο(ταὶ) Ἀνεζύνας
Βυζαροπούλας τῇ πρώτης του γυναικας. Κ(αὶ) ἐπαράλαβά τα ἐγὼ ἀκόντο τῇ
Μαρί(ας) Βυζαροπούλας τῇ νύμφης μου, ἀνυψὰς τῇ ἄνο(θε) Ἀνεζύνας. Κ(αὶ) τοῦτο
ὀγιά ξεκαθαροσύνη αυ(τοῦ): Ἐγὼ παπὰ Νικολὸς ὁ ἄνοθες ἤγραψα μὲ τὸ ἴδιο μου
χέρι: -- --

† Εἰς τὰς θ'(9) τοῦ Ἰουλλίου ,αχιε'(1615).

Ὁ εὐλαβέστατος παπὰς κῦρ Στ(αυ)ριανὸς Βάρδας ἀπὸ τὸ Κάστρον, εὐρισκόμ(ενος)
τὴν σήμερον εἰς τὸ χω(ρίω) Στραβορὰ μὲ τ(ὸν) πλέα καλήτερο μὸδο ὅποῦ ἐμπώργε
νὰ κάμη, κάνη κ(αὶ) κωνστιτουήρει ὁδία ἀληθινὸν προκουραδόρον κ(αὶ) κομέσον του
τ(ὸν) ἀφέν(τη) τὸ Νικολὸ Ἀγυπράκο λ(όγο) Δράκω, ἀποῦ τὸ ἴδιο χω(ρίω)· πρεζέντες
κ(αὶ) ἀτζετάρει· τοῦ ὁποίου δίδει ἐξουσί(αν) νὰ μπωρῇ ὡσὰν τὸ ἴδιόν του κωρμὶ νὰ
σκοδάρει, ὅτι ἐντριπές, στάρι κριθάρι ταγὴ κ(αὶ) κάθα ἄλλο ὅποῦ ἔχει ἡ ἀγιοσύνη
του νὰ λάβη ἀποῦ τῇ γονικάρους τοῦ χωρίου Στραβορὰ κ(αὶ) ἀποῦ τὰ μετόχια του,
ἀποῦ τὸ μερτικὸν τὸ Νταντολιανὸ καθὼς τό 'χει ἐπαρμένα· ὁμοίως νὰ σκοδάρει κ(αὶ)
ὅτι νόμνια, κανίσκια, ὄρνιθες, πάκτη, κρασά, ἄχερα κ(αὶ) κάθα ἄλλο ὅποῦ νὰ
πλερώνουν οἱ γονικάροι τοῦ ἄνο(θε) μερτικοῦ, κάνοντας ὁ ἄνο(θε) ἀφέν(της)
κομέσος εἰς τὸ σκόσω τ(ῶν) ἄνο(θε) πραγμά(των), κάθα λογίς χρειάζόμ(ενω)· νὰ
μαχεύγει, νὰ σεκουεστράρει, νὰ ἰντρομετέρει, κ(αὶ) νὰ κάνη ὅτι ἤθελεν ἀκαντέρει ἄς
(δὲ)ν εἶναι κ(αὶ) σπετζιφικάδο εἰς ἐτούτην τὴν κομεσιὸν ὥστε νὰ σκοδάρη ὅλα τὰ
ἄνο(θε), ὡσὰν νὰ 'θελεν ἦσται κ(αὶ) ἡ ἀγιοσύνη του ἴδια πρεζέντες. Καὶ ὅτι ἤθελε
σκοδάρη, νὰ τοῦ τὸ κονσενιάρη, ὄβερ ὀτινος ἤθελεν τοῦ γράψει μὲ γραφαῖς ἐδικαῖς
του. Κ(αὶ) ταύτην τὴν κομεσιὸν στέργει καὶ παρακαλεῖ: μ(άρτυρες) π(ρὸς) παπὰ κῦρ
Ἰω(άννης) Τρουμπέ(ας) κ(αὶ) Μιχελὶ Χαρλάμπης πο(ταὶ) Γεώρ(γη). Κ(αὶ) οἱ δύο ἐν
χωρίω Στραβορὰ: -- -- -- --

† Εἰς τὰς ιε'(15) τοῦ Ἰουλλίου ,αχιε'(1615).

Φανερόν κάμνουσι κ(αὶ) ὁμολογοῦσι τὰ κατωγεγραμμένα μέρη· ἀποῦ τὸ ἐν μέρος ἡ
κερὰ Λιά, θυγα(τέρα) κ(αὶ) κληρονόμησα τοῦ πο(ταὶ) κῦρ Κωσταντὶ Λίτηνου ἀποῦ τὸ
χω(ρίω) Μιλιαρίση· κ(αὶ) ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος ὁ Μερντζώρντζις Μαράς πο(ταὶ)
Μ(ερ)ντοζανάκι, ἀποῦ τὸ μετόχι τῷ Ματονιανῷ παρτινέντζια τοῦ χωρίου Πρετόργια·
εὐρισκόμ(ενοι) τ(ὴν) σήμερον εἰς τὸ χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι, ντεστρέτο τοῦ Καστελιοῦ τ(οῦ)
Μπονιφατζίου. Ὅτι τὴν σήμερον ἦλθασιν εἰς τοῦτον τὸ συνηκέσιον κ(αὶ)

πολλυχρόνιον παντριάν· κ(αὶ) πρῶτας κράζουσι τὸ ὑπὲρ εὐλογημένον ὄνομα τοῦ Κ(υρίο)υ ἡμ(ῶν) Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ), κ(αὶ) τῆς παναχράντου αὐτοῦ μ(ητρού)ς· ἔπειτα ἡ ἄνο(θε) κερὰ Λιὰ προμετάρη νὰ πάρη κ(αὶ) νὰ εὐλογηθῇ τὸν ἄνο(θε) Μερντζώρντζι, διὰ ἄνδραν τῆς εὐ(λογητόν), καθὼς ὀρίζει ἡ ἁγία τοῦ Θ(εοῦ) καθολικὴ κ(αὶ) ἀποστολικὴ Ἐκ(κλησία). Κ(αὶ) ὁδὶὰ προικίον αὐτ(ῆς), τοῦ δίδει ἀπὸ τὴν σήμερον κ(αὶ) ὁμπρὸς μί(αν) κατοικιὰ σπήτια γονικὰ τ(ῆς), κ(αὶ) ἓναν κομά(τι) σόχωρο γονικὸ μ(ετὰ) δεντρά τ(ου) εὐρισκόμενα εἰς τὸ ἄνο(θε) χω(ρίω) Μιλιαρίση κ(αὶ) ἄλλον ἓναν κομά(τι) χοράφι γονικὸ, εὐρισκόμενον εἰς τὸ χω(ρίω) Ἀπάνω Πάρτυρα μ(ετὰ) βάρητα ὁποῦ πλερώνουν τ(ῶν) καβαλάρ(ων). Τὰ ὁποῖα τῆς ἤλθασιν ἀπὸ λογαργιασμ(ὸν) τοῦ ἄνο(θε) ποταὶ τῆς κυροῦ, κ(αὶ) δίδει τούτα ὡς ἄνο(θε) ὁδὶὰ προικίον τῆς, νὰ εἶν(αι) καὶ νὰ γροικᾶ(ται) φόντι ντοτάλ. Ἀκομὶ προμετέρει νὰ τοῦ δώσει ὁδὶὰ προικίον τῆς, κ(αὶ) ὅτι μόμπελε ρούχα κ(αὶ) κάθα ἄλλο ὁποῦ ἤθελεν ἔχει, στημάροντάς τα ὅτι εὔγουσι· καὶ νὰ τοῦ δώση κ(αὶ) ὅτι ἄλλον τζῆ ἤθελε ἀσπετάρει ἀπὸ κάθα τῆς λογαργιασμόν, νὰ γροικᾶ(ται) τὸ στάμπελε φόντι κ(αὶ) τὸ μόμπελε περστίμα ὡς ἄνο(θε). Ἀκομὶ προμετέρει καὶ δίδει τ(οῦ) ἀπὸ τ(ὴν) σήμερον κ(αὶ) ὁμπρ(ὸς) κ(αὶ) ὁδὶὰ χαρίσματά του, ἓναν ἀμπέλλι λιάτικο φραγκάτο μὲ τὰ δεντρά του φορτωμένο καθὼς εὐρίσκει(ται) τ(ὴν) σήμερον τὸ ὁποῖο συνορεύει ἀνατολικά μὲ ἀμπέ(λλια) τοῦ Μιχελὶ Ζωναρίτζη λ(όγου) Μανουσόπουλου. Κ(αὶ) δυσικὰ κ(αὶ) βορινὰ κ(αὶ) νοτικά, μὲ ἀμπέλλια τζὶ κερὰ Σταμάτ(ας) Λιτινοπούλας κ(αὶ) τ(ῶν) ἀδερφίων τῆς. Προμετέροντάς του ἡ ἄνο(θε) νύμφη ἀνίσως κ(αὶ) εἰς κανέναν καιρὸ ἐθέλασιν τὸν ἐπειράξει γῆ πολλὴ γῆ ἐλίγο νὰ τοῦ τὸ πάρουσι, τὸ λεγόμενο ἀμπέ(λλι), νὰ εἶν(αι) ὁμπλιγάδο τὸ ἄνοθέν τῆς προυκίον φόντι κ(αὶ) στήμα νὰ σατησφάρε(ται) ὁ ἄνοθές τῆς ἄνδρας εἰς ὑ(πὲρ) δύο χιλιάδες, ὁποῦ τος ἐφένε(ται) νὰ ξάζει τὸ λ(όγω) ἀμπέλλι τὴν σήμερον. Ὅδὶα νὰ εἶναι πάντα ὁ αὐτὸς γαμπρὸς κάουτος καὶ σιγούρος εἰς τὸ ἄνο(θε) χάρισμα ὁποῦ τοῦ ἤταξε. Καὶ ἔτζη εἶναι πρεζέντε καὶ κοντέντοι, προμετέροντας νὰ κάμουν τὴν εὐλόγησιν τὸν Σεπτέμβριον μῆνα πρῶτον ἐρχόμενο, ,αχιε'. Κ(αὶ) στέργουν καὶ παρ(ακαλοῦν): μ(άρτυρες) παρ(ακαλούμενοι) μ Μανολὶ Σιβριταῖος Τζαγάρις πο(ταὶ) Μιχελὶ ἀπὸ τὸ Κάστρον· κ(αὶ) Μιχελὶ Γιωργίντζης λ(όγου) Κουτελάρης πο(ταὶ) Μανό(λι) ἀποῦ τὸ μετόχι τ(ῶν) Ματονιανῶ. Κ(αὶ) Ἰω(άννη) Σαραζὶς υἱὸς τοῦ Μάρκω, ἐν χωρίω Πλακίότισα: --

† Εἰς τὰς κγ'(23) τοῦ Ἰουλλίου, ,αχιε'(1615).

Ὁ Γεώρ(γη) Βεντζᾶς πο(ταὶ) Νικολὸ ἀπὸ τὸ χω(ρίω) Πρετόργια μὲ τὸν πλέα καλῆτερο μόδο ὁποῦ ἐμπώργε νὰ κάμη, κάνη καὶ κονστιτουήρει ὁδιὰ κομέσον τοῦ εἰς τούτην τ(ήν) ὑπόθεσιν, τὸν κῦρ Μάρκω Βεντζᾶ πο(ταὶ) Γεώρ(γη) πρεζέντες καὶ ἀτζετάρει τοῦ ὁποίου δίδει ἐξουσί(αν) νὰ μπωρῇ ὡσὰν τὸ ἴδιόν του κωρμὶ νὰ σκοδάρει ὅτι ντέμπητα χρωστοῦσι τοῦ ἄνο(θε) Γεώρ(γη) καθὼς φαίνου(ν)ται εἰς σὲ μιὰ Φιλίτζα ὁποῦ ὁ αὐτὸς Γεώργις ἐκουσεντάρησεν τοῦ ἄνο(θε) κῦρ Μάρκω τ(ήν) σήμερον. Τὰ ὁποῖα εἶναι στάρι κουμουλάρι μ 12 / κ(αὶ) κριθάρι κουμουλάρι μ 13 / καὶ τορνέσα ὑ(πὲρ) 34 / κ(αὶ) νὰ μπωρῇ ἀπάνω εἰς ἔτιαν ὀκαζιὸν νὰ ὀρίζει, νὰ σεντεντζιάρει, νὰ μαχεύγει, νὰ σεκουεστράρει, κ(αὶ) νὰ κάνη ὅτι ἄλλον ἤθελε ἀκαντέρει εἰς ἔτιαν ὑπόθεσιν, ὥστε νὰ σκοδάρη ὅλον τὸ ἄνο(θε) χρέος. Κ(αὶ) ὅτι ἤθελεν κάμη νὰ εἶναι στερεὸν κ(αὶ) βέβαιον. Κ(αὶ) ἔτζη στέργει καὶ παρακαλεῖ μ(άρτυρες) π(ρὸς) κῦρ Μιχελὶ Ἀρχάβλης νο(τάριος) πο(ταὶ) Γεώρ(γη), ἐν χω(ρίω) Σοκαρά κ(αὶ) Γεώρ(γη) Ψωμάκης πο(ταὶ) Μανιό, ἐν χωρίω Πρετόργια: -- -- -- --

† Εἰς τὰς κδ'(24) τοῦ Ἰουλλίου, ,αχιε'(1615).

Ἔστοντας καὶ ὁ Ἰω(άννη) Κόκινος τοῦ Γεώρ(γη) ἀπὸ τὸ χω(ρίω) Ῥοτάση, νὰ ἤθελεν πακτώσει τοῦ Βιτόρε Κουτελάρο πο(ταὶ) Ἰω(άννη), ἕναν κομάτι χοράφι, καθὼς φένε(ται) μὲ ἰνστρουμέντο τζή πακτωσὰς καμωμένο διὰ χειρὸς ἐμῆς τοῦ νο(ταρίου), εἰς τὰς η'(8) τοῦ Ὀκτωβρίου, ,αχιδ'(1614), ἰδιὰ χρόνους πέντε, ὁδιὰ νὰ τοῦ πλερώνει τὸ χρόνο ὑ(πὲρ) 16 / τὰ ὁποῖα τοῦ ἔδωκεν ὅλα κ(αὶ) τῶν πέντε χρονῶν τὸ πάκτος, ντοπὸ τοῦ λ(όγου) τος ἰνστρουμέντου ἤγου ὑ(πὲρ) ὀγδοήντα. Καθὼς φένε(ται) μὲ σιγουρτὰ εἰς τὰ χέργια μου καμωμένα εἰς τὰς ια'(11) τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἄνο(θε). Κ(αὶ) ἐποπλήρωσέν τονε ἔτζη τὴν σήμερον ἦλθασιν εἰς ἐτοῦτον τὸ σασμό, κ(αὶ) ῥεβοκάρουν τὸ λ(όγον) ἰνστρουμέντο τζή πακτωσὰς, τὸ ὁποῖο θέλουσι νὰ εἶναι κ(αὶ) νὰ γροικᾷ(ται) κομένο κ(αὶ) ἀνουλάδο ὡσὰν πο(ταὶ) νὰ μὴν ἤθελε γενεῖ. Καὶ τὸ λ(όγου) χοράφι νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν σήμερον κ(αὶ) ὀμπρ(ός), εἰς τ(ήν) ἐξουσί(αν) τοῦ ἄνο(θε) Κόκινου, νὰ τὸ κάνη ὅτι ἤθελε θέλει. Κ(αὶ) ὁδιὰ τὰ λ(όγου) ὑ(πὲρ) 80 / ὁποῦ τοῦ ἔδωκεν ὁ ἄνο(θε) Βιτόρ(ες) ὀγιά τ(ήν) ἄνο(θε) πακτωσὰ, ἔστοντας καὶ νὰ κρατήξει μόνο ὑ(πὲρ) 16, ὀγιά τὸ πάκτος τζή μίας χρονιάς ὁπού ἔφαε τ(ήν) ἰντράδαν τοῦ λ(όγου) χοραφιοῦ ὁ ἄνο(θε) Βιτόρες, κ(αὶ) τ' ἄλλα ὑ(πὲρ) 64 / νὰ τοῦ γιανγήρει εἰς τόσα τζε κήνια ὀμπροστὰς ἐμένα τοῦ νοδάρο, κ(αὶ) τῶν κάτωθε μ(αρτύρων), τὸν ἐστρέφει τὸν ἄνο(θε) Ἰω(άννη) σιγούρον κ(αὶ) ἀναπαημένο εἰς παντοτινὰ μ(ετὰ) μέρη τοῦ. Κ(αὶ) ἔτζη εἶναι κον(τέντοι) στέργουν κ(αὶ) παρακαλοῦν μ(άρτυρες) π(ρὸς).

Γεώρ(γη) Χορτάτζη τοῦ Μάρκω ἐν χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι· κ(αὶ) Γεώρ(γη) Λύβας πο(ταὶ)
Πέρο, ἐν χωρίω Πρετόργια: -- -- --

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα.

Ὁ Ἰω(άννη) Κόκινος υἱὸς τοῦ Γεώρ(γη) ἀπὸ τὸ χω(ρίω) Ῥοτάση, μὲ δύναμιν τοῦ
παρόν(τος) φανερ(οῦ) ἰνστρουμέν(του) μ(ετὰ) μέρη κ(αὶ) διαδόχους του, δίδει κ(αὶ)
κοντεντέρει εἰς γονικὸν αἰώνιον, τοῦ Βιτόρε Γιωργίτζη λ(όγου) Κουτελάρω κ(αὶ)
τ(ῶν) διαδόχων (του) ἀποῦ τὸ μετόχι τ(ῶν) Καλοματιανῶ, παρτηνέντζια τοῦ χωρίου
ἀπὸ εἰνιοῦ ἕναν κομάτι χοράφι μὲ τὰ δεντρά του μὰ μ ἀπάνω κάτω. Εὐρισκόμενον
εἰς τόπον κρασμένο στῶ Χονιατιανῶ. Εἰς τὸ μερτικ(ὸν) τοῦ πο(ταὶ) ἐκλαμπροτάτου
ἀφέν(τι) Νικολὸ Νταμέντζο. Συνορεύει ἀνατολικά μὲ χοράφι τζῆ Ἀνέζας
Καλικωμένης. Δυσικά τοῦ Γεώρ(γη) Χονιάτη. Βορινὰ αὐλαῖς τοῦ μετοchioῦ τῶ
Χονιατιανῶ. Νοτικά χοράφι τζῆ Μαρί(ας) Κοκινοπούλας. Τὸ ὅποῖον τοῦ ἦλθεν ἀπὸ
τ(ήν) πο(ταὶ) καλὴ Κοκινοπούλα τῇ θιάν του. Καθὼς φαίνε(ται) μὲ τεσταμέντον της
καμωμένο διὰ χειρὸς τοῦ κύρ Γεώργι Βλαδήμερου νοδάρου· ὥσάν εἰς ἐκήνο· τοῦ
ὁποίου τὸ ποσέσο νὰ ἔχει ἀπὸ τ(ήν) σήμερον κ(αὶ) ὀμπρὸς ὁ λεγόμενος Βιτόρες· νὰ
κρατῇ κ(αὶ) νὰ τὸ ἐξουσιάζει εἰς παντοτινὰ μὲ τ(οὺς) κληρονόμους κ(αὶ) διαδόχους
του, εἰς κάθα του ἐξουσί(αν) κ(αὶ) κυριότητα· νὰ δίδει· νὰ πουλῇ· νὰ χαρίζει, νὰ
προικίζει· νὰ ἀλάσει· ψυχικὸν νὰ τ' ἀφήνει. Κ(αὶ) ὅτι ἄλλον τοῦ ἤθελε φανεῖ κ(αὶ)
ἀρέσειν, αὐτουνοῦ κ(αὶ) τ(ῶν) κληρονόμ(ων) κ(αὶ) διαδόχων του νὰ μπωρῇ νὰ τὸ
κάμνη. Κ(αὶ) νὰ κάνη μέσα ὅτι ἀγομέντο ἤθελε θέλει μὲ τ(οὺς) διαδόχους του. (Δὲ)ν
μπορῶντας πο(ταὶ) νὰ τοῦ εἰπῇ τινὰς τὸ ἐνάντιον. Πάντα ἀληθινὰ μὲ τὸ βάρος του.
Ἦγου νὰ εἶναι ὀμπλιγάδος ὁ ἄνο(θε) γονικάρ(ης) νὰ δίδει κ(αὶ) νὰ πληρώνει τ(ὸν)
κάθα χρόνο τοῦ εὐρισκομ(ένου) καβαλάρι εἰς κάθα Ἰούλλιον μῆναν στάρι ρίγλο
ἀξάγια ὀκτῶ. Κ(αὶ) νὰ τοῦ κάνει κ(αὶ) ἕναν ἐγκαρικό. Κ(αὶ) ἀκομὶ νὰ πλερώνει κ(αὶ)
τοῦ ἄνο(θε) Κόκινου κ(αὶ) τῶν διαδόχων τοῦ ἄλλο στάρι ρίγλο ξύλο μὲ ξύλο μ δύο·
κ(αὶ) ὅχι ἄλλον βάρος· ἀρχίζοντας ἡ πρώτη πάγα τ(ὸν) Ἰούλλιον ,αχιστ'(1616). Κ(αὶ)
ἀπὸ κεῖ κ(αὶ) ὀμπρὸς εἰς παντοτινά· κ(αὶ) ἔτζη εἶν(αι) πρεζέντε κ(αὶ) κοντ(έντοι),
στέργουν κ(αὶ) παρ(ακαλοῦν) μ(άρτυρες) π(ρὸς) Γεώρ(γη) Χορτάτζης Τζιγγούνης τοῦ
Μάρκω ἐν χω(ρίω) ἀπὸ ἦνι· κ(αὶ) Γεώρ(γη) Λύβας πο(ταὶ) Πέρο· ἐν χωρίω
Πρετόργια: -- -- -- -- --

† Εἰς τὰς κστ'(26) τοῦ Ἰουλλίου, ,αχιε' (1615).

Ὁ κῦρ Παρθένιος, ῥασοφόρος καλόγερος τὸ ἐπὶ κλην Παραδίζος, υἱὸς πο(ταὶ) κῦρ Μιχελί, κατοικοῦμενος εἰς τὸ μοναστήρι τῶν Ἀγίων Πάντων παρτηνέντζια τῆς ἀγί(ας) ἐνδόξου Μ(εγαλο)μ(άρτυρος) κ(αὶ) πανσόφου Αἰκατερήνης τῶν Σιναητῶν· κ(αὶ) εὕρισκόμ(ενος) τ(ήν) σήμερον εἰς τὸ χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι νταστρέτο τοῦ Καστελιοῦ τοῦ Μπονιφατζίου, μὲ δύναμιν τοῦ παρόντος φανεροῦ ἰνστρουμέντ(ου) θέλει μὲ πᾶσα τοῦ καλὴν ὄρεξιν κ(αὶ) θέλημα. Παρακινούμ(ενος) ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ παναγίου κ(αὶ) ζωαρχικοῦ Πν(εύματος), κ(αὶ) δίδει ἀπὸ τὴν σήμερον κ(αὶ) ὁμπρὸς ὁδία τ(ὸν) Θ(εὸ)ν

κ(αὶ) ὁδία

κ(αὶ) ὁδία τ(ήν) ψυχὴν του τζή καλῆς Μαντενιοπούλας θυγατρὸς τοῦ πο(ταὶ) κῦρ Δημήτρι Μαντένιο ἀπ(οῦ) τὸ ἄνο(θε) χωρίω ἀπὸ εἶνι, ἡ ὁποία εἶναι ἀνυψά του τζή πο(ταὶ) Ἐλένας Παραδιζοπούλας τζή ἀδερφῆς του θυγατέρα· ἕναν κομάτι σόχωρο μ δύο ἀπάνω κάτω, κείμ(ενον) εἰς τὸ χωρίω Ἀπάνω Πλακιότησα τὸ ὅποῖον τοῦ ἦλθεν ἀπὸ τοῦ κυροῦ του. Κ(αὶ) πλερώνει τὸ χρόνο τοῦ εὕρισκομ(ένου) καβαλάρη σολδία ὁκτώ ὄχι ἄλλον. Συνορεύει ἀνατολικά μὲ σόχωρο τοῦ Κωσταντί Παραδίζο λ(όγου) Κουζί· δυσικὰ τοῦ Ἀντρουλί Χορτάτζη λ(όγου) Ξυναρέλι· βορινὰ τὸ χωρίω ἡ Ἀπάνω Πλακιότησα· κ(αὶ) νοτικὰ στράτα κουμούνα· τοῦ ὁποίου σοχώρου τὸ ποσέσο νὰ ἔχει ἀπὸ τ(ήν) σήμερον κ(αὶ) ὁμπρὸς ἡ λεγόμενὴ του ἀνυψά, εἰς κάθα της ἐξουσί(αν) κ(αὶ) κυριότητα· νὰ δίδει, νὰ πουλεῖ· νὰ χαρίζει· νὰ προικίζει· νὰ ἀλάσει· ψυχικὸν νὰ τ' ἀφήνει· κ(αὶ) ὅτι ἄλλον τῆς ἠθελε φανεῖ κ(αὶ) ἄρέσει αὐτηνῆς κ(αὶ) τῶν κληρονόμων κ(αὶ) διαδόχων της νὰ μπωρῇ νὰ τὸ κάμνη. Κ(αὶ) νὰ κάνει μέσα ὅτι ἀγομέντα κ(αὶ) μελιοραμέν(τα) ὅποῦ τῆς ἠθελε φανεῖ καὶ ἄρέσει· ἔχοντας καθολικὰ τόσην ἀουτοριτὰ εἰς τὸ λεγόμενο χοράφι, ὅσην εἶχε κ(αὶ) ὁ λεγόμενός της μπάρμπας· διχὸς τινὸς κοντράριον. Διότις ἐκήνος θέλει τελείως νὰ εἶναι κ(αὶ) νὰ γροικά(ται) τὸ παρ(ὸν) ψυχικὸν στερεὸν κ(αὶ) βέβαιον, εἰς παντοτινὰ ὡσὰν νὰ τζή τό 'θελεν τάξει κ(αὶ) εἰς τὰ προικοχάρτια τζη· γῆ νὰ τζή τό 'θελεν ἀφήσει στὸ θάνατόν τ(ου). Κ(αὶ) ῥεφουδάρει ἀπὸ τ(ήν) σήμερον πᾶσα λογὶς ἀκτζιὸν ὅποῦ εἶχεν εἰς τὸ λεγόμενο σόχωρο, κ(αὶ) ῥενουντζιάρει τὴν ἐτζή ἄνοθές του ἀνυψάς. Διότις διχὸς καμιάς λογὶς ἐγγανάρησιν κ(αὶ) παρακίνησιν κανενός, χωρὶς νὰ τὸ κατέχει ἡ ἄνοθέ του ἀνυψὰ οὐδὲ ἄλλος τινὰς ἀποῦ τὰ μέρη της, ἐκίνησεν ἀποῦ τὸ ἄνο(θε) μοναστήρι τ(ῶν) Ἀγί(ων) Πάντ(ων), μὲ φώτισιν ὡς ἄνο(θε) τοῦ παναγί(ου) Πν(εύματος), κ(αὶ) ἦλθεν εἰς τὸ ἄνο(θε) χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι, ὅποῦ εὕρισκετον ἡ ἄνοθέ

του άνυψά, κ(αί) έρεουντζιάρησέν της όδιά τήν ψυχήν του τὸ ἄνο(θε) πράμα, νὰ μπωρῇ μ(ετὰ) κήνο νὰ βρη σὰ φτωχοπούλα νὰ παντρεπτῇ. Τὸ ὅποϊον καθὼς λ(έγει) εἶχεν εἰς τ(ὸν) νοῦν του νὰ τζῇ τὸ δώσει εἰς ὥρα παντριάς τζη μὰ διατὶ προπατοῦμε μὲ τὸ θάνατο καθημερινῶς, ἐθέλησεν ἀποδὰ ἄς εἶναι κ(αί) ἀπάντρευτη, κ(αί) ἡδωκέν τζῇ το ὡς ἄνο(θε) μὲ τήν εὐχήν του. Κ(αί) ἔτζη εἶναι κοντέντος. Ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος κ(αί) ἡ ἄνο(θε) καλὴ ἡ άνυψά του εἶναι πρεζέντε καὶ κοντέντα. Κ(αί) παραλαμβάνει τὸ ἄνο(θε) πράμα ἀποῦ τὸν ἄνοθέν της μπάρμπα, μὲ πολλήν εὐχαριστεία, εἰς μόδον κ(αί) φόρμαν ὡς ἄνο(θε) εἴρη(ται). Κ(αί) στέργουν κ(αί) παρακαλοῦν: μ(άρτυρες) π(ρός) Μιχελὶ Καλαύ(τος) λ(όγος) Δράκ(ος) πο(ταὶ) Γεώρ(γη) ἐν χω(ρίω) Βελούλι. Κ(αί) Μάρκω Χορτάτζης λ(όγος) Πουλὶς πο(ταὶ) Ἀντώνι, ἐν χω(ρίω) ἀπὸ εἶνι: --

† Εἰς τὰς κζ'(27) τοῦ ἱουλλίου, ,αχιε'(1615).

Ἔστοντας κ(αί) ὁ πο(ταὶ) Μάρκω Τρουλινὸς νὰ ἔθελεν κάμη τεσταμέντο διὰ χειρ(ὸς) τ(οῦ) κῦρ Μιχελὶ Ἀρχάβλη νο(ταρίου)· τζῇ ,αχιστ'(1616)· μηνὶ Ἰουλλίῳ στὰς στ'· εἰς τὸ ὅποϊο ἐπαράγγειλε νὰ γίνε(ται) τὸ πράμαν τοῦ στάμπελε κ(αί) μόμπελε μερτικὰ δύο, νὰ πέρνη ἡ θυγατέρα κ(αί) κομεσάρα τοῦ ἡ Μαργέτα τὸ ἔνα· κ(αί) τὸ ἄλλο ὁ υἱὸς του ὁ Γιαννάς. Μὰ νὰ μπωρῇ εἰς ὥρα παντριάς τζη νὰ τζῇ δίδει τὸ ἀσυρνικό, τόσα τορνέσα ὅτι ἤθελε ξάζει ἡ πάρτε τζη τὸ στάμπελε, νὰ τὸ κρατίζη ἐκήνος. Μὰ νὰ μὴν μπωρῇ νὰ τ(ήν) εὐγάνει ὅξω ἀποῦ τήν πάρτεν τζη τὸ στάμπελε, παρὰ νὰ τήν ἀποπλερώνει ἐν τοῦτο εἰς ὅτι ἤθελε ξήζει. Ἐτζη καθὼς ἐκείνη ἦτονε πρώτη ἐπαντρεύτηκεν κ(αί) ἐπήρε ὀγιά ἄντραν τῆς τ(ὸν) κῦρ Μιχελὶ Μαντένιο πο(ταὶ) Δημήτρι, κατοικούμενος εἰς τὸ μετόχι τ(ῶν) Τρουλινιακ(ῶν), παρτηνέντζια τοῦ χορίου Δοράκι. Ὁ ὅποϊος ἐγοβερνάριζε τὸ ἄνο(θε) πράμα ὅλο, κ(αί) τὸν ἄνο(θε) Γιαννά, ὥστε ἀποῦ ἦλθε ντιετὰς κ(αί) ἐθέλησε νὰ μυράσουν μὲ τ(ήν) ἄνο(θε) τοῦ ἀδελφήν, γνωρίζοντας τὸ δικόν του. Ἐδὰ ἐνεφανίκασι εἰς ἐμένα τὸν (νο)δάρο τὰ ἄνο(θε) ἀδέλφια Μαργέτα κ(αί) Γιαννάς λέγοντάς μου νὰ κάμω ἰνστρουμέντο τζῇ μυρασ(άς). Τοῦ ὁποί(ου) Γιαννά ἤκαμ(εν) τ(ήν) πιεντζαρία πῶς εἶναι ντιετὰς χρονῶ ιζ' ὁ Νικολὸ Τρουλινὸς πο(ταὶ) Μάρκω ὁ ἀξάδερφός του. Κ(αί) ἔτζη μὲ δύναμιν τοῦ παρόν(τος) φανεροῦ ἰνστρουμέντου λεντζέρουσι κ(αί) βάνουσι ὀδιὰ μυραστήν τος κ(αί) στημαδόρον τος, τ(ὸν) Μερμικέλ Καλαύτη, τοῦ ὁποίου δίδουσι ἀουτοριτὰ νὰ πάγη σουπέρ λόκο νὰ δῇ νὰ μυράσει κ(αί) νὰ στημάρει τὸ ἄνοθε πράμα στάμπελε κ(αί) μόμπελε, νὰ πάρη κάθα ἀδέλφι τ(ήν) πάρτε ἀποῦ ντὲ γιούρε τοῦ θέ(λει),

τοκάρει. Μετά τοῦτο νά διαλέγει πρῶτας ὁ ἄνο(θε) Γιαννάς ὅποιαν πάρτε τοῦ ἴθελεν ἀρέσει καθὼς τὰ λ(όγου) ἀδέλφια ἐσαστόκασιν ἀποδά. Κ(αὶ) ἀπὶ τις ἤθελε στημαριστῇ τὸ ἄνο(θε) πράμα ὅλο στάμπελε κ(αὶ) μόμπελε ἢ μία πάρτε κ(αὶ) ἢ ἄλλη ὅτι τορνέσα ἐθέλασιν ἐμπαίνει τζῆ ἄνο(θε) Μαργέτας εἰς τὸ μισὸ στάμπελε, νὰ μπωρῇ ὁ ἄνοθές τζῆ ἀδελφὸς νὰ τζῆ τὰ δίδει σὲ καιρὸ ὅποῦ ἤθελεν ἔχειν τὸ μόδον τοῦ νὰ τὴν εὐγάνει ὅξω, κ(ατὰ) τ(ὸν) πόντο τοῦ τεσταμέντου τοῦ ἄνοθε ποταὶ τος κυροῦ. Ὅξω ἀληθινὰ ἀπὸ ἓνα ἀμπέλλι λιάτικο ὅποῦ εὐρίσκε(ται) εἰς τὸ χω(ρίω) Καλογερικὸ εἰς τὴν καβαλαρίαν τοῦ ἀφέν(τη) τοῦ Μπενέτο Μοδηνοῦ. Ὅποῦ θέλει ἢ ἄνο(θε) Μαργέτα νὰ ἀπομήνη ἀμύραστον κ(αὶ) ἀστημάριστο, νὰ γροικᾶ(ται) μοναχικὸ τοῦ ἄνοθέ τῆς ἀδελφοῦ, διότι εὐρίσκοντοε στὸ πλάγι τοῦ αὐτοῦ ἀμπελλιοῦ ἄλλον ἓνα ἀμπέλλι κ(αὶ) ἐπούλησέν το ἀπὸ καιρὶς περασμένο, ἢ ἄνο(θε) Μαργέτα. Μόνον τὸ κρασὶ νὰ μυράζουε ὀφέ(τος). Ἀκομὶ προμετέρει ἢ ἄνοθε Μαργέτα ὀγιά κοντέντο τοῦ ἄνοθέ τῆς ἀδελφοῦ, εἰς σὲ καιρὸ ὅποῦ δὲν τοῦ ἴθελεν ἀρέσει ἢ στίμα ὅποῦ θέλει κάμη ὁ ἄνο(θε) στημαδόρος, νὰ βάνει ἄλλο ὅποιον τοῦ ἴθελεν ἀρέσει μόνον νὰ ἴναι πράτικος ἄν(θρωπο)ς, νὰ στημάρει τὴν πάρτε τὸ στάμπελε ὅποῦ θέλει κρατῇ ἢ ἄνοθέ τοῦ ἀδελφῆ, κ(αὶ) ὅτι ἤθελε ξάζει τὸν καιρὸν ἐκῆνο, τόσα νὰ τζῆ δίδει νὰ τ(ὴν) εὐγάνει ὡς ἄνο(θε). Μόνον νὰ τ(ὸν) ἐλεντζέρου στ' ὀμάδι καθὼς ἐλεντζέραν κ(αὶ) τὸ ἄνο(θε) Μερμικέλε. Ἀκομὶ προμετέρει τοῦ ὅποιον καιρὸ δὲν τοῦ ἴθελεν ἀρέσει ἢ πάρτε τὸ στάμπελε ὅποῦ θέλει διαλέξει, νὰ πέρνη τὴν πάρτε τζῆ ἄνοθέ τοῦ ἀδελφῆς νὰ τζῆ δίδει τ(ὴν) πάρτεν τοῦ. Μόνον νὰ τζῆ πλερώνει ὅτι κοπρίσματα βαγγίσματα κ(αὶ) καλητερέσματα ἤθελεν ἔχει καμωμένα ἔτζη σὲ χοράφια ὡσὰν κ(αὶ) εἰς σὲ σπήτια. Ἀκομὶ ἔστοντας ντοπὸ τοῦ θανάτ(ου) τοῦ ἄνο(θε) πο(ταὶ) τὸς κυροῦ, κ(αὶ) νὰ ἴθελε ἀποθάνη κ(αὶ) μία τος ἀδερφῇ ὀνόματι Χιονοῦ· ὅποῦ εἶχεν ὀδιὰ ἄνδραν τῆς τ(ὸν) Μανιὸ Φλούδακα ἀποῦ τὸ χω(ρίω) Μεσχωριῶ· ὁ ὁποῖος

ἐγιάγυρεν τζῆ ἄνο(θε) Μαργέτας τὸ προυκιὸν τῆς λεγόμενης πο(ταὶ) Χιονοῦς τζῆ γυναῖκας τοῦ ὑ(πέρ) 2000 / ἀποῦ τὰ ὅποια ἐτοκάρασιν τοῦ ἄνο(θε) Γιαννά τὰ (ὑπέρ) 1000 / τὰ ὅποια τοῦ ἴδιδεν τ(ὴν) σήμερον εἰς τόσα ρούχ(α) ἢ λεγόμενῇ τοῦ ἀδελφῆ καθὼς τὰ παράλαβεν κ(αὶ) ἐκῆνη. Θέλει καὶ κοντεντάρε(ται) κ(αὶ) ἀφεῖνη τζῆ τα νὰ γροικοῦνται πρώτη πάγα, ἀκόντο τῶν τορνεσῶ ὅποῦ θέλει νὰ τζῆ δώσει νὰ τὴν εὐγάνει ἀποῦ τ(ὴν) πάρτεν τζῆ τὸ στάμπελε· ἢ ὅποια κοντεντάρε(ται) κ(αὶ) κάνει τούτα καλὰ· προμετέροντας ὁ ἄνο(θε) Γιαννάς νὰ μὴν γυρέψι πο(ταὶ)

διάφορον κανένα διὰ τὰ ἄνο(θε) ρούχα τῶν χιλίων ὑπερπύρων, διότις ὄντε τὰ πήρε ἐκίνη ἦσανε πολλά κατραμάδα, μὰ ἐτζετάρησεν κ(αὶ) ἐπήρην τα ἀστημάριστα δι' ἀγάπην τοῦ κουινιάδο της ὁποῦ ἦτονε καλὸς γιὰ τ(ήν) ἄνο(θε) πο(ταὶ) Χιονοῦ τὴν ἀδελφήν τος, κ(αὶ) ἦκαμεν ὅλον της τὸ προυκιὸν καλὸ. Ἀκομὶ διότις ἡ ἄνο(θε) Μαργέτα ἐπλέρωσεν πολλὰ χρέη ὀπίσω τοῦ κυροῦ της γιὰ λόγου του, ὅσα ἐφαίνονται στὸ τεστιμόνιον του, κ(αὶ) ἄλλα πολλὰ ὁποῦ δὲν ἐφαίνοντανε, τὰ ὁποῖα ὁ ἄνο(θε) Γιαννὰς ἰνφορμαρίστηκ(εν) πῶς εἶναι ἔτζη ἢ ἀλήθεια. Κ(αὶ) κατέχει κ(αὶ) πολλὰ ἀπὸ ἐκίνη, πῶς τὰ πλέρωσε, καὶ ἡ ἄνοθε Μαργέτα ἐπούλησεν πάλι τρία ὀζὰ χοντρά, κ(αὶ) ἐ(κατά)λήσαν τα εἰς σὲ γοβέρνον τος ὁμάδι μὲ τ(ὸν) ἄνο(θε) Γιαννά, διὰ τοῦτο κοντεντάρουν(ται) ἀποδὰ νὰ μὴν γυρεύγει πο(ταὶ) ἕνας τὸν ἄλλο τίβοτζη. Ἀκομὶ διότις ὄντὲν ἐπόθανε ὁ ἀπάνω λ(όγος) πο(ταὶ) Μάρκος Τρουλινὸς ὁ κύρις τος, εἶχεν πρόβατα, 30 / ἀποῦ τὰ ὁποῖα ἐ(κατά)λησεν ὁ ἄνδρας τζὴ ἄνο(θε) Μαργέτας τὰ δέκα, κ(αὶ) ἐ(κατά)λησεν κ(αὶ) ἀπὸ ἄλλον πράμα τζε κήνια δ'. Κ(αὶ) ἐγόρασ(εν) μία γαηδάρ, κοντεντάρουντας τὰ ἄνο(θε) ἀδέλφια, νὰ πάρη ἡ Μαργέτα μόνο τὰ πέντε πρόβα(τα) ἀποῦ τὰ 20 / ὁποῦ εὐρίσκουν(ται) τ(ήν) σήμερον· κ(αὶ) τὰ 15 / νὰ πάρη ὁ ἄνο(θε) Γιαννὰς. Μ(ετὰ) τοῦτο νὰ τοῦ δίδει ἡ ἄνο(θε) Μαργέτα κ(αὶ) δύο τζε κήνια ὥς ὅλον τὸν Σεπτέμβριον μῆνα πρῶτον ἐρχόμενο· ἀκόντο τ(ῶν) ἄνο(θε) τζὲ κήνι(ων) τεσσάρ(ων) ὁποῦ ἐ(κατά)λησεν (ὁ) ἄνδρας της ὡς ἄνο(θε), ἀποῦ τὸ μόντε τοῦ πραμάτου ὁλονοῦ. Καὶ ἔτζη εἶναι πρεζέντε κ(αὶ) κοντέντοι, τὰ ἄνο(θε) δύο ἀδέλφια κ(αὶ) ὁ κῦρ Μιχελὶς ὁ ἄνδρας τῆς ἄνο(θε) Μαργέτας κ(αὶ) στέργουν κ(αὶ) παρακαλοῦν. Προμετέροντας νὰ κρατοῦσι πάντα τὸ παρ(ὸν) ἰνστρουμέντο, μὲ ὅλους του τζὴ μόδους φόρμαις κ(αὶ) κοντετζιόνες ὡς ἄνο(θε) εἴρη(ται), στερεὸν κ(αὶ) βέβαιον, εἰς πένα ὁπού 'θελεν ἀλληλογίσει καὶ νὰ κοντραδήρει σὲ κανέναν πράμα, νὰ 'χουνε δουκά(τα), 500 / νὰ πιένουν εἰς τζὴ ἀρσανάδες τ(ζη) ἐκλαμπροτάτης μας αὐθεντί(ας), κ(αὶ) πάλι τὸ παρὸν εἰς τὴν δύναμίν του, μ(άρτυρες) π(ρός): πα(πὰ) κῦρ Νικολὸς Μπλεύρις πο(ταὶ) παπὰ κῦρ Μιχελὶ ἐν χωρίῳ Καλογερίκῳ· κ(αὶ) Ἰω(άννη) Χορτάτσης πο(ταὶ) Μανόλι ἐν χωρίῳ Ἀγίου Ἰω(άννη) Χάρακα· κ(αὶ) Φραγγιάς Κληδὰς καλόγερος πο(ταὶ) Ἰω(άννη), ἀποῦ τὸ μετόχι τ(ῶν) Τρουλινιάκω: --

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα.

Ἐπήγεν ὁ ἀπανωγεγραμμένους) Μερμικέλες Καλαύτης πο(ταὶ) Μερντζώρντζι ἀποῦ τὸ χω(ρίῳ) ἀπὸ ἧνι. Κ(αὶ) ἦκαμεν τὴν κάτωθε μυρασὰ κ(αὶ) στήμα, καθὼς τὸν εἶχανε

λεντζερισμένο τὰ ἄνω εἰρημένα ἀδέλφια, Μαργέτα κ(αὶ) Γιαννάς, εἰς τὸ ἄνο(θε) ἰνστρουμένο. Ἀπάνω εἰς τ(ήν) ψυχὴν του εἰς ὅτι τὸν ἐφώτισεν ἀφέντης ὁ Θεός, μόνο τὰ ὀζὰ κ(αὶ) τὴ μασσαρίαν τῶν κατωγεγραμμένων) σπητίων ὅπου δὲν ἐστημάρισ(εν) μὲ τὴ βουλ(ήν) τ(ῶν) ἄνο(θε) ἀδελφίων, μὰ ἐμύρασέν τος τα ἀστημάριστα, καθὼς ἐδῶ κάτωθι μου φανεῖ: -

Πρῶτο μερτικὸ. Τὸ ὁποῖον ἐδιάλεξεν ὁ Γιαννάς.

Δυὸ πόδια χοράφια βαλμένα εἰς τὸ μετόχι τ(ῶν) Τρουλινιάκω στὰ Χαρακιανὰ τὰ ἀνατολικά, κρασμένα τζὴ ὀρθὲς μύρες μ(ετὰ) ποκόματά τος. Τὸ ἓνα ἀποκόματο κράζεται στὴ Γούρνα. Κ(αὶ) τὸ ἄλλο στὴν Κάτω Ἑγρενα. --- n° 2

Ἕνας πόδας βαλμένος εἰς τὸ ἄνο(θε) μετόχι στὰ Δορακιανὰ μυρασμ(ένος) σὲ δύο μεσομύργια. Τὸ ἓνα μεσομύρι κράζεται στὴ μάναν τῶν Ἀμουδαρῶ. Βορινὰ τοῦ μετοchio τοῦ πο(ταὶ) Γιαννὰ Βρετοῦ. Κ(αὶ) τὸ ἄλλο τζὴ Ἀμουδάρ(ες), νοτικὰ τοῦ αὐτοῦ μετοchio. --- n° 1

Δύο ἀποκόματα τοῦ αὐτοῦ ποδός. Κρασμένο τὸ ἓνα στ' ἄλονοχόραφο πέντε πρατικῶ ἰντζίρκα. Κ(αὶ) τὸ ἄλλο στὸ Βατιά τεσσάρ(ων) ἀξαγιῶ ἰντζίρκα: --- n° 2

Ἕνα ἀποκόματο τοῦ αὐτοῦ ποδός, κρασμένο στὴν ἀπηδιὰ τὴ δυσικὴ μερὰ ὅλον τὸ μισό, τεσσάρων ὕμῃσι ἀξαγιῶ ἰντζίρκα. --- n°

Τὸ ἕμισὸ χοράφι ὅπου ἔχει τὸ ἀμπέλλι δυσικὰ τοῦ ἄνο(θε) μετοchio τ(ῶν) Τρουλινιάκω, τὴ δυσικὴ μερὰ. Κ(αὶ) ἀποῦ τὸ ἀμπέλλι ὅπου εἶναι φυτιὰ τζὴ ἀπάνω μερὰς ὅλον τὸ μισό κ(αὶ) ἀνατολικὴ πάρτε. Κ(αὶ) ἀποῦ τὸ γερωντάμπελο τζὴ κάτω μερὰς, τὴ νοτικὴν πάρτε ὅλλον τὸ μισό, μυράζοντάς το ἀπόξυλα. --- n°

Σπήτια τρία. Τὰ δύο τὰ κάτω, τὰ βορινὰ τοῦ μετοchio τῶν Τρουλινιάκω. Κ(αὶ) ἀποῦ τὰ πάνω τὰ νοτικὰ τὸ ἓναν τὸ μικρότερο, τὸ ἀνατολικὸν τζὴ κατοικιάς. --- n° 3

Ἕνα ζευγάρι βούγια ἀσυρνικά κρασμένο Παρασκούλι. Κ(αὶ) μίαν ἀγγελιὰ μάβρη - n° 1

Πρόβατα δεκαπέντε. --- n° 15

Ἀρμὰρι κυπαρισένιο ἓνα. --- n° 1

Τραπεζοσκάμνη στρογγυλὸ κυπαρισένιο ἓνα τὸ μικρότερο. --- n° 1

Μία σίγλα. --- n° 1

Πινακοταῖς δύο --- n° 2

Σκάφη μία τὴ μεγαλήτερη. --- n° 1

Σανίδα μία. --- n° 1

Λινάρι χεράδαις διακόσ(ες), μ(ετὰ) τοῦτο νὰ πλερώσει τὰ μισὰ χρέη ὅπου χροστοῦσι τ(ήν) σήμερον, ἔτζη ἀπὸ δικοῦ τος, ὡσὰν καὶ ἀποῦ τοῦ κυροῦ τος --- n° 200 --

Δεύτερο μερτικὸ τζή Μαργέτας.

Δύο πόδια χοράφια βαλμένα εἰς τὸ μετόχι τ(ῶν) Τρουλινιάκω στὰ Χαρακιανὰ τὰ δυσικὰ. Κρασμένα τζή ὀρθές μύρες μ(ετὰ) ἀποκόματά τος. Τὸ ἓνα ἀποκόματο κράζεται στὴν Πλατιὰν Ἀμουδάρα κ(αὶ) τὸ ἄλλο στὴν Ἀπάνω Ἐγρενα. --- n° 2

Ἕνας πόδας βαλμένος εἰς τὸ ἄνο(θε) μετόχι, στὰ Δορακιανὰ, κρασμ(ένος) στὴ σωστ(ήν) Ἀμουδάρα· νοτικὰ τοῦ μετοchio τοῦ πο(ταὶ) Γιαννὰ Βρετοῦ. Μ(ετὰ) δυὸ τοῦ ἀποκόματα. Τὸ ἓνα κράζεται στὸ πλατὺ τεσσάρων ἀξαγιῶ ἰντζίρκα· καὶ τὸ ἄλλο στὴν ὀρθὴ πέντε πρατικῶ ἰντζίρκα νοτικὰ τοῦ ἀμπελλιοῦ τοῦ Νικολὸ Τρουλινοῦ n° 1

Ἕνα ἀποκόματο τοῦ αὐτοῦ ποδὸς κρασμένο στὴν ἀπηδιά, τὴν ἀνατολικὴ μερὰ. Τεσσ(ά)ρων ὕμῃσι ἀξαγιῶ ἰντζίρκα, ὅλον τὸ μισό. --- n°

Τὸ ἑμισὸ χοράφι ὅπου ἔχει τὸ ἀμπέλλι, δυσικὰ τοῦ ἄνο(θε) μετοchio τῶν Τρουλινιάκω, τὴν ἀνατολικὴ μερὰ. Κ(αὶ) ἀποῦ τὸ ἀμπέλλι ὅπου εἶναι φυτιὰ τζή ἀπάνω μερὰς ὅλον τὸ μισὸ ἢ δυσικὴ πάρτε. Κ(αὶ) ἀποῦ τὸ γεωντάμπελλο τζή κάτω μερὰς, τὴ βορινὴν πάρτε ὅλον τὸ μισό, ἀπὸ δύσι ὡς ἀνατολή, μυράζοντάς το ἀπόξυλα. --- n°

Σπήτια δύο. Τὰ πάνω τὰ νοτικὰ τοῦ μετοchio τῶν Τρουλινιάκω, τὸ πόρτεγον κ(αὶ) τὴ μεγαλήτερην κάμερα. Μὲ τὸ φουρνόσπητο ὅπου εἶναι ἀπόξω. --- n° 3

Ἕνα ζευγάρι βούγια· ἀσυρνικὸ λεγόμενον Πέτρο· κ(αὶ) μί(αν) ἀγγελιὰ μελυσή --- n° 1

Πρόβατα πέντε --- n° 5

Κασέλαν κυπαρισένια μία --- n° 1

Τραπεζοσκάμνι στρογγιλὸ κυπαρισένιο ἓνα τὸ μεγαλήτερο --- n° 1

Σιδεροτζίκαλο ἓνα --- n° 1

Πινακοταῖς δύο --- n° 2

Σκάφαις δύο τζή μικρότερες --- n° 2

Λινάρι χεράδες διακόσες, μ(ετὰ) τοῦτο νὰ πλερώσῃ τὰ μισὰ χρέη ὅπου χροστοῦσι τὴν σήμερον. Ἐτζη ἀπὸ δικοῦ τος, ὡσὰν καὶ ἀπὸ τοῦ κυροῦ τος. --- n° 200 --

Τὸ ὁποῖον πράμα καθὼς ἄνο(θε) φένε(ται) κ(αὶ) εἰς τὰ δύο μερτικὰ χοράφια κ(αὶ) σπήτια, τό ἴβαλεν ὁ ἄνοθεσ μυραστῆς κ(αὶ) στιμαδόρος, εὐγάνοντας τὰ βάρητα ὅπου πλερώνει τῶν καβαλάρ(ων) καθὼς εἰς τὰ ἰνστρουμένα του φένονται, νὰ

ξήζει νέτο άπάνω είς τ(ήν) ψυχήν του ύ(πέρ) δεκανιά χιλιάδες κ(αί) τρακόσα πενηνταδύο. "Ηγου ύπέρπυρα --- (ύπέρπυρα) 19352 όποϋ τοκάρη νά δώση ό άνο(θε) Γιαννάς τζή άνο(θε) Μαργέτας τζή άδελφής του τάμισά ήγου τά ύ(πέρ) ένιά χιλιάδ(ες) κ(αί) έξακόσα εύδομήντα έξι· εύγάνοντας ύ(πέρ) χίλια, όποϋ τού 'καμεν καλά είς τό ίνστρουμέντο τζή μυρασάς όποϋ έκάμανε τήν σήμερον, για τό προυκιό τζή άδελφής τος, άπομένου νά τζή κρατῆ νέτα ύ(πέρ) 8616 / κ(αί) δίδοντάς τζη τα, νά τ(ήν) εύγάνει άποϋ τό άνοθε στάμπελε όποϋ τζή έτοκάρησε, κ(ατά) τόν πόντο τοϋ τεσταμένου τοϋ κυροϋ τος· κάνοντας έτότες ένας τ' άλλου καουτζιόν. Κ(αί) έτζη εΐναι κοντέντοι: --- μ(άρτυρες) παρ(όντοι) οί άνοθε όποϋ έβάλαμε, είς τό ίνστρουμέντο τζή μυρασάς: ---

† Είς τας δ'(4) τοϋ Αγοϋστου, ,αχιε'(1615).

Ή έκλαμπροτάτη κερά Παλμέτα, θυγατέρα τοϋ πο(ταί) έκλαμπροτάτου άφέν(τι) Πέρω Γραδενίγο· κ(αί) άρχόντισα χήρα τοϋ πο(ταί) εύγενῆ άρχω άφέντη Πέρι Μουδάτζο. Κατοικούμενη είς τό χωρίω Βελούλι· με τ(όν) πλέα καλήτερο μόδο όποϋ έμπώργε νά κάμη κάνη. Κ(αί) κονστιτουήρει όδιά κομέσον της, τόν εύγενῆ άρχω άφέντη Φραντζές Κωμπόν τόν κουνιάδον τζη· άψέν μὰ ώσαν νά ῆτον κ(αί) πρεζέντες. Τοϋ όποίου δίδει έξουσί(αν) νά μπωρῆ ώσπερ τό ἴδιόν της κωρμι νά πάρη κ(αί) νά σκοδάρη άποϋ τόν άφέντη τó Νικολό Κακνί δραγουμάνω τῆς αύθ(εν)τί(ας) μ(ας) όβερ άποϋ τόν άφέντην) Άντώνι Ντζαφαρόπουλο τ(όν) πιέτζον τοϋ ύ(πέρ) χιλιάδες πέντε· όποϋ τά χρωστῆ τζή άνοθε άρχόντισας, άπό λογαργιασμόν τῶ σπητιῶ όποϋ τοϋ έπούλησε στο Κάστρον είς τήν ένοργιά τῆς Αγί(ας) Κυριακῆς. Όδιά ύ(πέρ) χιλιάδες εύτά καθώς φένε(ται) σέ μία γραφή συνηβαστική καμωμένη άνάμεσό στος, γραμμένη άποϋ τόν Μερντζώρντζι Σιλιγάρδο, τζή, ιε'(15) τοϋ Πρωτουλίου τοϋ περασμένου. Κ(αί) έχουσιν καμωμένα νά δίδει τζή άφεντιάς τζη, ως όλον τ(όν) άνο(θε) μήνα τόν Πρωτούλι, τά ύ(πέρ) τρίς ὕμησι χιλιάδες. Κ(αί) τά ύ(πέρ) 1500 / ως τζή, ιε'-(15) τοϋ Όκτωβρίου πρώτου έρχόμενου· κ(αί) τά πομονάργια σ' ένα χρόνον τέρμενο· τά όποῖα ύ(πέρ) χιλιάδες πέντε νά μπωρῆ ό λ(όγος) άφέντης μπός νά τά σκοδάρη ως άνο(θε), κάνοντας κάθα καουτζιόν τοϋ λ(όγου) άφέντη) Νικολό Κακνί όβερ τοϋ πιέντζου του, όδιά τά λ(όγου) ύ(πέρ) 5000 / (δέ)ν άτεντέροντας νά κάμη τó άνο(θε) παγαμέντο, νά μπωρῆ ό άνο(θε) άφέντης κομέσος νά τζή στριντζέρει με στράτα δικαιοσύνης, κ(αί) νά κάνη κάθα πράμα.

Ευρετήριο

A

Αρσανάς = τέχνη , ικανότητα

α κόντο <. a conto = έναντι λογαριασμού, για λογαριασμό

αμολάω < amollare = λύνω,ελευθερώνω,αφήνω

Ανουλάρω < annullare = ακυρώνω, καταργώ, αφανίζω,

ασιγουρατζιόν < assicurazion / assicuzarione = η εξασφάλιση, η ασφάλεια, η διαφύλαξη, η προστασία, η διαβεβαίωση, η εγγύηση, η υπόσχεση, η ασφάλιση

Ατζετάρω < acetar / accettare = αποδέχομαι, δέχομαι, παραδέχομαι, επιδοκιμάζω, συναινώ, εγκρίνω, συμφωνώ, αναλαμβάνω

B

Βούγια = βοδια

Γ

Γιαγέρνω = γυρίζω πίσω

Γοβερνάρω = κυβερνώ

Γονικάρης = αυτός που αποκτάει περιουσιακό στοιχείο με κληρονομία

Γονικόν = πατρογονική κληρονομιά

γροικάω = ακούω μόλις, αντιλαμβάνομαι ελαφρώς, αισθάνομαι

Δ

δουκάτο = χρυσό νόμισμα

Ε

Εστίμα < stima = η εκτίμηση, ο υπολογισμός της αξίας, η αποτίμηση, η υπόληψη, ο σεβασμός

Εμπολιά και έμπόλια = η καλύπτρα, το κάλυμμα, το σκέπασμα τής κεφαλής

Ι

Ιμποτεγάρω < ipotecare = υποθηκεύω

Ιντζίρκα < incirca = περίπου

Ινστρομέντο < instrumento = όργανο, εργαλείο, σκεύος, συμβόλαιο, συμβολαιογραφική πράξη

Ιντιματζιόν , αντιματζιό (ουδ. εν.)· γρ. ιντιματζιόν <. intimazione = η διαταγή, η εντολή, η αναγγελία, η κύρυξη, η πρόσκληση, η γνωστοποίηση

Ιντρομετέρω < intrometer / intromettere = βάζω μέσα ή στη μέση, παρεμβάλλω, παρεισάγω, παρουσιάζω, συνιστώ, βάζω σε υποθήκη

Κ

καουτζιόν < cauzione = η εγγύηση, η εγγυοδοσία

κασέλα = κιβώτιο ξύλινο

κοντεντάρω < contentar / contentare = ικανοποιώ, ευχαριστώ

κοντέντος, κουτέντος, κουτέντν γρ. κουτέντοι < contento = ικανοποιημένος, ευχαριστημένος, χαρούμενος, εύθυμος

κομισιόν = η εντολή, η παραγγελία, οι προμήθειες, τα ψώνια, η επιτροπή

κομούνα < comuna / comune = κοινός, συνήθης, γενικός, συνηθισμένος, η κοινότητα, το κοινόν, η πολιτεία της Βενετίας

κονστιτούρω < costituire = συνιστώ, συγκροτώ, διοργανώνω, εξετάζω

κοντραδέρω = λογομαχώ, έχω αντίθετη γνώμη αντιστέκομαι

κοντράτο < contratto = το συμφωνητικό, η συμφωνία, το συμβόλαιο

Λ

Λαβοράρω, λαβοράδο, λαβοράδα < lavorare = εργάζομαι, δουλεύω, λειτουργώ

Λογάδο = Οινάμπελο με ανάμεικτες τοπικές ποικιλίες

Μ

Μετόχι = έκταση γης, συνήθως εφοδιασμένη με διάφορες εγκαταστάσεις, που ανήκει σε μοναστήρι και βρίσκεται έξω από την περιοχή του

μιλιοραμέντο < miglioramento, meglioramento και megioramento / miglioramento = η βελτίωση, η πρόοδος, η καλυτέρευση

Μόδος < modo = ο τρόπος, το μέσο, η μέθοδος, η ευκαιρία, η συμπεριφορά, ο κανόνας, το μέτρο, το όριο.

Μόμπιλε , μόμβιλε, μόμπιλο < mobile = κινητός, κινούμενος, ευκίνητος, άστατος, ασταθής, ευμετάβλητος, το έπιπλο.

N

νοδάρος < nodaro / notaio και notaro = νοτάριος, συμβολαιογράφος

Ντε γιούρε < de jure = κατά νόμο, εκ του νόμου

Ντέμπιτο, ντέμπητα < debito = το χρέος, η οφειλή, το καθήκον

Ντεμπιτόρος < debitore = οφειλέτης, χρεώστης

Ντοταλ, dotal = η προικιά περιουσία, η προίκα

O

Οζά =ζώα

Οκαζιόν < occasion / occasione = η ευκαιρία, η αιτία, η αφορμή, το πρόβλημα, η περίσταση, η σύμπτωση

Ομάδι =ως μία ομάδα

Ομπλιγάρω = υποχρεώνω, αναγκάζω, προκαλώ το συναίσθημα της ευγνωμοσύνης, δεσμεύω

Π

παγαμέντο < pagamento = η πληρωμή, η καταβολή, η εξόφληση, η ανταμοιβή

πακτώνω = εκμισθώνω αγρό

Πιεζαρία < piezaria και pieggieria = η εγγύηση

Πιέτζος < piezo / pieggio = ο εγγυητής

Πινακωτή= Εξαρτημα όπου τοποθετούσαν το ζυμάρι για να φουσκώσει κατά την παραδοσιακή μέθοδο παρασκευής ψωμιού

πρεζεντάρω < presentare = παρουσιάζω, εμφανίζω, καταθέτω, παραδίδω, εκθέτω, προτείνω

πρεζέντε , πρεσέντε< presente = παρών

προκλάμα < proclama = η διακήρυξη, η προκήρυξη, η αναγόρευση

προμετάρω < proemettere) = υπόσχομαι

ποσεδέρω< possedere = κυριεύω, κρατώ, έχω περιουσία, διαθέτω

ποσέσο < possesso = η κατοχή, η κτήση, η απόκτηση, η ιδιοκτησία, το κτήμα

P

Ρεγκιστράρω και ρετζιστράρω =< registrare = καταχωρίζω, εγγράφω, πρωτοκολλώ, καταγράφω, ρυθμίζω, κανονίζω

Ρεφουδάρω = παραιτούμαι

ρινουντζιάρω < renonziar / rinunziare και renonziare = παραιτούμαι, αποποιούμαι, αρνούμαι, εγκαταλείπω.

Σ

σασμος= συμβιβασμός , συμφιλίωση

σιμά = κοντά σε

σκριττο < scritto (β) / scritto = γραμμένος, γραπτός, γραφτός, μοιραίος, εντυπωμένος, το έγγραφο, το γραπτό, η γραφή, το σύγγραμμα, η συγγραφή, η επιστολή

σουμάριος σουμαρία' γρ. σουμάρια < sumario / sommario = περιληπτικός, συνοπτικός

σπέζα < spesa = το έξοδο

σπετζιφικάρω < specificare = ορίζω επακριβώς, προσδιορίζω, καθορίζω, εξειδικεύω.

στάμπιλε < stabile = σταθερός, αμετακίνητος, μόνιμος, διαρκής, σταθερός, αμετάβλητος, το ακίνητο, το κτίριο, το σπίτι, η οικοδομή.

στέργω = ανέχομαι κάτι, το δέχομαι

στίμα = η εκτίμηση, το σέβας αλλά και ο υπολογισμός πραγμάτων κατ' εκτίμηση

στιμαδόρος = ο εκτιμητής

Σώχωρο = περιφραγμενο χωραφι

T

τέρμινο , τέρμενον< termine = το όριο, το σύνολο, το ορόσημο, η προθεσμία, το χρονικό όριο, το χρονικό διάστημα, η διάρκεια, το τέρμα, το τέλος, το πέρας, η λήξη, ο όρος, η λέξη, το σημείο, ο σκοπός, ο στόχος, οι κανόνες, τα όρια, οι όροι, η κατάσταση

Τεσταμέντο<testamento=διαθήκη

Τίβοτσι = τίποτα

Τόκα = (λαιοτροπο) επιφωνημα που λέγεται όταν κάποιος δίνει το του σε χαιρετισμο , όταν κλείνει κάποια συμφωνια

Τοκάρω < toccare = κάνω τόκα

Υ

Υπέρπυρον = χρυσό νόμισμα του Βυζαντίου

Φ

Φάμπρικα , φάνπρηκα< fabrica / fabbrica = το εργοστάσιο, η κατασκευή, η οικοδόμηση, η οικοδομή, τα δημόσια έργα

φόντο< fonto = κτήμα, ακίνητη περιουσία, κεφάλαιο, περιουσία

Βιβλιογραφία

- [http](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html) [HYPERLINK](#) ["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"://](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html) [HYPERLINK](#)
["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html)historyamsa
[HYPERLINK](#) ["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html".](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html)
[HYPERLINK](#) ["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html)blogspot [HYPERLINK](#)
["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html".](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html) [HYPERLINK](#)
["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html)com
[HYPERLINK](#) ["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"/2019/02/](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html) [HYPERLINK](#)
["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html)blog
[HYPERLINK](#) ["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html)-
[HYPERLINK](#) ["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html)post [HYPERLINK](#)
["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html) 69.
[HYPERLINK](#) ["http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html"](http://historyamsa.blogspot.com/2019/02/blog-post_69.html)html
- [The Most Serene Republic of Venice](#)
- Κράουζε, Τσέστερ Λ., και Κλίφορντ Μίσλερ (1978). Πρότυπος Κατάλογος των Παγκόσμιων Νομισμάτων: Έκδοση του 1979. Κόλιν Ρ. Μπρους II (αρχισυντάκτης) (5η έκ.). Εκδόσεις Κράουζε.
- [http](http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html) [HYPERLINK](#) ["http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"://](http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html) [HYPERLINK](#) ["http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"](http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html)www [HYPERLINK](#) ["http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html".](http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html) [HYPERLINK](#) ["http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"](http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html)coinsmania [HYPERLINK](#)

"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html".	HYPERLINK
"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"gr	HYPERLINK
"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"/	HYPERLINK
"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"cm	HYPERLINK
"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"/	HYPERLINK
"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"ancient	HYPERLINK
"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"/	HYPERLINK
"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"index	HYPERLINK
"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html".	HYPERLINK
"http://www.coinsmania.gr/cm/ancient/index.html"html	

- N.H. Bayes "Byzantine Civilization". History X, 1926, σελ. 289. (αγγλικά)
- Λιάκος, Α (2007). Πώς το παρελθόν γίνεται ιστορία. Πολις σελ.117
- Τσουρής, Ι. (2018, Σεπτέμβριος). Α' Γενοβενετικός Πόλεμος 1261-1270. *Στρατιωτική Ιστορία*, τ. 258, 45-51, Finer S. E. 1999, 987 .
- <https://www.dictionary.com/browse/doge>
- Schaus, Margaret, ed. (2006). Women and Gender in Medieval Europe: An Encyclopedia. Oxford: Taylor & Francis. σ. 217
- <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/doge>
- Cavalli, Giovanni Giacomo (1630). La Cetra Genovese
- Miranda Mowbray; Dieter Gollmann. "Electing the Doge of Venice: Analysis of a 13th Century Protocol".
- Society for the Diffusion of Useful Knowledge (1843). The Penny Cyclopaedia.

- Kleinhenz, Christopher, ed. (2004). *Medieval Italy: An Encyclopedia*. 1. London: Routledge.
- Romano, Dennis (2007). *The Likeness of Venice: A Life of Doge Francesco Foscari*. Yale University Press.
- Horatio Forbes Brown, *Venice: an historical sketch of the republic* (1893), p. 273
- One or more of the preceding sentences incorporates text from a publication now in the public domain: Chisholm, Hugh, ed. (1911). "Doge". *Encyclopædia Britannica*. 8 (11th ed.). Cambridge University Press. pp. 379–380.
- Sharpe, Samuel (1863). *Egyptian Mythology and Egyptian Christianity, with their modern influence on the opinions of modern Christendom*. London: J.R. Smith. pp. xi.
- Lane, Frederic Chapin (1973). *Venice, A Maritime Republic*. Baltimore, Maryland: Johns Hopkins University Press. [ISBN 0-8018-1445-6](#).
- Chambers, David Sanderson; Fletcher, Jennifer; Pullan, Brian, επιμ. (2001). *Venice: A Documentary History, 1450-1630*. University of Toronto Press. [ISBN 978-0-802084248](#).
- <http://www.ime.gr/projects/migration/15-19/gr/v2/venezia.html>
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BD%CE%B5%CF%84%CE%BF%CE%BA%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%AF%CE%B1_%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD_%CE%9A%CF%81%CE%AE%CF%84%CE%B7

- Δετοράκης, Θεοχάρης. *Ιστορία της Κρήτης*, 2η έκδοση, Ηράκλειο, 1990.
- [https](https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669) HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669":// HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"www HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669". HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"e HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"- HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"thrapsano HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669". HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"gr HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"/ HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"cretan HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"- HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"history HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"/40- HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"venice HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"- HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"domination HYPERLINK "https://www.e-thrapsano.gr/cretan-history/40-venice-domination-1204-1669"-1204-1669
- [https](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/) HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/":// HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"petronikolis HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"gr HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/" HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"el

[illegible]

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"1](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"CE](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"%84](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"CE](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"%](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"B](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"9](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"CE](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"%](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"B](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"1-1211-1669-%](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"CE](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"%](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"BC](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"-%](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"CE](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

[HYPERLINK "https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/"%87/](https://petronikolis.gr/el/βενετοκρατια-1211-1669-μ-χ/)

- [https HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"](https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/):// HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"neoskosmos HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"
HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"com HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"
HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"el
HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669"/236894/ HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"i
HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"-
HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"venetokratia HYPERLINK "https://neoskosmos.com/el/236894/i-

[venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"](#)- HYPERLINK
["https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"stin](#) HYPERLINK ["https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"](#)- HYPERLINK ["https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"kriti](#) HYPERLINK
["https://neoskosmos.com/el/236894/i-venetokratia-stin-kriti-1211-1669/"](#)-
[1211-1669/](#)

- [https](#) HYPERLINK
["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"://](#) HYPERLINK
["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"el](#) HYPERLINK
["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος".](#) HYPERLINK
["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"wikipedia](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος".](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"org](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"/](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"wiki](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"/%](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"CE](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"%9](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"C](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"%](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"CE](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"%](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"B](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"5%](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"CE](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"%](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"B](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"3%](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"CE](#)
HYPERLINK ["https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος"%](#)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)AC

[%">HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)CE

[%">HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)BB

[%">HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)CE

[%">HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)BF

[%">HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)CF

[%82%">HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[CE](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[%9">HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"%9](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[A](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[%">HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[CF](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[%81%">HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[CE](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[%">HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[B](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[7%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[CF](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[%84%">HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[CE](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[%">HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[B](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[9%](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[CE](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)BF

[%HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)CF

[%82HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/Μεγάλος_Κρητικός_Πόλεμος)

- <https> [HYPERLINK](#)

["https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"://](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος) [HYPERLINK](#)

["https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)el [HYPERLINK](#)

["https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος".](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος) [HYPERLINK](#)

["https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)wikipedia

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος".](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)org

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"/](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK](#)

["https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)wiki

[%HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)CE

[%HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)A

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)3%

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)CE

[%HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)A

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)4%

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)CE

[HYPERLINK](#)

[%84_%](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)CE

[HYPERLINK](#)

[%92%](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄ Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)CE

[%HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/ΣΤ΄_Βενετοτουρκικός_Πόλεμος)

[illegible]

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)CE
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)B
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)5%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)CE
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)BD
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)CE
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)B
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)5%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)CF
[HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%84%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)CE
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)BF
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)CF
[HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%84%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)CE
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)BF
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)CF
[HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%85%
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)CF
[HYPERLINK](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[%27 Βενετοτουρκικός Πόλεμος"](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)%81%

[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"Β](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"5%](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"CE](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"BC](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"CE](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"BF](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"%](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"CF](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)
[HYPERLINK "https://el.wikipedia.org/wiki/Z' Βενετοτουρκικός Πόλεμος"%82](https://el.wikipedia.org/wiki/Z%27%20Βενετοτουρκικός%20Πόλεμος)

- Setton, Kenneth Meyer (1991), *Venice, Austria, and the Turks in the Seventeenth Century*, DIANE Publishing, [ISBN 0-87169-192-2](#)
- <https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BD%CE%B5%CF%84%CE%BF%CE%BA%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%AF%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B1%CE%95%CF%80%CF%84%CE%AC%CE%BD%CE%B7%CF%83%CE%B1>
- <https://atcorfu.com/el/venetian-rule-corfu/>
- <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/esperia/article/viewFile/1999/1842.pdf>
- <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/esperia/article/viewFile/2005/1849.pdf>
- <https://www.academia.edu/11701256/%CE%A4%CE%B1%CE%BD%CE%BF%CF%84%CE%B1%CF%81%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%AC%CE%AD%CE%B3%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%B1%CF%89%CF%82%CF%80%CE%B7%CE%B3%CE%AD%CF%82%CE%B3%CE%B9%CE%B1%CF%84%CE%B7%CE%BD%CF%80%CF%81%CF%8E%CE%B9%CE%BC%CE%B7%CE%BD%CE%B5%CE%BF%CE%B5%CE%BB%CE%BB>

Βιβλιογραφία Ευρετηρίου

- <https://waterincrete.ims.forth.gr/resource/view?id=571>
- [https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%BF%CF%85%CE%BA%CE%AC%CF%84%CE%BF_\(%CE%BD%CF%8C%CE%BC%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%B1\)](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%BF%CF%85%CE%BA%CE%AC%CF%84%CE%BF_(%CE%BD%CF%8C%CE%BC%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%B1))
- <https://lexikolefkadas.gr/kontradiro>
- <https://www.e-thrapsano.gr/cretan-dialect/45-%CE%B2%CE%BF%CF%8D%CE%B3%CE%B9%CE%B1>
- <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/esperia/article/viewFile/2021/1865.pdf>
- <https://el.wiktionary.org/wiki/%CE%BA%CE%B1%CF%83%CE%AD%CE%BB%CE%B1>
- <https://lexikolefkadas.gr/stimadoros-o>
- <https://www.asxetos.gr/pedia/lexika/kritiko-lexiko/giagerno-giageiro-15879.html>
- <https://el.glosbe.com/it/el/testamento>
- <https://lexikolefkadas.gr/stima-to>

- <https://lexikolefkadas.gr/amolao>
- <https://www.cretans.gr/kritiko-lexiko/sasmos/>
- <https://el.glosbe.com/it/el/spesa>
- <https://el.wiktionary.org/wiki/%CE%BA%CE%BF%CE%BD%CF%84%CF%81%CE%AC%CF%84%CE%BF>
- <https://el.wiktionary.org/wiki/%CE%BF%CE%BC%CE%AC%CE%B4%CE%B9>
- <https://lexikolefkadas.gr/grikao>
- <https://el.wiktionary.org/wiki/%CF%83%CE%B9%CE%BC%CE%AC>
- https://new_ell.enacademic.com/33919/%CF%83%CF%84%CE%AD%CF%81%CE%B3%CF%89
- <https://lexikolefkadas.gr/prometaro>
- http://www.winesofcrete.gr/cretewines/el/Article/%CE%A4%CE%BF%CE%9D%CE%B7%CF%83%CE%AF/%CE%9F%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CE%BF%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD%CE%9A%CF%81%CE%AE%CF%84%CE%B7/%CE%A4%CE%BF%CE%B3%CE%BB%CF%89%CF%83%CF%83%CE%AC%CF%81%CE%B9%CF%84%CE%BF%CF%85%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CE%BF%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%AF%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD%CE%9A%CF%81%CE%AE%CF%84%CE%B7_1034.html
- [94](https://www.greek-

</div>
<div data-bbox=)

language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CE%BC%CE%B5%CF%84%CF%8C%CF%87%CE%B9&dq=

- <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/esperia/article/viewFile/2021/1865.pdf>
- https://greek_greek.enacademic.com/45607/%CE%B5%CE%BC%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%AC
- <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/esperia/article/viewFile/2021/1865.pdf>
- <https://www.cretans.gr/kritiko-lexiko/sochoro/>
- https://ntopiolalieselladas.blogspot.com/2013/08/blog-post_2997.html
- <https://el.wiktionary.org/wiki/%CF%80%CE%B1%CE%BA%CF%84%CF%8E%CE%BD%CF%89>
- <https://el.wiktionary.org/wiki/%E1%BD%91%CF%80%CE%AD%CF%81%CF%80%CF%85%CF%81%CE%BF%CE%BD>
- https://www.alfavita.gr/koinonia/179623_kritiki-dialektos-kai-kritiko-glossari
- https://greek_greek.enacademic.com/170036/%CF%84%CE%AF%CE%B2%CE%BF%CF%84%CF%83%CE%B9%28%CF%82%29
- <https://el.wiktionary.org/wiki/%CE%B1%CF%81%CF%83%CE%B1%CE%BD%CE%AC%CF%82>
- <https://lexikolefkadas.gr/armari-to/>

- <https://el.wiktionary.org/wiki/%CF%80%CE%B9%CE%BD%CE%B1%CE%BA%CF%89%CF%84%CE%AE>
- <https://el.wiktionary.org/wiki/%CF%84%CF%8C%CE%BA%CE%B1>
- <https://olympias.lib.uoi.gr/jspui/bitstream/123456789/27512/1/%ce%97%cf%80%ce%b5%ce%b9%cf%81%cf%89%cf%84%ce%b9%ce%ba%ce%ae%20%ce%b5%cf%83%cf%84%ce%af%ce%b1%20%cf%84%ce%b5%cf%85%cf%87.%20169.%201966.pdf>
- https://greek_greek.enacademic.com/174057/%CF%84%CE%BF%CE%BA%CE%AC%CF%81%CF%89
- https://www.lit.auth.gr/sites/default/files/documents/nef202_pz_glwssari.pdf

